

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze (BNCF)

Opera Luciani philosophi Luculentissimi.

Luciani de ueris narrationibus

Luciani de asino

Luciani philosophorum uite

Luciani Scipio

Luciani tyrannus

Luciani schaphidium

Luciani palinurus

Luciani Charon

Luciani Diogenes

Luciani Terpsion

Luciani hercules

Luciani uirtus Dea

Luciani in amorem

Luciani Timon

Luciani de calumnia

Luciani laus muscæ.

¶ Clarissimi Luciani philosophi ac oratoris de ueris narrationibus nouiter castigatus.

¶ Proemium.

Os est athletarum: ac eorum: qui summa diligentia corpus exercet: non modo bonae habitudinis: ac exercitationis habere rationem: uerum & eius: quod magnam exercitationis uim habere arbitrantur: nonnunquam remissioni corporis ac quiescere. Idem litterarum studiosis fieri oportere censeo: ut cum grauibus: ac seriis legedis defatigati fuerint: ad animi laxamentum aliquantisper declinent: donec ad futurum laborem robustiores: ac uegetiores efficiantur. Maximū uero ex hoc ocio: atque quiete fructum caperent: si talium rerum lectio non uacarent: quae non modo tenuē: ac ieiunā: uerum neque rudem: neque incinnam speculationem praeferrerent: quale quiddam & de his scriptis sensuros suspicor. Neque enim solus materiae nouitas: atque festiuitas: neque id: quod multa: ac uaria mendacia uerisimiliter: ac probabiliter cōfingunt: eos ad legendum alliciet: uerum id praecipue: quod omnis ferme narratio neminem: aut ex antiquis: aut scriptoribus: aut philosophis: quae monstruosa quaedam: & fabulis similia: quae ueris litteris mandarunt: sine morfu reprehensionis praetermisit. Quorum quidē omnium nomina subiecissem: nisi ea tibi ex ipsa lectione perspicua: & manifesta fore intelligerem. Ctesias quidam crysiuchi cnidius mira quaedam de indorum regione conscripsit: atque ea quidē: quae neque ipse audiuerat: neque ab alio quicquam narraret: acceperat. Iambolus quoque de his: quae in mari magno sunt: multa praeter fidem: ac opinionem hominum suis libris inseruit: omnibus quod aptum commentus mendacium: non tamen in suauis: materiae cōpositor. Multi praeterea hos imitati in eadem ratione scribendi uersati sunt: quod errores: ac peregrinationes cōmendant: ac immensa belluarum corpora: & effrenatos hominum mores enarrant. Huius uero deceptionis artifex: & inuentor extitit homericus ille ulisses: quod & uentorum seruitutem: & monoculos: crudaque comedentes homines: & multorum capitum: sociosque meretricum beneficiis permutatos: multaque monstris similia rudi phaeacum populo est ementus. In quos quidem cum incidissem: non multum sane his uituperationis tribuendum statuebam: quum hoc genus sermonum ab his: qui se philosophos esse profitentur: usurpari uiderem. Illud uero non parum in eis admiratus sum: si quum falsa diceret: id alios latere existimarēt. Quia propter & ipse praeter inani gloria studens posteris aliquid relinquere: ne solus expertus sim libertatis in fabulis dicendis (nihil enim memoratu dignum: quod uere narrare possem: mihi contigerat:) ad mendacium me transtuli: atque (ut mea quod fert opinio multo tolerabilius quam ceteri. Nam quum hoc ipsum: quod mentior: uere dicam: ideo me aliorum reprehensiones iure: ac merito effugerē existi- maui: quam nihil me ueri narraturum polliceor. Ea igitur scribo: quae neque ipse uidi: neque passus sum: neque ab aliis audiui: quae praeterea omnino non sunt: neque ab initio esse potuerunt. Quare quod hoc legerit: nullam his fidem adhibeat: oportet.

De Veris Narrationibus

Luciani de ueris narrationibus liber primus.

Gressus olim ab Herculeis columnis: & in hesperium oceanum delatus: secundis quod flatibus nauigabam. Causa autem peregrinationis: & argumentum mentis solertia: & nouarum rerum desiderium: scireque cupiebam: qui sit oceani finis: quique homines ultra oceanum inhabitent. Huius igitur gratia comest: & suppellectile multa iposui: aquaque: ac coetaneos quinquaginta parum mihi suam habentes: & armorum copia: gubernatoremque optimum magno pretio conducens accepi in nauem: erat autem nauis mediocris ad magnam: ac uolentem nauigationem robusta. Die igitur! & nocte secunde nauigantes: terra admodum apparente: non adeo multa uiagebamus. Sequenti die simul oriente sole uetus increuit: & fluctus irruere: caligoque cuncta impleuit: neque iam demitti uellum poterat. Cum uero igitur conuersi: & committentes nos ipsos tempestati: hyemauimus diebus nouem & septuaginta: octuagesima uero die oriente iam sole repente conspiciamus non longe insulam sublimem: & arboribus confitam. Circa eam fluctus non asperi frangebantur: & n. procella iam maxima pars quieuerat. Adeuntes igitur: & descendentes: ut ex multa maris molestia super terram strati diu iacuius. Tandem exurgentes ex nobis ipsis statuimus triginta quidem custodes nauis stare: uiginti autem mecum ascendere: quare in insula erant exploraturos. Progreddientes igitur quantum stadiis tribus a mari: per syluam uidemus columnam quandam aream: graecis litteris circum sculptam: caducis tamen: & consumptis: dicebant eo usque Hercule & Bachum deuenisse. Erant autem & prope uestigia duo super petram: unum quidem instar iugeris magnum: alterum autem minus mihi quidem uidebatur. Bachi fuisse quod minus erat. Herculis autem quod maius: uenerantes igitur locum percessimus. Non iam longe aberamus quum ecce flumini supra stetimus: uino fluenti simillimo: latoque tramite decurrenti: uinum profecto tale: quale ex Chio insula habetur. Erat & fluxus inundans: & multus: ita ut alicubi nauibus esset transitus. Nobis ergo maior addita est fides: ut litteris crederemus: quae antea sculptas in columna uideramus: testimonium iam sum mentibus de bacchi peregrinatione. Cupiens tamen & fluminis initium inuestigare: ascendebam contra fluentem: & forte quod nullum: multas tamen: ac magnas uites uuis onustas inuenimus: earum autem cuiusque radicitus uinum scatebat lucens: quod in unum confluens flumen efficiebat. Videbamus & in eo pisces: & colore: & gustu uino similes. Quomodo igitur piscari nobis suaderamus: & in capturam plures obuissent pisces: ad esum illecti ebriari subcubuimus: & iam errare: ac nutare: & primum stomachari: quod praecedentes faceplenos inueniebamus. Denique commiscetes eos quae ex aqua nascuntur pisces: ac comedentes uinalem fumum temperauimus. Tunc & flumen traicientes: qua uadibile fuit uitium: portentuosam rem inuenimus. Nam truncus inferior: qui a terra surgebat: ferax erat: & pinguis superior autem mulieres erant: quantum & foemoris supra perfecta omnia habentes. Tale apud nos Daphnem scribunt: Apolline iam comprehendente: in arbore

uerfam. A summis autem earum digitis exoriebantur palmites uuis pleni: capitis per comas inierant clauiculi: & folia: & uuae. Ex ergo ad nos accedentes salutabant: & dextras predebant: aliquae quidem lyda: aliquae inda: plurimae graeca lingua loquentes: oreque nos deosculabantur. Tum deosculatus: inebriatus comestim: dubius: ac nutabundus erat. Fructum autem decerpi non sinebant: sed eo euulso dolebant: & quidem cum clamore. Gliscebant autem uehementissime nobis comisceri: duoque ex nobis adherentes: ab his non amplius soluti: sed ex pudendis conerisunt. Traxerunt enim repente ex eadem speciei naturam: & contradicti mansere: iam & ipsis palmites digiti emittebant: & clauiculis circumplexantibus: uuae plenae erumpebant. De relinquētes igitur eos in nauis confugimus: & ascendentes qui ibi remanserunt cum aliis: tuque & derelictorum comitum comixtionem cum uitis enarrauimus. Accipientes ergo amphoras aquas hausimus: item & e flumine uinum: in quo uicino litore noctem duximus. Mane autem ferebamur: & non uiolentis flatibus: circa meridiem uero: non iam apparere insula: repente corruscans turbo factus est. Qui nauem circumuoluens: & in sublime eleuans: quantum stadiis tribus milibus non iam in pelago deposuit: sed supra suspensam: ingruensque uelis uetus: & sinu facto deferebat carbasus. Septem igitur dies ac totidem noctes per aera decurrētes: octaua die inspicimus terram quandam magnam in medio aeris: uelut insulam lucidam: & circularem multa luce micantem. Ad hanc ergo delati: portumque ingrediētes descendimus. Explorantes autem regionem inuenimus habitatam: & cultam: & die quidem nihil uidebamus: nocte autem apparebant & aliae prope insulae: quaedam ut uidebantur maiores: minores quaedam igni colore similes. Erat & alia inferius terra urbes in se habens & flumina: & maria: syluas: montes: quam huic: quae a nobis incolitur: comparabamus. Volentes ergo ulterius procedere: comprehensi fuimus in equo: gryphos (sic enim illos dicunt) incidentes: hi autem equogryphi homines sunt: equorum loco gryphonibus insidentes. Magni & enim sunt gryphones: & ut plurimum tribus capitibus inixi: hinc autem discat quis illorum magnitudinem. Malo etenim onerariae nauis ala quaeque maior: & robustior est. His igitur equogryphis imperatum est circumuolantibus terram: si quis aduena inueniretur ad regem agere: quique & nos comprehēdentes ad regem duxere. Is uero ut inspexit ex ipsis (ut opinor) uestibus similitudinem capiens: graeci: an ne inquit uos aduene. Assentientibus autem nobis: quomodo inquit aduenistis tantum aeris superantes. Et nos illi omnia retulimus. Tum ille incipiens nobis: quod circa eum fuerat enarrabat. Quod scilicet homo existens nomine Endimion in nostra ortus terra: raptusque olim dormiens: & eo delatus: in regione. Esse autem terram illam dixit: quae infra a nobis luna dicitur. Sed considerare nos dixit neque piculum ullum suspicari: & enim cuncta uobis aderunt necessaria. Si autem uicere bellum inquit, quod nunc solem incolentibus infero: omnium felicissimi apud me uiuetis. Hinc nos interrogauimus. Qui sint hostes: & quae odiorum causa. Tum ille. Phethon inquit eorum qui in sole sunt. Rex & enim il-

De Veris Narrationibus

le et habitatur: quēadmodū & luna multo iam aduersum nos bellatur tēpo-
re: cœpit autē ea: quam audietis: ratione. Ego olim pauperrimos quosq;
qui in meo erant: regno congregans: uolui coloniam in luciferum dedu-
cere: desertū tunc: & nullis habitatū Phæthon autē inuida stimulatus tran-
situm prohibuit: medio in itinere occurrēs: equoformicis aduectus: tūc qui-
dē uicti (non. a. apptu æqles eramus) secessimus. Nunc autem iter uolo bel-
lū afferre: & coloniam traicere. Quid si uultis mecū classe communicare:
gryphones uobis regalibus dabō unum unicuiq; & ceteram armaturam.
Cras autē faciemus exitū. Equidē: quādo tua hæc ē sententia. Sic in q̄ fiat.
Tunc apud eos recepti mansimus. Mane autem exurgens statuebamur in
aciem: nunciabant enim exploratores: hostes appropinquare. Magnitudo
quidem exercitus centum milia erant: absq; peditibus: & externis auxiliis:
item absq; impedimētis: & machinæ peritis. Horū autē octuaginta qui-
dem milia equogryphoꝝ erant: qui autē ab aloleris ferebantur: uiginti mi-
lia. Est autē alex hæc maxima: oleribus pēnæ loco obsita. Qui uero ex his
uelociores erant: pennas habebant lactucæ foliis maxime similes. Vbi ue-
ro & cum his cenchroboli ordinati sunt: & scorodomachi. Aduenerunt a
septentrione auxilia psyllotoxoti quidem numero triginta milia uento
cursores autem quinquaginta milia. Horum sane psyllotoxoti magnarum
pulicum sessores sunt: unde & appellationem trahunt: pulicū uero magni-
tudo: ut duodecim elephantes. Porro uentocursores pedestres q̄dem sunt:
feruntur autem uento absq; alis per medium æra. Modus autem quo fe-
runtur talis est. Subcingunt se talares tunicas: easq; uento finuantes: uela
in paruis scaphis immitant. Hi pugna scutis armati plurimum ualent. Di-
cebantur autem aduentare ab his: quæ supra cappadociam sunt stellis. Stru-
tobalani quidem numero septuaginta milia: equogrues quinquaginta mi-
lia. Hos ego non uidi (nō enim uenerant:) quare neque eorum naturas scri-
bere ausim. Portēt uos quædā: ac incredibilia de his dicebantur: & is qui-
dem erat Endymionis exercitus: omnium autem armatura eadē erat. Ga-
lea quidem efabarum spoliis. Magnæ autem apud illos fabæ: & durissimum
illarum spolium. Thoraces autem squameæ omnes: & squamæ quidem
lupineæ: & enim lupinorum lepa consuentes: thoracas faciunt. Sunt
autem lepæ ipsæ: ut cornu duræ: scuta: & enses qualia argolica nostra uide-
mus. Vbi uero tempore datum est: sic in aciem deducti sunt. In dextro qui-
dem cornu equogryphi: & rex optimos quosq; circa se habens: & nos cum
his: in leuo uero aloleri. Porro inter utrumq; auxilia: ut cuiq; magis pla-
cuit. Erat & peditatus maximus myriadarum sex milliū. Hunc statuere in
aciem. Sic araneæ apud illos multæ: ac magnæ sunt: quæq; ex cycladibus in-
sulis una multo maior. Has iussit texere medium aeris: quod a luna in luci-
ferum diffunditur. Idq; ut primum perfecerunt: campus substratus appa-
ruit: in quo peditatū statuunt. Ducebat autē hunc Nycterion bonregu-
li. Hostiū autē leuum q̄dem equoformici: & in his medius Phæthon. Be

stia & enī magnæ sunt alaræ. Hisq; apud nos sunt formicis præter magnitudinem nō dissimiles: hæ maxima duorū iugerum mensuram implet. Puzgnabāt at non solum qui desuper insidebant: sed & hæ cornibus maxime. Dicebant esse horū numeꝝ pœne quinquaginta milium. In eorum autem dextro Aeroculices fere quinquaginta milia. Sagittarii oēs magnis in culicibus delati. Post hos aut Aerocordaces nudī: ac pedestres: uerum bellicosī: & enim lōge iaciebant rapas fundis maximas: percussusq; neq; parum subsistere poterat: moriebatur. s. cōfestim: uulnere quodā foetore infecto: nanq; sagittas malbæ ueneno delibutas ferebant. Hos iuxta Caulomyces posuerūt armis accinctos: & cominus pugnantes numero decem milia. Dicunt aut Caulomycetes: qm̄ scutis quidem fungeis utuntur: hastilibus uero asperagorum uirgultis. Steterunt autem post hos & Cynobalamin: quos ii miserunt: qui canem stellā inhabitant: quinquaginta milia numero: & hi uiri nō humanis: sed caninis uultibus super alas glandes pugnant. Dicebāt autem ab ipsis hostibus: & alia auxilia defecisse a lacteo orbe emittenda: fundam mittētes. s. ac nubecentauri: sed hi diiudicato iam plio (utinam minime) aduenerunt. Qui uero funda mittebant: omnino nō aduenerunt. Quare iratū Phæthonta tradunt: in posteq; oēm illorum finitimā sibi regionem igne uastasse. Et is quidem Phæthontis exercitus erat. Postq; uero signa erecta sūt: & asselli ruditu undiq; constrepere. (Nā his tubarum loco utuntur) cōmittentes plium pugnant: & solarium quidem leuum cōfestim fugit. Neq; enim sufferre ualuit instantes equogryphos: nosq; insequeremur cādētes: dextrum aut illoꝝ cornu superius euaibat: nostro: quod in leua erat: ppulsato. Exeuntes autem aeroculices insequabant usq; ad peditatū hinc auxiliāribus illis: defecerunt e regione declinātes: idq; maxime ubi senserūt suos: qui in leuo fuerāt: manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta: multi qdem capti: plurimi uero confecti occubuerunt: ipsasq; nubes sanguis multus defluebat: ut madidæ ruborē traherēt. Quales apud nos uidētur occidēte sole. Multus & in terrā decidit: ut putaret: talene aliquid olim cōtigisse: quū Homerus suspicatus fuerit. Iouē in sarpedonis morte sanguineas guttas pluuisse. Cōuersi at a cæde duo trophæa statuimus. Vnū qdē araneis: & pedestri pugna: alterq; at aereū supra nubes. His itadudum exactis nūciatum est nubecentauros aduētare: & irrūpere: quos phæthōti antea aduenisse oportuerat. Iq; ubi aduenerunt: spectaculū pbuere insolitū: & iexpectatū: hoīes erant alatis eqs cōmixti. Magnitudo qdem hoīum quantū rhodiog; colossus ex medietate supra: equog; autē similis ualide onerariæ nauis. Egdē eorū numeꝝ nō scripsi: ne cui incredibile id fiat: tantus erat. Ducebātur aut a sagittario: qui est in zodiaco. Vbi aut amicos deuictos senserunt: ad Phæthontem qdem miserunt iteq; remeare. Ipsi autē in aciem structi in lunares turbatos irruūt inordinatos qdem ob eā: quā hostibus fecerāt: fugam: & iam spolia diuidentes: oēmq; nostrog; multitudinē a tergo præmentes fugant. Ipsum aut regē in sequūtur usq; ad ciuita-

De Veris Narrationibus

tem: atque ex illius alitibus conficiunt plurimas. Deiecerunt autem & trophaea: ac omnem aranearum intertextum. Caput decurrere: neque ceperunt & comitibus duos. Iam autem & Phæthon aderat: & sub illis trophæa alia statuerunt. Nos autem ad solē ducebamur: araneæ: fragmento manibus post tergum ligatis. Hi ciuitatem obsidere ignorabāt poenitus. Cōuersi ergo medium aeris uallauerunt: ut de cætero splendor de sole ad lunā minus descenderet. Vallū autē erat murus duplex nubeus: ut necessario lunæ eclipsis fieret: & iam cōtinua nox cuncta tenebat. Qua in repressus endymion mitis deprecatus est: aedificiū demoliri: neque eos despici in tenebris uictitantes. Promisit autē & tributa persolvere: sequi auxiliari: & amicum fore: neque in postea bellari: in super & obsides offerebat. Phæthon uero: & qui apud illū erāt: cōgregato bis concilio: primo quidem in ira pertinacius iracundi: immobilesque steterunt: postremo respicere: & pacis condiciones admittere: ubi & fœdera cōscripsere. Solarii: & horum auxiliores: ac socii: ad lunarios: eorumque auxiliores: ac socios primū solarios demoliri murale: neque in posterū lunā intradere: statutoque precio captiuos reddere. lunarios autem dimittere stellas liberas: arma quæ de cætero: solaribus non inferre. Vicissim autem auxiliari: si quis inuasit uectigaliū cōditionē: tribuere annuatim regē lunarioque amphoras roris decem milia: obsidesque suis dare decem milia. Colonia in luciferum cōmunē fieri: & ex utriusque uolētē precipare. Sculpti autē fœdera colūna electrina: erigique in medio aeris cōfinio. Qui uero pepigere ex solarium quidem parte igneus estiuus: & flameus lunariū autē nocturnus: lunatus: ac multilucus: & talis quidem pax secuta est: cōfestim murus demoliri: & captiuos restituere. Vbi autē ad lunā ipsi regressi sumus: obuiauerunt nobis socii: & cū lachrymis salutauerunt nos: & endymion ipse. Atqui suadebat is quidē: nos ibi secū remanere: & in colonia participare: dareque in uxorem mihi pollicebatur suā: quā habebat: prolem. Ego autē nullatenus suadebar: sed orabā demitti in mare. Qui ut impossibile uidit: septē cōuiuatus diebus: tandē dimisit. Interea in luna uersatus: quæ uiderim: quæ uenoua: & inaudita cognouerim dicam. Primū quidem eos non generari ex mulieribus: sed nec quid sit foemina omnino scitur: nec masculus. Coeunt autē inuicem sine ulla sexus discretionē: quū tamen utroque utantur sexu. Nā ad quintū & uigesimū usque annum omnes mulieres habentur loco: eo autē supra non habentur: sed habent. Cōcipiūt non in uentre: sed in crurium posteriori parte. Vbi autē embrio conceperit: tumet crus: tandē suo tēpore præcidentes educunt mortua: tum eadē aduentū hiantia proponētes mulcēt: & ad uitam excitāt. Inde & mihi uidetur ad græcos illud de furorum cōceptu prouerbiū deuenisse: quod apud illos uentris loco sura concipit. Maiora eorum enarrabo. Genus hominum apud illos est: qui dicuntur arborei: idque tali ordine nascitur. Testiculum hominis prædicantes in terram plantantius more de fodiunt. Inde autē exoritur arbor carnea maxima: ut phallus. Ramos quidem habet & frōdes: fructus autē cubitales glādes. Vbi autē ea maturæ sue

Liber Primus

sunt circūsculantes in homines effingūt. Pudenda quidem habent positiua: aliqui quidem eburnea: pauperes autem lignea: quibus coeant. Postquam autem senuerit: quies non moritur: sed ut fumus solutus in aerem euanescit. Cibus est omnibus unus: factus enim igne: ranas assat super prunas. Multae apud illos sunt ranae per aera circūuolantes. His autem assatis circūfidunt: ut ad mensam: trahuntque ad sensus ascendentem ex illis fumum: ac comedunt: & cibo quidem tali aluntur. Potus autem illis est aer expressus in calicem: liquorē in se ut rorem summens: ii non egerunt: neque mingunt. Sed ex illis neque duabus his necessitatibus ea in parte: ut nobis natura satisfecit: utpote circa poplitem connubia qui consumant: quando quidem eo in loco concipiens est sexus. Pulcher apud illos putatur caluus quis & sine coma: comatos autem oderunt. Apud eos uero: qui cometas inhabitant stellas. comati formosi habentur. Aduenerunt enim quidam: qui nobis illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad genua paulominus emittunt: & pedibus quidem ungues non habent: sed monodigiti omnes. In speciem caudae ramus quidam in longum emittitur: continuo germinans: qui & resupino cadente non frangitur. Distillant item & mel pinguisimum: qui si quando uel labori insudat: uel luctant: corpus lacte deliniunt: ut & caseus coagulet melle paululum distillate. Oleum autem e coepis educit: maxime pingue: ac redolens: ut unguentum. Vineas habent plurimas & diuersas: ubi & uuae racemi: ut grandinis grana sunt: & mihi quidem uidetur: ubi uentus inciderit: uites illas quiterere: fractisque tunc uuis grandinem huc ad nos dimitti. Venter ut sacculo utuntur: in eum quantum cupiunt imittentes. Apertus & enim uenter est illis: & iterum clausus iterumque: neque intestinum ullum: aut epar apparet: uel id solum. Nam deus est intus: & oblitus: ita ut & paruuli: ubi algore frigent: in eum subeant. Amictus autem diuitibus quidem uitreus: & mollis: ceteris aereus contextus. Nam sunt minerea loca: & metallorum foecunda: ii quoque aequum super fundentes: metalla ut lanam exercent. Quales autem habeant oculos omnino non ausim scribere: ne forte me quis mentiri putet ob sermonis incredibilitatem: tamen & id quidem dicam. Oculos circūnexatos habent: & cupiens accipit: ac custodit quo ad rursus uidetur indigeat: itaque appones uidet. Et multi quidem casu proprios amittentes. ab aliis mutuant: & uident. Sunt & locupletes qui plures habent oculos: occultos quidem: & repositos. Aures illis sunt platani folia: praeter eos: qui ex glandibus formantur: illi etenim. solum ligneas habent aures. Ceterum & mirabile aliud in regia conspicatus sum. Speculum maximum supra puteum adiacens non adeo altum. Hunc in puteum si quis descenderit: cuncta audiet: quae apud nos in terra loquuntur. Si uero speculum intueris: omnes quidem urbes: omnesque gentes uides: non secus quam si omnibus adesses. Tunc & ipse meos uidi: & patriam omnem: an uero & illi me uiderint: satis exploratum non habeo. Quod si forte quis erit incredulus: neque his credendum putet: quum eo peruenisset sciet me uera dixisse. Tunc salutantes regem: & qui circa illum erant: nauem ascendentes ferebamur. Abest autem mihi dona dedit enim

De Veris Narrationibus

dymion: uestes quidem uitreas duas: aereas autē quinque: lupinea mque armaturā omnem: quæ in posterū cuncta in ceto amisi. Misit & nobiscum equogryphos mille stadiis quingentis. Nauigantes autem circa terram illā alias prouincias plurimas dimisimus præter labentes. Peruenimus & ad luciferum nuper inhabitatū: ubi descendētes aquas ausimus. Hinc zodiacū introeuntes: ad leuam quidem solem prætergrediebamur: circa illius terræ marginem subnauigantes. Neque enim descendimus: & quidem fociis id summe cupientibus: erat enim uentus: qui nos a terra propelleret obuiam tamē sumus prouinciam fecundā: ac pingue: optimarū aquarū: ac bonorum multorum plenam. Atqui nubecentauri: hi scilicet: qui phæthontis stipendia accipiunt: speculati nos longe: ac delapsi uolauerunt in nauem: quique socios esse conspicati: otius abiere: tamē enim: & equogryphis uale feceramus. Nauigantes autem succedentē: ac diem delati uersus occidentem peruenimus ad lucernarum urbem (sic enim illam uocant) iā iter nostrū ad inferiora secantes. Hæc autem ciuitas inter pleiades: ac hyades stellas sita est: zodiacoque multo inferior. Descendentes autem neminem quidem inuenimus: lucernas uero multas decurrentes: & in foro: & secus portum deambulantes: aliquas quidem paruas: & ut egenas: ex magnis autem: ac potētibus paucas: & has ualde illustres: ac nobiles. Domus illis & lychnaria seorsum unicuique fiebant: nomineque appellabantur: ut homines: & uocem emittētes audiebamus: neque nocebant: magis autē uolebāt & hospicio suscipere. Nos tamē formidare: nec nostrū uel unus apud illos cœnare est ausus. Principatus autē illis media in ciuitate celebrat: hic per omnem noctē ea sedet princeps: nomine unamquāque compellās. Quæcūque uero nō paret cōdemnatur ad mortē: ut trās fuga: mors autē est extingui. Astantes autem nos cōsiderabamus quæ fiebant: simulque lucernas respōdētes audiebamus: causasque quo iure tardauerāt: dicentes. Hic & lucernā nostram cognoui: interrogansque exigebam: qui domi sunt: quomodo se haberent: ea autē mihi illa oīa enarrauit: & noctem quidem illā ibi māsimus. Sequenti uero secedentes: iam secus nubes nauigabamus. Hic & coccygiam uidimus nubium urbem: uidentesque admirati sumus: neque in eam descendimus: non enim mittebant flatus. Regnare autem ibi dicebant coronam corsophioni. Tum ego aristophanis poetæ recordatus sum: hominis quidem sapientis: & ueri: ac in his: quæ scripsit: frustra nō creditus. Tertia autem ab hac die: & oceanum iam manifesta uidebamus: terram autē nusquam præter æreas illas: & ipsæ quidem igneæ: & micantes mihi: ut per phantasiā uidebantur. Quarta autem die circa meridiem molliter aspirante aura: & subsidente: in mare deposuimus. Ut uero aquam attigimus: mire ac supra modum ætati fuimus: omneque gaudium ex præsentibus faciebamus: & descententes natabamus: contigit enim pacatum: & quietum esse pelagus. Sed ut uidet saepe numero mutatio in melius: maiorum malorum consuevit esse principium. Et enim nobis duos tantum dies foeliciter nauigantibus: illucēte tertia ad

Liber Primus

orientem solē repente bestias videmus: & cetos: & alia quidem multa. Vnū autē omnium maximū: & quingentorū milium stadiorū magnitudine: adueniebat hians: & maris multum turbans: spumaque undique circumfusus. Dentes habēs his: quae apud nos sunt fellis multo altiores: acuti omnes: ut spinæ: ac e bore candidiores. Nos igitur quū postremo nos inuicē salutassemus: & amplexi essemus: perstolabamur. Is autē iam aderat: quod ut nos absorbuit: cum ipsa naui debi bit. Non quidem contigit in dentes offendere: sed per eorū raritatem nauis inducta intro concidit. Vbi autē intus conuoluti fuimus: primo quidē tenebrae erant: & uidebamus prorsus nihil. Tandem eo hiantē uidemus cætum magnū: & omnino altum & latum: capacem quidem: ac decem milium hominum ciuitati similē. Erant præterea in ipso aditu & parui pisces: & alię quidem bestię concisę multę: nauiumque uela: & ancora: & hominum ossa: & onera. Circa medium uero & terra: & colles erant: ut conuictio: ex ea quā cōbiberat crassitudine accumulati. Igitur & sylua in his erat: & arbores omnigenę: olera: & ac cuncta cultiuatis agris similia: circuitus autem terrę stadii ducēti: & quodraginta. Erat autē uidere & marinas aues: laros: & alcyonas in arboribus nidificantes. Tūc uero plurimū lachrymati fuimus. Denique subleuantes cōites nauē ereximus: ipsique e silicibus excitates ignē: & accedentes: cenā ex his: quę aderant: fecimus. Aderāt. n. omniū piscium carnes: atque luci fero etiā habuimus. Sequenti uero exurgētes die: si quando hiasset cetus: sæpe quidem montes uidebamus quandoque solum cælum: quandoque insulas: nam sentiebamus eum concite ferri ad omnem pelagi partem. Postquam autem mansionē iam assueti eramus. accipiens e comitibus septem deambulabam per syluam: cuncta lustrare: ac explorare uolens. Necdum quinque stadiis procul inueni sacellum quoddam neptuni: ceu epigrammate apparebat. Non postea multum: & sepulchra: & columnas desuper uenimus: iuxtaque fontem elucētis aquę. & caunis etiam latratum audimus: longeque apparebat fumus: & tuguriis quędam simillima. Studio autem accedentes: offendimus senem: & adolescentem sedule: ac diligenter sulculos quosdam facientes: ac per eos aquam de fontibus diffundentes. Leti simul: ac timentes constitimus: & illi quidem idem: & nobis simile merito passi: sine uoce steterē. Post uero multum temporis: qui uos estis aduenę: inquit senex: utrū ne ex marinis estis diis: an uero infelices homines nobis similes? Et enim nos homines: & in terra nutriti: æquorei nunc sumus: tenemurque hac bestia circuncclusi: neque quę patimur satis nomuimus: mori quidē uidemur uere autem credimus. Ad hæc & nos homines in quā sumus o pater ipsa cum naui nup̄ absorpti. Accessimus autē nunc uidi scire: quę in sylua sunt: quō se habeant: multa enim nobis: & densa uisa est. Deus autē ut uideat nos duxit, te. s. ut uideremus: sciremusque nos in hac bestia inclusos esse: non solos. Sed dissere nobis tuā ipse fortunā: quisque es: & unde huc introieris. Is autē inquit non dicā: neque quę apud me sunt scietis nisi primū hospitio recepti ex præteritis bonis: me date: accipietis: simulque manus accipiens nos du

De Veris Narrationibus

xit i domū. Parauit confestim & abunde: cū subsellia ponēs aliāq; extruēs: olera nobis: & cepas apposuit: & pisces: uinūq; etiam expediuit. Vbi uero uentri pro mensura satisfecimus: exigebat a nobis quæ passi sumus senex. Tum ego incipiens cuncta illi ordine enarraui hyemē illā: & nobis quæ in insula cōtigerant: tum aereā nauigationē: & prælium: cæteraq; usq; ad ceti absorptū. Is uero supra modū admiratus: & ipse ex parte quæ circa eum fuerant enarrabant dicēs. Genere qdem sum cyprius o hospes egressus autē e patria ad mercaturā cū filio: quem uidetis. aliisq; meis familiaribus multis nauigabā in italiā: naui qdem magna: ac uariis mercibus onusta: quā forte in ore ceti dissolutā uidistis. Igitur i siciliā usq; feliciter nauigauimus. Inde uiolento flatu ablati tertiam post diē in oceanū delati fuimus. hic in cetū incidentes: & ipsa cū naui ac comitibus absorpti: cæteris moriētibus duo nos euasimus. Tumulātes aut illos tēplum neptuno ereximus: in posterum eā: quā uidetis: degētes uitā. Olera qdem ex orto habemus: uescimur ex inde piscibus ac cepis. Multa autem: ut uidetis est sylua: & sane uineas habet plures: e quibus nobis uinum exoritur dulcissimū: fontemq; non minus optima: ac frigidissima aqua. Lectulū aut substernimus e frōdibus: ignēq; succendimus copiose aduolātesq; uolucres aucupio deprehendimus: piscamur & uiuētes pisces ad raucū bestiæ guttur exeūtes. Hic & abluimur si qñ cupimus: & enī stagnū est non lōge stadiorum uiginti circunferētiā: qdcunq; in se pisciū genus habens: in quo & namus: & nauigamus parua in cimba: quā ipse cōpegi. Annos aut a ceti absorptu septē & uiginti connumerauimus: & alia qdē æque ferre possemus: sed incolis nobis uicinis ualde malis: & onerosis offēdimur: imitibusq; & acerbis. Pape inq; ego & alii qdam sunt in cetō: multi qdem inqt: & imansueti: ac uisu deformes. Nā occidentalē i primis syluæ partē: tarichanes inhabitant: gens oculis qdem anguillinis: & i facie gābarea: bellatrix: furibūda: ac mordax: aliā quæ ad dextrū deducit latus: tritonomēdites tenent: superioribus quidem partibus hoībus similes: murilegis uero inferioribus: siquidē aliis minus imitres sunt: ad leuā uero carcinochires: & thynocefali fœdera adinuicem: & auxilia habentes. Mediterraneā deniq; pagurada: ac psit topodes: genus bellicū: ac cursatile. Quæ ad oriētē ipm: scilicet bestiæ os uergunt: deserta ut plurimū sunt: & a mari stagnantia: tñ & hæc ego teneo: uectigal psitto: podis exsoluens annis singulis ostreas quingentas: & ea qdem provincia talis est. Vos autē prospicere oportet: quō possimus tot cū gentibus plari: & quo iure uiuere. Quot inquā ego oēs hi? Plures inqt mille: armis aut: quibus utūtur: nullius inqt nisi pisciū ossibus. Igitur inq; ego feliciter dimicabimus: si nos his bello cōgrediamur: ut pote qui armati cum hi inermes sunt. Idq; factū bene: si enī superabimus: cæterā sine timore trahemus uitā. Quæ ut pbauimus abeuntes ad nauē accingebamur. Belli aut ratio futura erat: tributū nō datio: iam pacto tēpore imminente. Et illi qdem misere tributū postulantes: is uero supbe respōdens nūcios effugauit. Primi igitur

Liber Primus

tur. Asttopodes & paguradæ scintharo. sic enim uocabatur) indignati cū tumultu iuaferūt. Nos uero aggressum p̄identes stetimus armati insidias statuētes hoīum quinq; & uiginti. Præceptū aut erat his: ubi pretergressos inimicos uidisset insurgere: qđ & p̄fecere. Nā isurgentes a tergo cedebant illos: nos uero & ipsi uiginti qnq; (si qđem scintharus: eiusq; filius comilitabāt) obuiauius: cōmittentesq; manū ira & fortitudine piclitabamur. Deniq; uertētes eos in fugam: ad suas usq; latebras insecuti sumus. Cæsi aut ex hostibus sunt hoīes nonaginta e nostris uero unus: q & gubernator tergum sardinula pisce perfossus. Die quidem illa: & nocte bellico p̄strepui mus sono: tropheumque statuimus aridum delphini tergum insigentes. Sequenti uero die aderāt & alii: quæ facta fuerant sentiētes. Dextrū qđem cornu tarichanes: quos & pelamus dūcitabat: leuum Thinocephali: mediū carciōchires tenebāt: nā ea gens: q̄ tritonomēdetē dicebāt q̄secebat: neq; sociis suffragia afferē uoluit. Nos uero cōgressi apud neptuniū tēplū obuia uimus: manūq; cōseruimus: multo clamore usi resonabat autē cet̄: ut ex uocibus antra solent. Hos itē a tergo insecuti fugauimus in syluā: reliquū terræ tenentes: neque post multum nuncios mittentes: sustulerunt suos in bello mortuos: fœdera: & amicitias postulātes. Nobis uero de amicitia uel fœdere non est uisum: sed postera die concedentes ad eos: pene omnes cæcidimus: præter tritonomēdetes. Siquidem ii ut uidere quē contigerant: præuenientes ad ceti reucalia loca exitumq; inde nacti desiliere in mare. Igitur prouinciā circumeuntes iam ostibus uacuam de cætero absque timore habitabamus: palestris: aliisq; gymnasiis plurimum: ac uenationibus dediti. Quandoq; uineis exercentes eramus: aut ex arboribus poma legentes: & omnino his similes: qui in maximo: & ineuitabili carcere conclusi conuiuāt & gaudent Annum & menses octo ibi exegimus Nono autem mense: quū bestia ad tertium esset oris hiatum (tunc enim id semel quolibet anni tēpo re faciebat: ita ut nos coniectura assequeremur. quattuor ea esse anni tempora) Ad tertium igit (ut prediximus) oris hiatum: confestim uocem ac tumultum audiebamus: ut nautarum præcipientiū: ac remigantium. Turbati igitur ad ipsum bestiae os ascendimus: stantesque intra dentes inspiciebamus omnium: quæ ipse uideram in auditū miraculum. Homines magnos dimidii stadii statura. magnis insulis non secus quā triremibus nauigantes. Vidi equidem incredibilibus simillima: seribo: dicātamen. Insulæ erāt in longum porrectæ ardue non multum: quæq; quantum stadiorum centū circumferentia centumque in se habens: ac uiginti semistadios nautas horum aliqui utrinque insulæ lateribus insidentes: ordine remigabant: cypissis magnis ipsis cum ramis: ac frondibus tanquam remiis. Pone autem ad ipsam puppē uidebatur gubernator: ut in colle quodā sublimi: arcum regens gubernaculum: longitudine stadiorum quinque. Ad proram uero ex his bellatores fere quadraginta armati pugnabant: hominibus: præter comam: omnino similes. Ipsa enim coma ignis erat: & ardebat: ut

De Veris Narrationibus

galearum usu non sane profecissent. Pro uelis uero uentus in syluam incidens quæ plurima cuique inerat sinuabat insulam: & deferebat: quo gubernator ipse cupiebat. Erāt & in his præfecti ad remigium incitantes: ac ocius mouentes: quemadmodum in longis nauibus consueuerunt. Primum igitur duas uidebamus: aut tres: postremo: ut sex cante apparuere: stantesque seorsum committebant prælium: ac pugnabant. Multe quidem aduersus se se urgentes proris dissipari mutuo: multæque impulsu obrui. Aliæ potenter quidem connexe certabant: neque facile abinuicē soluebantur. Qui uero ad proram sortiti pugnabant: omnem ostendebant industriam: conscendentes & mactantes: neminem autem captiuantes: pro ferreis autem rostris folpos magnos inuicē cōnexos iaciebāt: q̄ & syluis complicari tenebāt insulas. Iaciebant etiā: ac cedebāt ostreis: quorū unū uix currū impleat: & spongiis iugereis. Hos autē ducebat eolocētaurus illos palagopotes. Pugnare autem ipsis: ut uidebat: cōtiguit prædę gratia: & enī dicebatur pelagopotes multos. Eolocentauri delphinorū greges surripuisse: ut erat audire: uocātibus illis uicissim: & regum nomina cōclamātibus. Deniq; supererāt q̄ ex eolocentauro: & hostium insulas subruunt centum circiter & quadraginta: tresq; ipsis una cū hominibus capiunt: cætera uero puppē uertētes euasere. Sane ii ppaulū post illos isecuti: uespere facto: ad naufragia cōuersi: plurima obtinuerunt: suaq; excepere. Etenim isule non minus octuaginta subruerant. Statuerūt autē trophæum non nauallis: sed insularis pugnae: in capite ceti unā ex hostiū insulis suspendentes. Nocte q̄dem illa circa bestiam comorati sunt: retinacula ad illam alligantes: & ancoris iacentes. Nam utebatur ancoris magnis uitreis fortissimis. Postera autem die supra ceti tergum littantes: suosq; ibi tumultantes abiire lati: & ut pæana canētes. Hæc q̄dem quæ in insulari pugna gesta sunt.

Secundus.

Nterea non iam ferens ego meam in ceto morā: mansionisq; illius tadio affectus: quærebam quānā idē arte nobis pateret exitus. Ex primum q̄dem nō iutile uisum ad dextrum latus fodere: perq; defossum foramen tentare fugam: incipiētes igitur præcidebamus. Vbi uero icūbētes quātū quinq; stadia effodimus: nihil proficiētes ab opere destitimus. Tum: syluam ex uere ducebamus: foreq; cetum moriturum qd si fieret: facile licere egredi. Igit̄ ab ultima caudæ regione incipientes cū burebamus: & dies q̄dem septem: ac totidem noctes a calore insensibilem se bestia præbuit. Porro octaua: ac nona intelleximus pristino illū robore non teneri: quum hiabat nō solita cū uehemētia: cū neq; hiatum suspendebat ac protrahebat: sed confestim subsidebat. Decima autem & undecima mori uidebat: deformisq; erat ac male olens. Ad duodecima uix excogitauimus piclitari nos: & in cadauere concludi: inhiāte ceto: cuneos submitteremus: quo pāsæ fauces in posterum nō cōiuerent. Itaq; maximis trabib; illius erigentes ora nauē parabamus: aquæ plurimum inferentes: & ad necessitatem cætera gubernator futurus erat scintarus. Postera quidem die iam ille mor

Liber Secundus

tuus erat. Nos uero attrahentes nauem : & per raritatem dentium educen-
tes : ac explicantes leniter in mare demissimus . Ascendentes autem in dor-
sum apud insulare trophæum neptuno inmolauimus : ibique tribus diebus
mansimus (erat enim tranquillitas) . quanta uero nauigantes abissimus .
Hinc nos multis ex insulari pugna cadaueribus obuiauimus : & applican-
tes corpora dimensi mirabamur . Diebus autem quibusdam nauigauimus
multa aeris temperie usi : tandem uiolento se immittente borea fris-
gus magnum secutum est sub eoque totum glacie astrictum est pelagus :
non modo in superficie . sed & in profundum : & alte : quantum passus trecē-
ti : ut descendentes super glaciem cursaremus . Quom autem uentus acris-
us increbresceret : nosque sui uehementiā non toleraremus : tale quiddam
facimus . Qui uero in ea reseruentiam dicebat erat santitharus . Igitur in
aquam specu maximum fodientes eo latitauimus diebus triginta : ignem
excitantes : ac nutrientes uescebamur piscibus : siquidē fodiendo plurimos
inueniebamus . Vbi uero quæ ad comneatum fuerant defecere : egressi in-
fixam nauem euulsimus : dentesque uelum trahebamus : ut nauigantes :
moliter ac leniter per glaciem delapsi . Quinta autem die tepidiori aura in-
spirante omne gelu defluxerat : iterumque fluctus succedere glacie peni-
tus soluta . Iam uero & stadia tercentum exegeramus : quum ad insulam de-
lati non adeo magnam : & eam desertam aquas hausimus (iam enim defe-
cerant) taurosque syluestres ibi duos arcu consecimus : ipsi autē tauri cornua
nō in fronte : sed in ipsis habebant oculis . ut momo placuit . Post nō multum
in pelagus deuenimus : nō iam aqueum : sed lacteum : & in eo insula appare-
bat alba referta uitibus : erat autem insula caseus maximus coagulatus : quē
admodum postea comedentes didicimus . eius autem circumferentia stadio-
rum uiginti quinque . ipse autem uites uuis plenæ : quas cōterentes lac : non
quidem uinum bibimus . Templum autem in media erat insula galatæ ne-
rei sacrum : sicut ostēdebat epigrāma . Quoad igitur in insula cōsedimus : esca-
quidem nobis ac cibis terra fuit . lac autē ex uuis potus . Regnare autē in
regionibus his dicebatur tyrona salmonei cum a neptuno honorem acci-
piens exactis autem in insula diebus quinque sexta egressi sumus portu : pa-
cato pelago : ac aura quadam impellente Porro octaua die nauigantes laz-
æum excessimus interumque salsum : ac ceruleū insecantes : uidemus ho-
mines multos supra mare decurrentes : omnino nobis similes & corpo-
ribus & magnitudine præter solos pedes : siquidem hos suberinos habue-
runt . Quare (uti existimo) & phellopodes appellati sunt . Mirabamur au-
tem uidentes nullatenus demergi : sed fluctibus super extare : intrepide
que incedere . Qui & accedentes salutarunt nos græca uoce : dicebant au-
tem in phellonam eorū patriam properare . Commeabant igitur nobiscum
præcurrentes certo uiarū spatio : postea conuersi ab itinere abibant foelicem
nobis navigationem orantes . Postmodum autē nō multo exacto tempo-
re & insula multæ apparuere . Prope quidem a leua phellona : ad quā illi prope

De Veris Narrationibus

rabant: ubi & ciuitas super magno subere habitabatur. Longe autē & ad dextram magis: quinque maxime insulæ: & eminentes: ignisque ab eis ascēdebat multus. Per prorā autē una lata & humilis: distans stadiis non minus quingentis. Iam ppe aderamus: & mirabilis quædam aura ad nos pene trauit dulcis: & odorifera: qualē historicus herodotus a felici arabia spirare dicit: aut tale nobis dulce afflauit q̄le a rosis narcissis: hyacinthis: liliis: uiolis: myrto: uel lauro: redolere cōsuevit. Odore igitur læti: bonumq; aliquod lōgis ex laboribus pręsumētes: iam insulam bræui spatio propinquā spectabamus. Hic & portus uidemus plurimos trāquillos: & magnos nitentiaq; flumina leniter in mare prorumpere: prataq; & syluas: & canoras aues aliq̄s q̄dem: per littus canentes: multas autē super ramos. Aer autē leuis: ac placide spirans e regione circumfundebar: & alacres quædam auræ spirantes leniter syluam mouebant: eoq; motu lætum: ac continuum quoddam modulamen sibilabat: simile oblique fistulæ in desertis locis modulanti. Audiebarur tamē uirum clamor. & applausus: ut commixte multitudinis nō tumultuaris: sed q̄lis ī cōuiuio q̄busdā q̄dē sonātibus: aliis at exultantibus: simul ac fistula: uel cithara modulātibz. His illecti deferebamur ī portum: egressiq; nauem scintharum in ea: & ex sociis duos dimissimus. Procedentes autem per: florēs quoddam pratum in custodes incidimus: ac ministros qui nos roseis uinculis uincientes (id enim apud eos maximū est uinculum) ad principem adduxere: a q̄bus & per uiam intelleximus eā esse beatorum insulam: regnareq; in ea creticum rhadamāthē: ad quē ubi adducti fuimus: sterimus in ordine iudicandorū quarto in loco. Erat autē prima causa de aiace talamonio: an illi in herorū numero eē: liceat. an uero nō: accusabatur autē q̄ furiis actus seipsum necauerit. Deniq; multo prius habito: sermone uisum est rhadamanti tradere eum ipocrati coo medico helleboꝝ bibiturum: indeq; iam melius sapientem in heroum confessum recipi. Secunda autem causa amoris erat thesei, scilicet acmenelai pro helena certatium: cuinam illa cohabitare debeat. Et Rhadamas q̄dem cum menelao iudicauit: qui & coniugii huius gratia tantis olim laboribus sese subiecerit: periculisq;. Et enim theseo ipsi alias esse mulieres. amazonem scilicet ac minois filias. Tertia uero de primo accubitu alexandro scilicet philippi filio & hānibali carthaginensi: iudicatumque est alexandrum pręcedere: eiq; sedes posita est apud cyrum persem primum. In quartam autem causam nos adducti sumus: & is q̄dem interrogauit: quidnam passi essemus: q̄ iam uiuentes ad sacrum illum coetū deuenimus. Nos autē ex ordine cūcta illi enarrauimus: tum nobis paululum e loco summotis: diu in causa pensitabat: eamq; communicabat sociis secum assidentibus. Confederant autem cum eo & alii quidam multi: tum & ante alios atheniensis aristides cognomento iustus: cui: ut placuit: decreuere: ut daretis pœnas curiositatis: & eius q̄ in populo uersari essemus: quādocūq; fuissetis exire: quum moriremur subire & nos debere iudiciū. Nunc uero prætaxato tempore licere nobis in

Liber Secundus

insula apud heroas uersari: indeq; abire. Prescribere & recessus terminum non amplius quam menses septem. Tum florū uinculis: quibus paulo ante nos deuinxerant: soluebamur: ac in urbem adducebamur: ad beatorum conuiuium. Ipsa quidem ciuitas omnis aurea. Murus autem smaragdo lapide constructus. Porro huius portæ septem sunt: simplices quidem: monolignæ cinamomeæ. Pauimētum uero ciuitatis & intra mœnia terræburnea. omnium deorum tēpla berylo lapide cōstructa: & altaria in eis maxima uno e simplici lapide amethysto: ubi & diis imolant. Per ciuitatem uero fluuius defluit unguento optimo huiusq; latitudo regalium cubitorū cētum: altitudo: ut cōmode nare posses. Porro ipsis balnea: domus magnæ sunt uitreæ: cinamomo succēsæ. Pro aqua ros tepidus in ænis uersat. Vtuntur aut uestibus purpureis: tenuissimis: ut araneæ filis cōtextis. li corpora nō habēt: & īpalpabiles sunt absq; carne. Formam autē & effigiem solā habent: ac ostendunt. In corpore tamen quum sint: stant mouent: intelligūt: uocemq; emittunt: omninoq; similis uidetur eorū anima: ut nuda quædā figura corporis similitudine circundata. Si quis autem non tetigerit: nō credit quod uidetur non esse corpus. sunt enī ut umbræ rectæ nō nigrae. senescit nemo: sed ea ætate: qua se eo contulit permanet. Deniq; hic nusquā est nox: neq; dies clarissima: sed quale crepusculum esse solet: iam aurora apparet ante orientem solem: talis lux terram habet: quare & unum solum āni tēpus nouere. semper enim uer est unusq; uētus spirat zephyrus. At quidem locus cunctis quidem floribus: mansuetis plantis: & umbrosis uiret. Quæ illic sunt uineæ: duodecies annis singulis florēt: duodeciesq; uuas reddūt. mala uero granata ac mela: ceteraq; poma terdecies dicebāt. Siquidem lunæ ut uidetur cursu germinant: annoq; in tredecim lunas diuiso: terdecies pōa reddūt: pro frumēto uero spice in sūmitate paratū panē emittūt: ut fungos esse uidemus. fontes sunt per ciuitatem: aq; quidem qnq; & sexagīta ac trecētī: mellis aut totidē unguētī qngenti: uerq; & hi minores sunt: flumīa latius septem: & uini octo. Conuiuium autem celebratur foris ciuitatem in elysio campo. Et enim paratum est pulcherrimum: & circa illud nemus omni arborum spetia cōsitum: umbram discumbentibus ex se proferens. stratum autem substernunt e floribus. Ministrant quidem: ac cuncta afferūt uēti præter uinū miscere: siquidem eo non indigent. Nam ad mensarum circuitum arbores sunt uitreæ magnæ e micanti uitro. harum fructus calices sunt omni specie operis: ac magnitudinis. Vbi autem quis ad conuiuium accesserit: unū uel ex calicibus duos uindemiāns mensis apponit: idq; con festim replentur. Pro sertis uero lusciniæ: musiceq; uolucres cæteræ: flores e proximis pratis ore legentes cū cantu circa ac supra uolantes infra demittūt: discumbentibus odorem suauissimum ingerentes. Cæterum densæ nubes unguentum combibentes e fontibus ac flumine supraq; conuiuium sparsæ præmentibus uētis leniter: ut tenuissimum rorē distillant in conuiuium autem musicæ & cantilenis uacant. Cantant at in primis homeri uersus ipz

De Veris Narrationibus

seque homerus adest:isque cum iis conuiuatur supra ulysses discumbens. Igitur & choreæ sunt e pueris ac uirginibus. ducunt autem choreas & concunt eunomus locrus: arion lesbis: & anachreon & stesichorus. Nam & hunc apud eos uidi iam ipsi helena reconciliata. Vbi autem ii quieuerunt: secunda choreæ accedunt e cygnis philomenis: ac hirundibus. Post has iam tota sylua modulatur ducentibus uentis: idque maximum ad letitiam habent fontes duo sunt circa conuiuium: unus quidem risus: alter autem leticiæ: ac uoluptatis. Ex ambobus hi principio omnes bibunt: in conuiuium prius nihil omnino degustantes: deinde reliquum læti ac ridentes exigunt. Volo ex insignibus uiris quos apud eos uidi dicere. Omnes quidem semideos: qui & subilio militauere præter locrensem aciem: illum solum dicebant in impiorum loco mulctari. Barbarorum autem utrunque cyrum: scythamque anatharsim & thracem zamolxim numamque italicum: necnon & lacedæmonensem ligurgum & photionem & tellum athenienses: & præter perianthum sapientes omnes. Vidi socratem sophronem cum nestore & palamede uersari: circa quem hyacinthus lacedæmonius & thespiseus narcissus & hylas: alique boni. Videbatur autem ad hyacinthum magis deflecti: idque multis argumentis. Dicebant autem rhadamantem ei irasci: minarique sepe numero: uelleque illum a sacra insula excludere: si stulte aliquid admitteret: neque ommissa temeritate conuiuari uelit. Solus plato non aderat. sed illum fictam ab eo ciuitatem inhabitare dicebant utentem politia & legibus: quas ipse conscripsit. Qui quidem circa aristippum & epicurum erant: primi apud eos habebantur quum læti essent: & alacres & ad bibendum paratissimi. aderat & æsopus phrygius: & quotquot ad risum facile mouet. Diogenes quidem synopeus tantum a pristina uita mutatus erat: ut coniugio meretricem laidem acciperet: quique sepe numero ab ebrietate surgens nutabat. Stoicorum autem aderat nemo: adhuc enim ascendere dicebantur erectum uirtutis collem. Audiuius & de chryso scilicet non primum illi licere in insulam ascendere: in se prius expurger elleboro quater accepto. Academicos dicebant uelle quidem uenire: continere se tamen: & considerare: neque adhuc comprehendere: an illa insula talis sit. Sed (ut coniector) rhadamantis timere iudicium. quoniam & ipsi iudicia demoliri conati sunt. Ex horum numero dicebant commotos esse multos: ut una cum his: qui ueniebant: & ipsi accederent: sed ut degeneres defecisse in uia: timentesque ne forte comprehenderentur media ex uia repedasse. Ii quidem inter præsentis dignissimi erant: & in primo habebantur loco. Honorant autem achillem maxime: & post hunc thescum. Quod uero ad coitum & uenerem pertinet: commiscantur mulieribus indifferenter pallam & cunctis spectantibus: idque nullatenus putatur turpe. Solus socrates iurat se eo mundum esse: & quidem scientibus cunctis illum peierat: idque sepe numero narcissus & hyacinthus confitentur: ille autem negat. Femine sunt omnibus communes: nemoque complici inuidet: sed sunt in hoc uel maxime platonici: ipseque femina uo-

Libri Secundus

lentibus se exhibent minime reluctantes. Nundum duo aut tres dies exarcti erant. & accedens ego ad homerum poetam: quū ambobus otium esset: & alia quidem plura: tum & unde esset rogabā. Id enī dicens apud nos quæri solere usq; in nostrum tēpus. Is autē neq; se ignorare inquit: quosdā eūchium: aliquos smyrneū: multos phoceum autumasse. Esse autem se dixit babylonium: & apud quidē multos non homerū sed tigranem nominatū esse. Postremo quū apud græcos obses haberetur denominationem pristinam amississe. Cæterum carmina: quæ a multis reprobata sunt: interrogabam: an ne ab eo conscripta fuerint. Is autē cuncta sua esse dicebat. Spernebam ego zenodorum & aristarchum grammaticos: illorūq; loquacitatem. Vbi autem hic abunde mihi satisfecit: iterum illum interrogabam: quare ab achillis ira principium sumpserit. Sic enim inquit mihi in mentem uenit: nihil solertius cogitanti. Tum & illud an illiadem post odisseam conscripserit: quod multi affirmare uolunt: is autem negauit: neq; unq; se cæcum fuisse dicebat: quod de eo multi & affirmare uoluerunt: q; autem cæcus nō fuerit statim sciui: uidebat. n. quare non erat opus ipsum percontari. Accedens enī interrogabam: isq; ex aduerso prōpre: ac urbane respondebat: maxime post causam: ubi uicit. Erat enī libellus conuictorum quidā contra eū latus a therseite: q; hunc in suo poemate spreuit gibbum. Vicitq; Homerus ulisse orante: & eius causam defendente. Post uero id tēporis aduenit & pythagoras famius septies mutatus: qui & in tot animalibus uixit: tunc enim primū animæ errores finiuit: iudicatumq; est recipi in sacro catu. Dubitabat autē adhuc: an ne pythagorā se: uel magis euphorbium appellaret. Empedocles quidem & ipse uenit: sed circumcoctus: ac totum corpus exaustrus: non tamen receptus est: q̄q; id multis tum precibus postulasset: Procedente autem tempore statuerunt agones: quos thanatusia uocant. Certauit achilles quinquies. theseus septies: & alia quidem cuncta longū esset cōmemorare. Summā autem gestorum scribam. Iterum uicit Cyrus: qui ab hercule deducitur ulissem pro corona decertans. Pugillaris æqlis fuit ario egyptio: qui in Corinthe sepultus est: & epio mutuole urgentibus. Ludi autem: quē pancratium uocant. apud illos præmiū non ponitur. Porro cursu certantiū non plane memini quis uicerit. Poetarum sane (ut uerum fatear) superabat homerus: uicit hesiodus. Brauia oībus erant coronæ cōnexæ ex pauonū pennis. Certamine quidem iam pridē perfecto: nunciatum est: qui in impiorū loco mulctarentur: plectis a se uinculis: & custodibus superatis: p. isulā irrumperet. Duces autem illorum erant phalarim agrigentinū: & busirim egyptium thracemq; diomedē: Scironē: & pityocatapem. Ut uero hæc audiuit rhadamas: statuit heroas in aciem sup littus. Duces autē erant theseus & achilles: aiarq; thelomonius iam dudū sapiens: committētesq; manū pugnauerunt. Tādē heroes: achille multis qdē dignius: ac gloriosius pugnante: cōfixerunt. Confixit & socrates in dextero latere ordinatus: multo magis q̄ quum uiuens apud Delum pugnauit. Et enim quattuor ex ho

De Veris Narrationibus

stium numero irruentibus in eum nō fugit: sed uultu itrepidus cōstitit. Cuius in posterū rei gratia brauiū pulchrū: ac magnū delegerunt: ortū scilicet ante ciuitatē: ubi sodales & amicos conuocans disputabat necracademiam locum appellans. Cōpræhendentes eos: qui uicti fuerant: & ligantes: remiserunt multo durius puniendos. Scripsit & hanc pugnam homerus mihi: que abeunti libros dedit ad nostros homines deferendos. sed & hos in posterum cū & reliquā supellectilē amisimus. Erat autē poematis initiū. Pande defunctorū bellū mihi semideorū. Nunc dea. Tunc uero fabas excoquētes: quemadmodū lex apud eos est: ubi bello superauerint: comederunt. uicticia dona: festosq; egerunt dies. Solus pythagoras conuiuio omnino defuit. Stabat enī longe ieiunus sedens: & fabarū esum grauitè ferens. Iam uero mēsis sex exactis: septimoque mediante noua res accasus insperatus contingit. Siquidē cyniras scinthari filius cū procerus: tū & imprimis pulcher helenā multo iam tēpore deperibat. Ipsa autē nō obscure trahebatur adoleſcentē amans. nutibusq; in conuiuio agebant: adinuicemq; bibebant: soli q; exurgentes errabant per syluā. Tandem quū exardēret cyniras potiri q; posse desperaret: consuluit helenā rapere: idq; itē & illi uidebatur: abeuntelq; ad aliquam proximarum insularum proficisci: aut in phellonā: aut in tyronā: addiderunt & huic cōsilio cōiuratos meīs e comitibus tres audacissimos ac robustissimos. Et patri quidem suo id non idicauit cyniras: ut pote qui uidebatur rei impedimēto fore. Itaq; rem ex sentētia pſecere: ubi enim nox aduenit (ego quidem non aderam: sed contigit me in conuiuio discumbentē dormire) ii clam aliis helenam accipientes in pelagus delati sunt. Media autem nocte excitatus mēclaus: ubi uacuum thorū sensit: clamorem emisit: fratremq; secum arripiens cōcitus uenit ad regem rhadamantem. Porro illucente die retrulere speculatores nauem se uidere non longe distantem. Quare assumēs rhadamantus ex herois quinquaginta compulit in monoligneam nauem ascendere asphodelinam iussit prædones insequi. At uero ii persequentes: & quidem ex animo circa meridiem compræhendunt eos: tunc primum in lacteum oceani pelagus secus tyronam rātum itineris trāsgressi sunt: ut fugerent roseisq; catheris connectentes nauem ingressi sunt. Ipsa quidem helena lachrymabat: erubescensq; operiebatur latitans: uultu in terram demisso. Rhadamas autē perscrutatus: si forte e meis alii cū cynira itersuissent: ut nullū dixere: cynirā ac coniuratos suos a uerecūdis uinciens: misit in impiorū locū malua primū duriter flagellatos. Decreuit item & nos ante prætaxatū tēpus excludere: succedenti rātū die in isula moraturos. Hic ego dolebā & lachrymis profusis angebar: & ego bona quæq; amittens: iterum errare cogerer. At illi contra unū solamen adhibebant: q; eē meo non post multū temporis una uenturus. Iam in futurū mihi sedem ostendebant: & locum meū optimis qbusq; proximū. Accedens ergo ad Rhadamantem orabā iugiter: ut quæ mihi futura erant: prædiceret: quæq; sit nauigatio futura ostēderet. Is autē inq; in patriā me affuturū: multis primū er-

Libër Secundus

roribus: ac periculis uersatum. Regressus aut tempus addere noluit: sed & contiguas ostendens insulas: apparebant autē numero quicq;: & alia sexta remotius. Has iusta: insulas inquit esse impiorum. sedes: a quibus ignem iā uides plurimum ascendere. Sexta autem remotior illa somniorū est ciuitas: post hanc & calipso: ne est isula: sed neq; iam tibi uidetur. Postremo ubi has omnes præterlaberis: tum deuenies in magnam illā terram ei; quam habitatis ex aduerso positā ubi multas passus prætergressusq; nationes: innumeralesq; inter homines peregrinatus: tempore tandem certo in alteram applicabis terram. Hæc ubi dixit euellens e terra malbæ radicem: protēdit mihi: huic horare iubēs: si quando maximis in periculis uersaremur. Admonuit autem: si tempore tandem in hanc rediremus terram neq; ignem gladio cedere: neq; lupinis uesci neq; puero supra octauum decimum annum inhærere: horumq; si memor inquit fueris: spem habe tui ad insulam reditus. Tunc equidem quæ mihi ad futurā nauigationē suppeditaret parauis: quū uero tēpus erat cōuescebar illis. Succedenti quidē die accedēs ego ad homerū poetā orabam: ut bimitrum mihi epigrāma faceret: qđ ut fecit: colūnam berylli lapidis erigens supra portum isculpsi. Id autē tale erant: lucianus diuis hæc uidit cūcta beatis Carus & hinc ppriā contulit in patriā. Manens autē & diem illā sequenti ascendebar comitantibus heroīs. Hic mihi & ulysses accedens clam penelope epistolam dat in ogygiam calipsonæ insulam deferendam. Transmisit & mecum rhadamas transuectorem nauplium: nequis nos cōpræhenderet: si forte ad insulas laberemur: ut aliis pmercibus nauigantes. Vbi uero procedētes odoriferum aera relinquimus: repente foetor quidam pessimus suscepit: ut bituminis: sulphuris: & picis simul ardentis. Nidor autem erat ingratus: & importabilis ut affatorū hominum: aer turbidus: & caliginosus: stillabatq; ab eo ros ut picis gutte. Audiebamus & flagellorum sonitum: multorumq; hominum fletum. Ad cæteras quidem non accessimus: in hanc uero descendimus: eaq; talis erat: circum omnis ī præceps: & arida: aspera: & cautibus horrida: Arbor autem nulla neq; aqua inerat. Nos tamen applicantes per præcipitia illa inuiamq; quandam senutam ingressi sentibus: ac tribulis plenam: plurimam terræ illius uidimus deformitatem. Procedentes autem ad carcerum & poenarum loca: primum quidem loci naturam admirati sumus. Et enim omne solum gladiis quibusdam ac tribulis efferbuerat. Circum autē flumina decurrebant: unū quidē lotabri & id terrum: alterum autem sanguinis. Porro in interioribus tertium uidebatur igneum: idq; magnum aprime: & imensum: defluebatq; ut unda: ac maris more fluctuabat. Habebat: etiā pisces: & quidem multos igneis torribus similes: paruis uero carbonibus ignitos: quos lynciscos uocant. Aditus ad cūcta illa unus erat: & is arctus: terribilis: ac poenalis portitor stabat timon atheniensis. Ingressi tamē Nauplio ducente uidemus eos: qui in poenis erāt. Et quidem reges multos: inferioresq; alios plurimos: eorumq; aliquot agnouimus. Vidimus & cyniron fumo fue

De Veris Narrationibus

cenſum a pudibundisq; ſuſpenſum. Appoſuerant: & hiſtorici ſupra cuiuſq; uitā: inſcribentesq; & peccata quibus multantur. Maxima omniū poena afficiebantur: qui uitas: ac aliorū mores inſcribentes mentiti ſunt: ueritatem obſcurantes mentiti ſunt ueritatē obſcurantes. In quibus cæſias cne dius & herodotus erat: aliiq; multi. Hos ego inſpiciens bona ſum ſpe cōſiſus: ut poſte q mihi erā cōſcius: in meis ipſe ſcriptis nullatenus mentiri. Ocius igiſ ad nauē accelerans (neq; enī uiſum amplius fere poterā) ualeq; nauplio faciens abſeſſimus. Poſt uero non multū & ſomniorū inſula poenes apparuit: inſtabilis: ac incerta uiſu. Habebat autē & ipſa ſomniis aliquid ſimile: ſecedeſebat enī accedentibus nobis: & ſubfugiebat. longiuſq; euadebat. Cōprahendentes eā tamen: ac in portū delatū: quē ſomnū untoca: poenes eburneas portas: qua galli templū inerat: circa ueſperam deſcendimus. Tum in urbē ſuccedētes: ſomnia quidē multa: acuaria uidimus. Primū quidā uolo de ciuitate ipſa ſcribere: quando quidē antea nemo ſcripſit: niſi forte homerus: qui neq; accurate: ut potuit. Hanc quidē circū: ac undiq; ſurrexit ſylua Arbores autē ſunt Papauera: ac mandragoræ: haſq; ſuper ueſpertilionū multitudo: ea enī ſola in inſula ales gignitur. Flumen autem iuxta deſluit: quod nictiporum uocant. A portis fontes duo ſcatent hiſq; nomina uni quidē negretus: alteri uero pannychia. Ipſa autē ciuitatis mānia ſublimia uaria iriq; colore ſimillima: portæ quidē non duæ ſunt: ut homero placuit ſed quattuor: duæ quidem deſidiæ & molliciei campū reſpiciunt. una ferrea: altera e cornu facta: hiſq; mortifera: terribilia: ac crudelia ſomnia efferuntur. Duæ autem ad portum & mare: una quidem cornea: altera autem eburnea: qua nos urbem ingreſſi ſumus. Introeunti autem ciuitatem: a dextris quidē eſt noctis templum. quippe deos colunt: & gallum maxime illiq; ſecus mare ſacellum eſt. In ſiniſtra autem ſomni regia: iſ enim apud eos regnat ſatrapas duos & duces faciens: taraxionem mateogenis: & plutocleum: phantaſionis. In medio autem foro ſons quidam ineſt: quem careotim uocant: iuxtaq; deluſbra duo: deluſionis ſcilicet ac ueritatis: ubi & penetrale eſt cortina: ibi prophetaſ præherat Antipho ſomniorum ſimulator ad honoris a ſomno accipiens: ſomniorum autem neq; natura eſt eadem: neq; effigies: ſed alia quidē procera: & pulchra: ac ſpeciæ multa: alia autem minora. Quædam parua: & deformia. & alia quidem aurea: ut uidebatur: alia in deos: alioſq; huius modi ornata. Horum nos plurima cognouimus a nobis olim uiſa: quæ & ad nos procedentia ſalutabant: ut nota: ac domeſtica: ab hiſq; ubi hoſpicio ſuſcepti ſumus: diſcumbentes luculente quidē: ac urbane hoſpitati ſumus. Poſtero die inſtaurare: ac apparatus inſtruere: & quidem opulentiſſime: polliceriq; regē: & ſatrapas facere. Quædam uero detulere nos in patriam: domeſticisq; noſtris oſtendere: unaq; die retulere. Triginta dies: ac totidē noctes eo loci conſedimus: iacentesq; maxime: ac dormientes ueſcebamur. Poſt modum uero quum fulmen quoddam e cælo repente diſrupiſſet fragore excitati: ac plurimum turbati reſceſſimus: primum depaſti. Tertia ex in-

Liber Secundus

de die ad ogigia insulam delati descendebamus. Hic ego primum epistolam soluens: quæ intro scripta erant: perlegi. Erant autem hæc. Vlisses: calypsonæ sue salutem. Nolim te ignorare post meum abste discessum: quæ me inuenerint mala. Siquidem ut primum ægressus portus tuos nauiculâ: qua uehebar: ut potui reparaueram: quum me hyems: & naufragium comprehendit: ut uix euaderem apud leucothoem in phæacorum insulâ: ubi hospitio receptus scitum est mihi: multos uxoris procos in mea domo ad uoluptatē nutriri: quos ubi omnes confeci tandem ipsæ a Telegono nato mihi ex circe mortem occubui: & nunc in beatorum sum insula: maximeq; doleo olim deseruisse eam: quam apud te abui conuersationem: & porrectam abste immortalitatem. ubi igitur tempore concedetur: hinc effugiens ad te ueniam. Hæc in se epistola complectebatur: nosq; ut hospitaretur. Ego autē procedens parūper a mari antrū inueni tale: quale Homerus dixit: & ipsa quidē squalidâ: ac mœrore plenâ. Vbi uero epistolam legit: primū lachrymis illam cōpleuit: tum nos ad hospitium orauit: ubi ornate ac abunde discubuimus: inter epulandum imprimis illa de ulisse multa rogabat: & penolopes: qualis in specia esset: & si casta quemadmodū de illa ulisses delirauit. ad nos illi respondimus: quæ ad letitiam esse possent. Tunc abeuntes secus nauē i littore obdormiuimus. Mane autē ascendētes ferebamur acrioribus iā descendētib; flatibus: diebusq; duobus hyemē multā passi incidimus in colochyntios piratas. Homines enī sunt hi feroces e uicinis insulis p̄dantes quod ea nauigantes: transeunt. Naues autem magnas habent cucurbiteas longitudine cubitorū sexaginta. Vbi enī cucurbitâ exsiccat exēterantes exhauriunt: & quæ intra sunt: egerentes: nauigant: malis quidē harundineis. folio autē cucurbitarum carbasi loco utentes. Igitur ii proris ad nos deductis (erant enī numero: qui geminas urbes implessent) pugnabant e nostris: cōplures uulnerantes: seminibus cucurbitarum ad nos iactis: cominus enī acriter: & uolēter pugnabant. Circa meridiē uero post colochyntios: caryos piratas aduentare uidemus: hostes autē erant ii: ut experimento didicimus. Nā ut eos adesse: & post tergū urgere colochyntii sensere: cōfessi spretis nobis conuertebant: inuicēq; pugnabant. Nos autē interea attolentes uellū: utrosq; fugimus deferentes eos certantes: & manifeste quidē caryorū nauæ uictores futuri erant: ut pote: qui plures qnq; & enī urbiū multitudo erat) & a fortioribus nauibus certabant. Erāt enī his naues nuq; cōcha per mediū diuisæ euacuata: magnitudo autē cuiusq; conchæ in longū passū quindecī. Vbi uero ab his secessimus: & sublatuimus: curare eos: qui uulnerati fuerant: ceterā autē turbā armis accingere. Sēper enī nobis insidiari copiā timebamus: neq; adeo in uānū. Nec dū enī sed occubuerat: quū ecce ab deferta quadā insula aduersum ferebāt in nauē ut uiri uiginti delphini: bus infidentes: latrones ii delphines quidē insilientes aduehebant eos tute: ac imobiles quisq; similes & infremebant. Quum autē e proximo astitissent hinc quidem alii: & alii illinc cadebant nos: sepiis: & cancrorum oculis

De Veris Narrationibus

ad nos missis. Igitur nobis cōtra sagittis utētibus: non substinuere: sed maxima eorum parte uulneribus saucia cōfugerūt ad insulā. Circa mediā uero noctem: quum iam mitteret mare latitauimus: nido alcyonis omnium maximo allabentes. Erat. n. illius circumferentia stadiorum sexaginta: ubi ad alcyō ales cubās ierat: ouaq; fouēs: & quæ euolans paulominus nauem obruit allax uento īpulsam: ibat igitur fugiens & flebile quoddam insonans. Nos autem illucēte iam die descendentes intuemur nidum uastæ nauī similem: maximis ex arboribus congestum: in quo & oua erant quingenta singulaq; maiora chienti amphora: iam quidem & intro pulli apparebant clamitantes. Securibus igitur ex ouis unū dirumpentes: pullum nudum & absq; plumis egressimus: ingentem: ac gryphonibus uiginti maiorem. Vbi uero nauigantes a nido ut stadiis ducentis secessimus: prodigiis qbusdam magnis: ac mirabilibus perculsi sumus. Si quidem cheniscus: q ad prorā erat: subitis pēnis pēnatus apparuit: & exclamauit. Porro gubernator scintharus caluus iam dudum accanus repentina casaria capillatus est: & quod omnium mirabilius: ipse nauis malus germinauit: ramisq; pductis in uertice fructū edidit: ficus. s. ac nigros botros non sane maturos. Quæ ut uidimus: merito exhorruimus: depcābamurq; deos: ut a phantasmatis huius nouitate nos alienos faceret. Nondum & qngētos stadios exigentes: uidemus syluam maximā: ac cōstitam pinis: ciparissiq;. Nos qdem imprimis suspicati sumus illam terram esse: id autem erat pelagus: & abysus arboribus: ulla absq; radice supra plantatis. Ipsi tamen arbores recti stabant: & īmobiles: ac nauigantibus similes. Igitur secus educti omne explorabamus: quidue acturi essemus in dubio uersabamur. Neq; enim intra arbores nauigare facile erat: condensis illis: ac cōtiguīs adinuicem se habentibus: neq; retro dare uidebatur. Ego autē ascendens supra maximam ex arboribus speculabar ulteriora: quomodo se habebant: & syluā qdem uidebā per stadia qngenta: aut eo amplius contineri: aliumq; ex inde nobis oceanum succedere. Et nobis pfecto uisum est nauem supra syluæ (densissima quidem erat) cacumen attollere: perq; arborum comas nauigare: posse q; tandem ad alterum oceanū applicare. Igitur nauem magna cū harundine circunligantes & in nemoris densitatem ascēdētes: uix illam hausimus: supraq; ramorū frondeta deponentes: pandentes uela: ut in mari nauigabamus uento impellente acti. Hic & mihi in mentem uenit antimachi poetæ dictū: dixit enim ille quodam in loco: his autē qui per syluarum frondeta nauigantes adueniunt. Magno tamen cum conatu syluam superantes in alterum peruenimus pelagus. Tū nauem similiter demittentes secabamus iā puros: ac lucidissimos fluctus: quoad delapsi sumus ad hiatum quendam: ac abyssū maximū quis hīc īde distātibus: qle ī terra sæpe uidemus: aut terræ motibus aut estibus maximis euenire. At qdē nauis deponētibus nobis uela facile stetit: quæ paulominus accedens in uoraginē illā cōciderat. Intuentes autē uidemus profundū penitus: quasi stadiorū mille tremendū

Liber Secundus

ualde: & admirabile: stabant: enī aquae: ut diuisae & ad dextrā nō lōge pōs
ex aquis cōpactis: duo maria secundum earū superficiem coniungentibus:
ab alteroq; arcu confecto in alterum mare decurrentibus. Allabētes igitur
remis cōdeferimur: multaq; ui innixi superauimus pontē: ac traiecimus: &
quidē prāter opinionē q̄ nullatenus speraremus. Hīc nos suscepit pelagus
placidū: ac mite: insulaq; non magna fertilis: & ad accessum facilis. hāc autē
homines incolebant bucephali cornua habentes: quale apud nos minotau
rū fingunt. Descendētes igitur procedebamus aquas hausuri: accepturiq;
& cetera quae ad cōmeatū (iā enim defecerant) essent. si forte possemus: &
aquas quidē iuxta adinuenimus: aliud autē nihil praeseferebat: & quidē cū
eicū specularēmur: non longe tamen audiebatur mugitus multus. Quū
autē id boū armentū esse putaremus: confecti accedentes homines offendī
mus. Quī & simul uiderunt nos: & insecuti sunt: & tres quidē e comitū nu
mero cōprehendere: ceteri tēro ad mare confugimus. Hic nos ubi armis
omnes accincti fuimus: (neq; enī probauimus socios despiciere ut in ultos:
irruimus in bucephalos: intersectorū carnes dilanantes omnesq; magno
efflamine in fugā cōpulimus: & quinquaginta quidē strauimus. Duos au
tē cōprehendimus illesos: ad nauēq; concessimus captiuos trahentes: por
ro quae ad cōmeatū essent: nullatenus inuenimus: & quidē alii suadebāt cō
prehensos interfici. Ego autē non probaui: sed uinctos illos custodiae tra
dendos censeui: donec ad nos bucephalorū oratores peruenirent: captiuos
ipso redēpturi. Intelligebamus autē eos nutibus agentes: & flebile nescio
quid mugientes oratibus similes. Quae uero pro redēptione erant: offere
bant cascos quidē: & siccos pisces multos: & ceruos quattuor: tres quēq; ha
bentē pedes: duos quidē retro. qui uero anteriores erant: ī unū cōcreuerāt.
accipientes igitur: captiuos dimisimus: unaq; tantū exinde die subsidentes
recessimus. Iam & nobis pisces apparebant: & aduolabāt aues: aliaq; multa
proximē terrae signa. post non multum & homines uidimus nauticae nouo
quodā modo deditos: ipsi & enī nautae & naues erant. Dico nauigationis
modū: quū enī super aquā resupini iacerent: erigētes uerecunda: quae & ma
gna ferunt: ex hisq; extendentes uelū manibus: ut carbasi pedē tenebant: ac
incidente uēto nauigabant. alii autē post hos suberibus īsidentes: duos del
phines una coniunxerant: habenisq; gubenantes in sequebantur cursu. ii ac
cedentes: neq; offendeabant nos: neq; inimice insectabantur: sed decurrebāt
sine timore: ac pacifice nostrae nauis figurā admirati: & circū undiq; conspe
ctantes. Vespere autē iā facto ad insulā delati sumus non magnā. Incoleba
tur autem a mulieribus: ut putauimus: graeca lingua loquentibus. Accesser
unt enī: & datis dextris salutauerunt nos amice admodū: & ornate: omnes
que pulchre: & adolescentulae: tunicaq; trahentes ad terrā usq; delapsae. In
sula quidē nomē: Deilciēs ciuitatis uero nusquā. Igitur mulieres suscipientes
nos: quolibet ad proprios abiit lares: hospicioq; recepit. Ego autē paululū
substiti (non enī mihi ipsi bona prenosticabar) diligentiusq; circūspiciēs:

De Asino

uideo multorum hominum ossa: testasque iacentes: & clamorem quidem emittere: ac comites conuocare: ad arma: quod secedere non probaui. Ad manus autem malum abens: orabam iugiter a praesenti malo euadere. Post non multum hospita ministrante uidi illius crura: non mulieris: sed asini ungulas. Tunc ego educens gladium comprehendo hanc: uinciensque omnia percunctabar. Illa autem: & si iuita dixit se ipsas esse mariti mas foeminas onosceas nuncupatas: cibumque eis esse aduentantes illuc hospites. Vbi autem inquit inebriauius eos: concubentes obtruncamus. Haec ubi audiui: illam quidem dimisi ibi deuinctam ipse autem ego supra tectum ascendens clamabam: comitesque conuocabam. Qui ubi conuenire enarrabam illis cuncta: ossaque ostendebam. tum exterius illos ad deuictam educens: ea autem confestim in aquam conuersa est: & inuisibilis apparuit: tamen: essem in aquam condidi tentans: ea uero sanguis effecta est. Otius igitur in nauem descendentes abcessimus. Vbi uero sequens dies illuxit: uidentes terram: coniectura intelligebamus eam esse: quae huic nostrae in aduersum adiacet. Inclinantes igitur: ac adorantes: quae futura nobis essent: mente contemplanus. & quibusdam quidem solum descendere uidebatur: iterumque remeare ad nauem: quibusdam uero nauem ibi destituere: supraque meditari: rancum ascendere. & incolarum mores: ac uitam tentare. Interea dum haec nobis cum conferreremus: hyems nimia: ac uiolentus turbo in nauem incidens ad littus disiecit ac dirupit. Nos uero uix enauimus: arma secum quisque: ac si quid potuit abripiens. Haec quidem igitur quae mihi ad aliam usque terram contigere in mari ac inter nauigandum in insulis: in aere: indeque in ceto. Vbi uero egressi pestem illam euasimus quae apud heroas & somnia: ac denique apud bucephalos: & onosceas. Caetera autem quae in terra: subsequentibus libris amplectar.

Lucianus De Asino.

QUum in thessaliam: ubi quaedam mihi paterna rationes erant: cum eius gentis uiro profisciscerem: in thessalos quosdam incidi: qui in ipatam thessaliae urbem redibant: uehebar equo: necessaria quaedam usui ferens: unico comitatus seruo: qui sequebatur pedes: intereundum cum uariis de rebus eloquentes: iam urbi appropinquaremus: a thessalis petii: nun eius urbis ciuem nossent nomine hiparcum (habere enim me ad eum litteras: ut apud ipsum uelut hospitem diuerterem) illi & hominem sibi notum esse dixerunt: locupletum: auarum: qui solum domi uxorem & unicam ancillam haberet: & quo in loco urbis habitaret describentes ortum quaeque in quo esset eius habitaculum. data deinde salute: acceptaque abierunt. Ego domum hiparchi adiens hostium leuiter pulso: accessit uxor: quam rogo: an sit hiparcus domi. Illa cum & quae eam: & quid mihi uelle quassisset: a deciano sophista patrem habere me litteras respondit. Mulier manere paulum hortata: occluso hostio abiit: pauloque post rediens me iubet introire. Ingressus salutato homine epistolam trado. Erat ille in coenae principio: in lectulo sedens: ad modum paruo: una muliere discumbente: mensa cibus uacua: lectis litteris amicissimus. Mihi inquit grecorum excellentissimus decianus fecit optime: qui suos ad me amicos si

De Asino

denter miserit. Vides luciane habitaculū hoc parū esse: sed q̄ satis sit ha-
bitanti: uerū reddes tua præsētia domū: si æquo animo tuleris: ampliorē.
Vocata deinde ancilla palestra: des īquit huic hospiti nostro tunicā: & si qd
secū detulit: eōde: dehinc mitte ipsum ad balneū: qd longa uia a nobis ab-
est. Cepit me palestra: ostensa q̄q; domo pulcherrima: in hoc īquit lecto nocte
dormies: huic puero tuo lectū substernā: & addā puluinar. Cū hæc dixisset:
ego in balneū profecturus ordeū in cibum equi ancillæ dedi. Lotus cū red-
diissem hiparcus me benignē excipiens pene se iussit sedere: coena splendida
fuit uinū suauē: & uetus. post cenā & potus & sermo dignus hospite. Ita po-
tando uespere absumpto dormitū profecti sumus. Postridie rogat me hipar-
cus quo pergerē: & quot diebus essem apud se affuturus. Laryssam peto in-
quā sed hic fere quinque diebus morabor (id nequaquā dixi ex animi senten-
tia) optabā siquidē ibi aliquandiu esse quoad aliqua a me maga reperta eēt:
cuius ueneficils aliquod monstrū conspicerē: aut hominē uolantē: aut lapiz
dē factū. Huic curæ deditus capi urbē perābulare: quāuis quo ī modo īqui-
rendū esset nescirē. Interim mulierē uideo accedentē: ut ex uia conici pote-
rēt: iuuenē opulentā: uestis enim erat floribus intexta: serui plures: aurum
sumptuosius: appropinquans mulier me compellat. Ego inquit abria sum
amica: siqua unquā fuit: matris: quæ quū eius filios: non secus ac meos di-
ligā: uolo fili apud me diuertas. Magnas inquā gratias tibi ago mater: cu-
piō tecū esse sed pudore īpedior: ne uidear hospitem amicum cōtemnere: si-
cū domum relinquam: animo autem & benigno tecum ero. Nunquit hi-
parcus avarus ille tuus est hospes inquit? Non his uerbis utaris mater in-
quam? splendidus quippe: ac sumptuosus in me fuit: adeo ut ex nimia im-
pensa: lauticiāq; culpari soleat. Illa subridens manuq; appræhensa seorsum
ducens caueas ait uelim omni cura Hiparci uxore: magna & enim est præ-
cipua: admodum ueneficiorum potens: appetens atq; uiros: si quos in ado-
lescentes oculos coniecit: nisi quis uoluntati eius pareat: omni conatu il-
los ulciscitur hos perimens: hos imbelluas transmutās: tu uero fili adole-
scens es: ac formosus: ut facile placeas mulieri. Præterea externus & adue-
nia: quāt plurimum contemnitur. Ad hæc animaduertens me id: quod
iamdiu quærīto habere domi feminam relinquo: abiens mecum ipse capi
de uia loqui: age in quam tu: qui tantopere hanc mirandam artem te pro-
fiteris: appete: excita te ipsum paulo: atque eam disciplinam condisse: qua
quod libuerit potieris: & quādo quidem amici hospitis uxorem non licet:
aggredere ancillam palestram: tibi illam omni ratione concilia. Nam si
illam expugnaris: absq; labore qd cupis cognosces: seruis quidem & honesta
& tūpia omnia dominorū nota esse consueuerunt. Hęc mecum loquens in-
gredior domū: ubi neq; hiparcū: neq; uxorem offendo. Palestra penes focū
sedebat cenam nobis parans. Hic ego opulcra palestra inquam: uenuste &
ladmodum nates simul & ollam circunfers atq; euoluis: lumbis meis pau-
lum humoris superabundat: ex quo beatus erit si quis paulum degustarit.

Illa lasciuior admodū: & uultu grata: abi hinc inquit si sapias adolescēs nisi tibi mauis uitā eripi: & loca fuge ignis & fuligis plena. Nā si me tetigeris: uulnus tibi inferetur igneū: quo apud me deficies: ab hoc neq; medicus alter: neq; deus poterit te curare. Sed ego te uestres mirū imodū dolore afficiam: cuius curā haud facile sustinebis: neq; lapidibus pulsatus dulcē uitabis dolorē. Quid at rides? quid ita respicis hominē coquū doctū non solū hos uilem parare cibos: sed homines quoq; quod his maius ē iugulare? pelē adimere: partiri in frustra: uiscera quoq; ipsorū & corda rimari? Hoc inquā enarrasti recte: nam me quāuis procul a te remotū nō solū cōcalefecisti: sed sibilē in mea uiscera absq; aliqua iniuria exurēda coniecisti. Itaq; te oro: ut mihi salutē afferas his asperis & suauibus: quas dixisti medellis: meq; iam mortuum excoria: ut iubet. Illa his uerbis arridens cū iam mihi facta esset propitior pollicita est postq; dñi isseut dormitū se mecū esse cōcubiturā. Interea cū redisset hi parchus loti imus cēnatū: potus fuit frequens nobis inuicē coepulantibus. Ego summū fingens: cū surrexissem: abii dormitū: ubi oīa mihi optime intus pręparata erāt: extra lectus seruo stratus: mēsa iuxta lectū sita: & in ea calix: ac uinū una cū frigida: calidaq; aqua: quę singula disposuerat palestrā: quę & lectū plurimis quoq; rosis sparserat: & sarta supermiserat ex eis confecta. Ego symposiū promptū uidēs cōpotricem cēsui expectādā: illa ut patronam in lecto collocauit: uestigio ad me uenit. Erat autē ilaris inuicē nobis: & potū & oscula ppinantibus: sumpto potu: q; nos efficeret in nocte paratiores. Tum illa hoc pręceteris adolescēs memineris: oportet te in palestram incidisse: nunc ostēdas licet: an sis factus inter adolescentes agilis: & ad huiusmodi certamina exercitatus. Cui haud inquā defugiā hanc prouocatio nē: ut iam nudari & palestrę exercitio incumbere sum paratus. Tum illa: uolo obtēperes mihi ait: ego doctoris: & pręsidis more certaminū: quibus te exerceri uolo p̄scribā nomina: tuum erit iussis prompte parere. Manda inq; quod lubet: sed aduerte: ut nostra certamina in tēpore. Concinne: cū humore fiant: Illa stans nuda: & exuta ueste imperat: exue te adolescens: sumptoque unguento: aggredere cōtra certantē: femori coniuncto femore: p̄sterne me resupinam: deinde super incumbens: meis in altrū cruribus erectis: femori l̄here: & quaq; uersus percute uulnera: telum etiā ferens quoad fueris defessus: & lumbi bellum egragiū porrexerint. Tum educto telo: rursus illud in inguem iunge: ac ualidius percute: atq; insta quousq; aduersarium ad parietē impellas. Sed quū lapsus eris: paululū tibi indulge: neq; festines postmodū cōmuni Marte pugnes. His dictis quū oīa: quę mādāta erant: p̄fecissem diligēter: finisq; iā nostri certaminis adesset. Tum ego paulo subridens: palestrā alloquor nigrā inq; uides quā facile: prōpteq; paruerim tibi. Sed animaduertas uelim: an satis recte has mihi imposueritis colluctationes: commutes enim luctandi genus: aliud ex alio iubens. Illa me in faciem: percutiēs: quem nugatorem discipulum habeo inquit: uide sis ne uapules: ni diātis pareas. De hinc surgens: seq; ad nouum certamen parans: nunc inquit

De Asino

ostendes si uiribus ualidis luctator egregius existas: siq; in eo lactandi gene-
re exercitatus: quod geniculariū appellant. Tum subnixa genibus: in lecto
prona: age tu luctator mediam corporis partē ualenter agressus: pcutē: uul-
nusq; adige p̄fūdus: nudā uides: utere prōptius: iniice itrorius telū: deīde
itrosius flectēs: itē impellens absconde: & cōprime: ne q̄cū huic certamini
adiicias interualli: caue autē ne citius q̄ iusserim telum extrahas: sed incur-
rans aduersarium insequere: quo prostrato: rursus certamini incumbe: quo
ad lassus: uictusq; deficias: & sudore sis madefactus. Ego in risum effusum:
uellem magistra inq; a me quoq; aliqua huiusmodi tibi praecepta tradi: in q;
bus mihi obtemperes uelim: sed iam te erige: poneq; sedens data dextera mi-
hi recōciliaris: nam tēpus est iam dormiendi: his uoluptatibus: atq; exerci-
tiis nox traducta: obliuionem penitus attulit itineris in larissam. Cum autē
in mentem uenisset occasio: quae cupiebam descendi: o dulcissima Palestra ī-
quā ostende pro te: dominā tuā suis praeftigiis usā: in aliquā se formā
uertentem. Iam dudum enim aliquod huiusmodi mirandū spectaculū uide-
re exopto: sed a te p̄cipue: si quod nosti: q̄ credo minime huius artis ignarā:
hoc a nullo alio te praefer (quae anima mea es) percipere cupio. Me q̄dem: q;
hactenus uelut adamantinus (ut aiunt) in ullam unq; mulierē oculos amo-
ris causa conieci: seruum effecisti: bello amatorio deuictum. Tum palestra.
locaris inquit: quis enim cantibus superare amorē pōt eius artis magistrū.
Ego per hoc caput: ac beniuolentiam erga te meā: iuro me (neq; enī litteras
nouī) insciam horū penitus esse: uerū si facultas dabitur: dabo operam: ut ui-
dere queas dominā in aliam formā transmutatā. His dictis quā dormisse-
mus paucis diebus post: quū nūciat mihi palestra: dominā se in nauē cōuer-
surā: ut ad suū amatotē aduolet: Nunc tempus inquam adest: quo diutino
nō desiderio possis facere satis. Bono aīo sis ait: & quū iam nos aduētaret:
me apprehensum ad hostium domus ducit: in qua illi dormiebant: meq; iu-
bet per rimulam hostiī introsipientem: quae fierent: animum aduertere. Vi-
deo patronam: deposita ueste: nudam prodire: accensa lucerna: duo tenente
grana: quorū altero thuris ardenti lucernae īposito: multa in lumen locuta
est. Deinde grandiusculam reserans arcam: plures continētē pixides: unā
effert: quid in ea contineretur incertum: sed quantum oculi conicere pote-
rant: oleo plena uidebatur. Ex hoc assumens a summo usq; ad imas partes
totum corpus perunxit: statimq; alae īnascūtur illi: & rostrum corneum & ad-
uncū: omnisq; in auē conuersa est. nocturnae cornici persimilem. Vt uero se
uolantem aspexit: asperre cantans: pro ut hae aues solēt: perq; hostium euolās
abiit. Ego qui mihi uidebar in somnium uidisse: palpebras oculorū tetigi: ne
quāq; oculis fidens: aut q̄ ea aspexerim: aut q̄ essem excitatus a somno. Tan-
dem ut uix sensi: aut q̄ dormire Palestam rogauī: ut ego quoq; eo unguē-
to unctus in auem cōmutarer. Cupiebam enim experimento discere: an ex
hoc homine auis possem fieri: Illa hostium domus aperiēs pixidem profert:
ex qua festinans exutus perungor: totus auis quippe malo homine nequaq;

De Asino

fio. Sed cauda e uestigio a posteriori inascit parte: digiti omnes nescio quor
sum abierit: ungues in quattuor ungulas uersæ: manus ac pedes iument
crura effecta: auriculæ lōgæ: magna facies: quæ omnia circunspiciēs cogno
ui: me asinum euasisse. Vox hominis ad querendum de palestra defecerat:
sed labia dimittens: ipsamq; qua poterā forma respiciens accusabam: q; me
pro aue in asinum uertisset. Illa manibus demulcens caput: miseram me in
quit quantum malifeci festinantem: similitudo pixidum me decepit: non ca
pientem ea: quibus homines in auem cōmutantur. Sed confide anime mi:
facilis erit huius erroris cura: nam si rosas: comedes statim exues iumēti for
mam: & in amatorem meum reddibis: ac una noctæ æquo feras animo: asi
ni formam diluculo curabis. Afferam sane rosas: quas ut ederis: fies homo.
Hæc quum dixisset: tractans me: & aures: & reliquum corpus demulcebat:
ego corpore asinus: sensu tamen: menteq; hominis fungebar ipse ille Lucius
præter uocem. Mecum igitur: multus erat palestræ conquestus: labiaque
mordens abii: ut sciebam: equum meum: & alitum uerū asinum hiparchi tē:
qui ut me ingressum conspexere: ueriti ne senum ipsorum cōmedere: demis
sis auribus: parati erant ad me calcibus repellendum. Quod ego perpendēs
longe a præsepe recessi: stans: ac mecū ridens: sed risus rugitus erat. Capi ue
ro interim mecum cogitare: quid si lupo nunc aliquis ad nos irret: aut alia
fera insultet mihi: qui nil mali commisi. Hac detentus cura tinebam aliquā
m iam futuram esse fortunam. Nox intempesta quum esset: ac silentium: &
dulcis somnus: strepitus quidam exterius tāquam effossi parietis est factus.
Iamque adeo dirutus erat: ut ingressui homini pateret. Tum unus: & item
alter: pluresque intrant armati omnes hiparcum: palestram: ac seruum meū
colligant: domum spoliant: pecuniam uestem: oēmque supellectilem auferūt:
adeo ut nil reliquunt domi. Tū me: equumque: atque alterum educētes asinū
strauerūt: impositisque rebus: quas asportauerant ad grane onus: ligno nos abi
gētes: ad mōtes uia desueta effugerūt. Ignarus erā q̄tū pressi pondere mei
socii paterent laboris. Ego desueto absque soleis iter facere saxis pacutis ad
modum offendebar: ideoque sapius cespitans de ficiebam sub pondere. sed
e uestigio uir subsequēs me sapius feriebat baculo. Quum cæsaris inuocās
presidium: prouoce rugitum edebam. Hoc solum absurde proferens uoce
maxima cæsaris uero nomen minime sequebatur. Ad hæc uapulabam ma
gis: ueluti rugitu proderem nocturnos fures. Nil ergo procificiscens rugi
endo: statui uerba silentio redimere. Iam dies aderat: & nos multos tran
sieramus montes: religati ora: ne pascendo iter moraremur. Meridie ad di
uersorium quoddam peruenimus hominū: quibus cum nostris latronibus
ueterem esse consuetudinē: tum ex mutua salutatione: tum ex oculis poterat
percipi. Iubent illi sarcinas deponere: & prandium parant nobis: iumentis
ordeum præbuere: quod quū cæteri comedissent: ego ualde exuriens (nā is
cibus mihi esui difficilis erat) cogitans: qua re famē sedarem: hortulum re
tro diuersorium cōspicio: multis oleribus plenum: in quo & rosæ esse uidebā.

De Asino

tur. Itaque uidens oēs prandio intentos: accedo ad hortum: tūc ut pascere olera: tūc ut ederem rosas: quibus in cibum sumptis: sperabam me in hominem reuersurum. Horum: ingressus: raphanos: atque apium: quibus etiam crudis utuntur homines: ad saturitatem comedi: quæ uisæ fuerant: non erant rosæ: sed lauri siluestris flores: laurum uocant homines: malum & asino: & equo cibum: cum ferat ex eo edentes e uestigio mori. Hoc aspiciens horti custos raptim ingressus ligno: ut olera ita depasta uidit: tanquam irati domini erga fures de phēos solent: neque natibus: neque lateribus pepercit: aures insuper actorum caput fuisse cōtrivit. Ego iam uerberum impatiens: cum ambobus calcibus supinū super olera strauissem: aufugi ad montes. Quod ille ut animaduertit canes aduersus me iacitauit. Hi cum plures eēnt: atque ad ursos expugnandos ualidi ueritus: ne me dilaniarent: si me cōprehendissent: decreui satius esse domum reuerti. Itaque eodem cursu ad stabulum e uestigio sum regressus: illi cōtinuerunt canes currentes. Me uero haud prius percutere destiterunt quam ut ex dolore cacarem olera comesta. Et iam abundi tēpus aduenerat: cum illi grauioribus rebus: quas furto surripuerant: dorso impositis: abierunt. Ego & uerberibus: & onere admodum defatigatus: ungulis insuper de uia cōtritis: decreui me in uia prosternere: neque exurgere: etiam si me uerberando necassent: eo pacto speraui: illos necessitate cōpulsos: sarcinā: qua pressus erā: inter equum & asinum partituros: meque ut inutilem relicturos lupis. Sed nescio quis demum inuidia motus mea consilia in contrarium uertit: nam alter asinus fortassis idē cogitans de uia cecidit: quē illi miserum baculis percutientes: ubi exurgere nequebat: neque prederent uerbera: alii cauda: alii auribus apprehensum surgere implebant. Cum uano labore in casum tēpus tererent (asinus enim in uia stratus ueluti lapis iacebat) illi ad fugam intenti: ne frustra tardarent: dempra ab asino onera mihi: & equo imposuerunt: asellum uero miserum: captiuitatis: & oneris ferendi sociū: abscissis ense cruribus: adhuc semini animē e loco precipiti deiiciunt: mors illi attulit laborum finē. Ego uidēs quorsum mea euassent cōsilia: statui a quo animo ferre sarcinā: & propte iter cōficere: sperans rosas aliquādo repertis: me pristinā formam recuperaturus: praesertim cum ex latronū percepissem uerbis: parū itineris superesse ad locū: in quo depositis sarcinis manerēt: meque etiā cursu: si opus fuerit: ad proficiscendū parū. Ante uesperā uenimus domū: anus uetula intus sedebat ad ignē: illi depositis sarcinis uetulā rogant: cur sedeat: ac nō potius pradiū paret. Illa oīa eē propterea ait panes plurimos: uinū uetus: ac syluestres carnes. Collaudata uetula: uestibusque depositis: ad ignē se oleo unxerūt. Vas erat aq̄ plenū calidū: qua se lauerūt. Supuenerē paulopost adolēscētes aux̄ argētū: uestes: ac mulierē uirilēq̄ ornātū portātes: cōem oībus p̄dā. Quibus rebus itus delatis: & eodē ip̄i pacto se lauerūt. Erat illis prandiū fertile: sermo homicidarum uariū. Anus mihi: & equo ordeū p̄buit: ille cibū auide uorauit timēs (ut par erat) necesse in edēdo socius. Vbi mulier abest ego panē: qui itus erat cōcēdi. Postridie relicto: cum uetula adolēscēte quodā: ad opus suū abierūt. Ego

De Asino

sentiens custodes mihi impositos diligentes (quidē contēnebā) cum facile ex eius conspectu fugerē. Sed adolescentem praeinctū ense in me sepius respicientē: adeo adseruantem hostiū formidabā. Postridie circiter noctē mediā reuersi fures: neq; aurū: neq; argentum tulere sed uirginem formosam: sane flentem: capillis sparsis: abscissa ueste: hanc in straminibus positā: bono animo esse: iubēt: mandantes uetula: ut continuo domi esset: uirginēq; adseruaret diligenter. Quae neq; potum: neq; cibum capere uoluit: solū gement: ac lacerans capillos: adeo ut & ego quoq; illius cōmorus fletu sibi iuxta propinquus lachrymarē. Interim extra domū fures in porticu cenant: facto die explorator quidā adueniens nunciat: quendā aduenā ea die multis cū opibus transiturū hi ut erant armati consurgentes me & equū stratos abeuntes ducunt. Ego infelix ignorans me ad pugnā: & bellū duci: cū tarde irem ligno percutiebar: postq̄ ad locū peruentum est: qua aduenā ille profecturus erat: in uehicula & sarcinas incidentes hominē cū familia occidunt: praeiosiorib; rebus mihi & equo in postis: cū reliq; i siluis abscondisset: reuersi sunt. Ego cū baculo saepius ictus eēm: ungula offendo i lapidē acutū: ex offensione fit sūmo cū dolore uulnus: quo factū ē: ut reliquū uia cōficere claudis. Tūc illi: qd opus est iuicē aut hūc asinū nutrire sepius cespitat: ex aliquo demus cū p̄cipitē loco: inutilem bestiā tāq; futurā (ut solent exercitus) expiationē. Cū hac aduersum me machinarentur: ego intelligens omnia: quod itineris superfuit oblitus uulneris peregi. Timorem enim mortis oēm abstulit uulneris dolorē. Ut uero ad diuersoriū peruētū ē: onera cū deposuissent a nobis: discubentes cenant: deinde noctu cū recedere uellent: quo reliq; e siluis deportarent. Quid unus inquit hunc miserū deducamus asinū in uia propter ungulae uulnus: hac quae supersunt partim nobis metipsis: partim equo deferenda imponemus. His dictis abierunt: una equum ducentes: Nos cum lucret: lunae beneficio ego mecum locutus. Quid amplius inq; expectas miser: esca uulturibus: & corū pullis futurus. Nunquid nō intellexisti quae isti de te sunt inuicē collocti: uis ne ex alta crepidine deici: nox resplendet: fures abiire: pete fuga ab istis homicidis salutē. Hac me cū cogitans: cū uiderē me solutū (laqueus enī suspensus pendeat) ad fugiendū maxime sum eō motus. Itaq; domū exiens: capi cursu fugere. Quod anus ubi conspexit me per caudam retinebat. Ego rē dignā praecipitio: & aliā qua uis morte putās si a uetula retinerer: mulierē trahebā. Illa magna uoce iplorat uirginis opē: quae cū prodisset: conspecta re: facinus est ausa nobile: & memoratu dignū. Nā super me ascendens: fugae comes facta est ego tū fugiendi cupidus: tū puellae gratia: extento cursu abibam: anicula post nos relicta uirgo: orabat pro salute deos: ad me uero: si me inquit: ad paternā domū perduxeris: primum ab omni opere te liberum faciam: tū ordeī medinū erit tibi singulis diebus cibus. At ego tū interfectores meos fugiens: tum pollicitationibus puellae motus: neglecto uulnere curebā. Ut uero ad triuū quodā peruenimus: hostes nostros redeuntes icidimus: qui a longe propter lunā infelices

De Asino

captiuos cognouere currentes: Cū me cōprehēdissent ī uirginē uersi: o speciosa uirgo: qd misella inquisit per ignota ppgis loca: nunquid dæmones nō extimescis: redi igiſ: nā te tuis restituemus. Quæ quū redētes dixissent: me retrouerunt: tū pedis: & uulneris memoria quū renouata esset: claudicare cæpi. Illi: nunc tandē captus claudus factus es aiunt: cæterū fugiens non sentiebas uulnus: sed sanus uidebare: equo & auibus uelocior cursu. Hæc inter uerba adeo me lignis percutiebant: ut iā ulceribus posteriora īfecta sint: Domū ingressi anū laqueo e petra suspensam īueniunt: uerita. n. (ut æquū: erat) latrones ppter uirginis fugā: laqō uitā finierat. Qd illi admirantes: scisso fune imū in præcipitē egere: deīde ligata uirgine: sunt ad cænā profecti: qua multo potu traducta: quū de uirgine colloquerent. Quid ait quispiā ex eis de hac fugitiua agendū: quid: censes alter: nisi eodē illā loco: quo uetulā nostrā præcipitē agamus: nā & utilitatē nobis auferre conata est: & nos: artēq; nostrā prodere: scitis enī si ad suos peruenisset: in periculo uersaretur uita nostra: nā omnes a pluribus ex in prouiso circūdati fuissetus capti. Quare ulciscamur hanc uitæ nostræ insidiatricē: sed nō ita ut e sexto proiecta morte pereat repentina: mortis genus: quo lōge dolore afficiatur: reperitū est nobis. Cū de illius morte disceptarent: adiiciā ait huic: qd & uos probabitis: asini interitū: quoniā semper tardū: nūc uero sicte claudicantē oportet perdere: & n. fugæ uirginis factus est socius: & minister. Hunc īterficiamus primū: tū scindamus uentrē: atq; intestinis abiectis: intus uirginē inducamus: ita ut solū super extet caput: ne euestigio suffocaretur: reliquū corpus infra uentrē lateat: quo consuto ambos uulturibus eiiciamus nouo more præparatū cibū. Aduertite quæso ad hoc tormēti genus: primū uiua: mortuo asino: hærebit: deinde sole urente in eius uentre decoquatur: in sup fame ad mortē torquebitur: neq; poterit seipsam perimere: cætera: qbus ex cruciabit: tū ex putrefacti cadaueris fæctore: tū ex uermibus scattientibus. Prætermitto uultures dñiq; cadauer depasti: & uiuētē quoq; una laniabūt. Ad hoc monstro simile acclamantes omnes: rem cōprobauere. Ego me ipsum deplorabā tanquā iā moriturū: neq; tantū meo interitu dolebā: quātū q receptaculū essem futurus īfelicitis puellæ: quæ nihil admiserat mali. Iam diluculū aderat: cū subito manus aduentat militū ad hos scelestos latrones capiendos: quos oēs uinctos ad eius oræ præsidē perducunt. Inter hos milites: qui puellā desponderat: latronū inuestigator aderat: hic uirginē dorso meo īpositā ad suos reduxit. Domestici nos etiā a longe cōspectos ut agnouere: me illis aduentū nostrū uoce significāte: profecti obuiā domū perducunt. Virgo multū de me locuta: & captiuitatis: & fuge sortio: & una ad mortē destinato: cura mei demandata: cæteris medinnū ordeī præbere iussit: etiā scenū quantū sufficeret camello. Ego cōspectis canibus: qui in aulā introeuntes: multa ut indiuitis hominis nuptiis uorabant: palestrā sum exocratus: quæ me non in canē sed asinū sua arte transmutter. Haud multos post nuptias dies: uolens mihi uirgo promissam gratiā referre: partē ut

me liberū dimitteret: hortata est: Ille subdiuū cū equarū armētis liberū in uoluptate & equas subagitare cū uellē permisit. Quā cū mihi optima genere redhibitio uisa eēt: si mei arbitrii res fuisset. Aduocato itaq; equarū pastore: me sibi permisit letū: tanquā non amplius sarcinarū molestiā subiturū: eq̃bus pastor immiscuit: ducēs simul ad pascendū. Sed cōtra: atq; opinabar accidit: nā qui armento præherat: iclusum me reliquit: uxor illa ad pistrinū illic ligatū: & triticū: & ordeū molere cogit. Mediocris hic erat labor: grato præsertim asino molere: quantū domino sat esset. Sed mulier itenta quæstui: & in aliorū quoq; qui plurimi in agris erant: opera ad farinæ mercedē miserū fatigabat collū: isuper ordeū mihi debitū cibū cōfricans: ac molere cogens placentas ex eo in suum usum faciebat: dabatur mihi fursur pro ordeo: si qñ pastor iter armēta ire ad pabulū equorū sineret: qui me uelut adulterū suspicabantur calcibus: & moribus ifestabar: adeo ut nullo pacto zelotipiā ualere fugere. Macilentus igitur paruo tēpore factus sum: ac deformis: neq; domi a pistrini labore q̃etus: neq; in agris pascens: quū nō essem ab equorū p̃secutiōe tutus. Destinabat etiā quandoq; ad mōtes lignorū sarcinas laturus: quod malū cæteris erat in oībus deterius. Nā primū ascēdēdus mōs erat saxosus: aspa: ac dura mihi: ut q̃ absq; soleis eēm: uia ducebar a puero asinario: q̃ me aliqñ nouo more p̃deret. Percutiebat currētē: neq; simplici solū ligno: sed eo: cui frēntes: atq; acuti stimuli eēnt ifixi: is semp posteriora dorsi purgebat: adeo ut nates ulceribus inq̃nata: semp ab illo eodē loco uapularent. Onus præterea imponebat: & elephantō graue. Descensus mōtis licet esse præceps: tamē continuis præmebat uerberibus: si q̃do sarcina ī alterā declinaret partē: nequaq; aut demebat ligna: aut iponebat leuius: ut æquaret latera: sed graues addebat lapides leuiori parti. Ita redibā miser: tū ligna: tū saxa inutilia ferens. flumen erat in itinere absq; naui: ille calceis parcēs a posteriori parte post ligna supra me quoad fluuiū trāsuiissem insidebat si uero (ut sæpe cōtigit) labore: atq; onere nimio lapsus cecidissem: tū mihi calamitas aderat nō ferenda: nō. n. deses me subleuabat manibus: aut camo erigebat: aut reddebat sarcinā leuiorē: sed a capite atq; auribus icipiēs me ligno percutiebat continue: quoad plagarū multitudo me cogeret ad surgendū. Aliud quoq; malū itolerabile sum p̃pessus: spinarū q̃ppe acutarū fassē: quē ferebā a posteriori parte suspēsū caude alligauit: ut p̃dēns crura mouentē (ut ambulanti necesse erat) acerrime pungerēt. Neq; uero huic malo obuiare potis erā: harentibus semp spinis: ac propter icēssum repercutientibus. Nā si remissimus icēdens deuitarē spinarū icetus: ligno ualde uapulabā. si baculū euitarē citius ambulans: grauius posteriora torq̃bantur a spinis. Erat asinario illi omnino me perdendi animus. Itaq; cū illū aliquādo calce p̃cusissem: nunq̃ est id oblitus: iussus stupā de una regione in aliā transferre: illā super dorsum meū arcte alligauit: iteritūq; ex eo mihi machinatus: cū paululū p̃cessissem: raptū ex igne torrē exustū ifra stupā abscondit: qua subito icensa: ego ignē sentiens: me cōburendū: in conspectū forte de uia stagnum me

De Asino

cōieci: meq; in aqua una cū stupa cōuolui sapius quoad ignis extingueret. Ita absq; discrimine reliquū cōfeci uia: cū nō daret illi facultas stupā ampli us īcendendi: limo atq; aqua plenā. At scelestus ille asinarius domū reuer sus: omnē in me culpā coniecit: asserens me mea sponte in ignē p̄siluisse. Al ter deinceps īpurus puer ingens aduersum me excogitat malū: nā cū me ad mōtē deduxisset: grādi lignorū īposito onere: rediens uicino agricolæ ligna uendidit: meq; uacuū lignis domū reducēs apud dominū ueluti īutilē accu sat: īquiens. Quid hūc asinū amplius nutrimus frustra: difficilē: tardū: gra uē: īspice quæ sit eius cura: si mulierē: aut uirginē formosā cōspicit: e uesti gio calcibus profiliens cursu ad eā fertur: tanquā homines ad mulieres dile ctas solēt: Morsu tanq; osculo appetēs nititur concubere: ex quo lites tibi: & odia oībus cōquerentibus: pauentibusq; īsurgūt. Enī uero nūc ligna ferēs: conspecta in agrū abeunte fæmina: ligna abiecta disperfit mulierē: tanq; coi turus īsequitur: donec aliis aliunde accurentibus: mulier ab huius formo si amatoris īpetu liberata ē. Hæc patrōus credēs posteaq; īqt neq; pariter ire uult: neq; sarcinā ferre: sed mulieres appetēs: amores hoīum imitat: occidi te cū: & ītestinis uulturib; datis: carnes opariis seruate: siq; quō sit mortu; q̄ret: fingite a lupo īterēprū. Ad hoc absurd; ille puer gauisus: me subito pa rat iugulaf: sed forte accidit: ut uicin; qdā agricola me ab īteritū uēdicaret: qdā cōsulēs aduersū me grauiora. Neq; hūc asinū occidas īqt pistrīo aptū: atq; oneri ferēdo: neq; ēt magnū: si ī amores mulierū labit: castra īpm summo ta. n. ueneris cupiditate mitis erit: & p̄guis: cui nō sit difficile ēt grauissimū onus ferri si quō castreī ignoras: triduo at̄ q̄triduo uix adducā hui; artis pi tissimū. Approbat a singulis: q̄ aderāt cōsiliū. Hoc audiens fūdebā lachry mas: tāq; uir eēm asino d̄siturus: neq; n. uiuere āplius cupiebā: si fierē eunu chus potius ergo: aut inedia deficere decreui: aut ex mōte aliquo me pcipitē dare: ut morte misera effugerē uitā miseriorē. At nocte ītempesta supuēit in agros & uillā nūcius puellā a latrōib; nup raptā: & eius spōsum meridie iux ta littus deābulātes ab īundātis maris aq̄ raptos atq; absorptos fuisse. Hūc finē & rerū: & uitę sortitos: serui nouis dñis uacua domo: decreuere oēs neq; quā de cætero seruiturē pati: raptisq; q̄ in agris erāt: aufugiūt: q̄ eqs p̄erat: absumptis q̄ poterat: mihi & eqs īponit. Aegre ferebā nō ferre me onus asi no dignū: letabar tñ me euasisse id piculū exectiōis. Vniuersa nocte cōfeci mus longum iter: tertia die in urbem macedoniæ peruenimus berrinam: quippe magnam: ac populosam: in qua habitare statuerat: qui me duce bat: & simul iumenta uendere. Preco medio stans in foro nos proscribe bant: emptores diligenter inspiciebant omnia: aperientes: os atque ex dentibus atatem cuiusq; coniectantes: emerunt alii iumenta reliqua: me ultimum relictum preco iussit reduci domum: inquiens: hunc solum uides non repperisse emptorem: at fors multare: solens sapius & commutans in dominū minime gratum parauit Cynedus: erat senex unus ex eis: qui deā syram per uillam & agros circumferentes stipē deæ offerre īpellunt. Huic ma

De Asino

gno uendor præcio dragmis triginta: quē ligatus sequor: ubi domū phyle-
ni (hoc emptori nostro nomē erat) puenimus: magna ad hostium uoce. O
caralia iquit: seruū nobis emi pulchrū: ac grādē: genere capadocem. Erāt ea
coralia cynedorū turba phyleni coadiutorum: qui oēs ad illius uocē applau-
dentes: existimabant uerū seruū emptū esse. Vt uero asinū: uidere: Philenū
increpant qui nō seruū: sed sponsum sibi adduxerit suis nuptiis dignum: ex
quo certe pullos eiusmodi q̄ primū paret. Ad hæc cū risissent oēs exercitio
suo intenti: paratis domi sacris: mihi deā super imposuerūt ciuitatē egressi:
cū patriam pambularent in quandā uillā peruenimus: in qua ego deam fe-
rens: constiti: quidā qui rei præerat: cū ueluti deo plenus nonnulla protulisset:
uerba reliq: mitra proiecta: caput subtus guttur ligantes: ensibus lacera-
tos feriūt: liguā insup foris dētes exectā: quisq; incidit: ut breui tpe oīa san-
guīe manerēt. Hic ego ualde extimescebā: ne asini quoq; sanguīe: deæ opus
eēt. Eo pacto cū sibi sanguinē eduxissent: dragmas: & obolos a circūstātibus
colligunt. Alii caricas præbēt: & uinum: caseiq; fīscellas: alii medinnas tritū
ci: atq; ordeum in asini cibum ex his: & habebāt uictum: & sacra deæ facie-
bant: Perambulantibus illis: aliquando uillam quandā: iuuenē grandiorē a
se conspectum ex piscatis domū: in quā forte diuerterent: deducūt. Illi mu-
liebria (ut illis nefariis cynedis mos erat) perpeSSI sunt. Ego dolēs me ī asi-
num esse uersum: cum tantum scelus non possem ferre: o scelesti cum uellē ex-
clamare: pro uoce hominis magnum rugitum dedi: Quidā ex ea uilla amis-
sum asinum querentes: repente audito rugitu nullo præmonito ingrediunt
domum: quū estimarent me suum asinum esse. Repertis qui infanda patra-
bant cynedis: multo cū risu locum egressi: scelestam sacerdotum nequitiam
per totā uillā diuulgant. Illi ob eorum scelera depræhensa: pudore territi: p-
xima nocte abeunt. Cum in locū solitarium peruenissent increpabant me
irati admodū: q̄ eorum misteria patefecissem. Tolerabile hoc erat damnū
uerbis mala audire: quod sequitur non ferendum. Deam quippe deponen-
tes: sublata sella: nudum arbori robustæ alligant. deinde suste ex neruis fa-
cto: me ad necē uerberant: iubentes in futurum esse taciturnū: & simul post
uerbera me statuunt iugulare: qui uillicorum iram in se incitarim: neq; per
me licuerit facere consuetum questum. Sed ope iacentis humi deæ id phibē-
tis: ne deesset: quicā ferret: eadem effugi. Post multas tamen plagas: reposti-
ta supra me dea: iter persecuti sunt. Vesperi in hominis opulenti prædium
peruenimus: qui liberius nos domi excipiens sacra deæ peregit. Hic ego in-
gens periculū adii: Amicus quidam nostri hospitis partē syluestris asini do-
no misit: quā canes: qui intus occlusi erāt: coqui negligentia comederunt.
Hic præter modū: ne domini iussu uapularet: cū de morte cogitaret: consi-
lio mulieris pepercit uitæ. Si mihi credes ingt: & te saluabis: & refarcies hoc
damnū. Habent hi cynedi asinū: quē si deduxeris in desertū locū facile illū
potes occidere: sumptāq; ex eo partē parare in cibū domino: reliquū corporis ī
p̄ceps abiice. Existimabunt Cynedi aufugisse asinū: neq; amplius depræhē-

De Asino

di posse: Hic uero asinus pinguis est: & per similes siluestri. Approbato mulieris consilio quoque intelligens eo pacto iram patroni declinaturum: mihi propinquat: ut consilium & facinus patraret. At ego quid de me futurum esset praeuidens: optimum factu duxi: id periculum subterfugere. Igitur e fracto: quo ducebar loco profiliens. feror intus cursu: ubi cynedi cum hospite caenabant. Subito eo aduentu & lumē: & mensam subii: existimans hoc scitum inuentum saluti mihi futurum: dominumque uestigio me ociosum aliquo tuto in loco detentum. Verum haec res in extremum est mihi uersa discrimen: nam furiosum me opinati: ensibus: iaculis: longis baculis: uelut occisuri me appetiuerunt: quo periculo perspecto in interiora domus: ubi cynedi dormituri erant curro. Illi hostium loci exterius occludunt: diluculo nebulones illi: dea mihi superposita recedentes: ad aliam ciuitatem: copiis & opibus potentem perducunt. In qua nouum iteruenit periculum: nam cum dea priuata domus diuersorium abnueret: in templo se poni iussit eius loci: qui a ciuibus maxime coleretur. Illi libenti animo deam externam prope suum deum in templo collocant: nobis tradunt pauperulae hospicium domus. Hic plures cynedi dies commorati: cum abire uellent: deamque a ciuibus peterent: templum ingressi deam asportant. Verum facinorosi homines fialam auream e templo ablata furto infra deam recondunt. Qua re palam facta ciues nos isecuti: ut appropinquarent ex egressis disilientes: cynedos capiunt: impios illos ac sacrilegos appellantes: cum fialam ereptam repeterent: scrutati singula eam reperiunt in sinu deae absconditam. Quobrem hos mulieres uiros colligatos: in urbemque traductos in carcerem coniiciunt: deam alio in templo ponentes: aurum suo deo restitunt. Postera die: & res eorum: & me insuper uedunt. Ego a pistore incola propinquioris uillae emptus sum: impositisque decem tritici: quas emerat: mediminis: in uilla difficili: atque aspera uia perductus. Erat domi iumentorum conserua: molaeque plurimae ab illis agitatae: omnia itus farinae plena: me uero (ueluti seruum nouum solent) ac de uia propter grande onus fessum: eo die quiescere sinunt. Postridie me iugo molae alligatum: linteis uelatis oculis molere iubent: Plane noram id sapientius expertus quo pacto esset molendum: sed simulans me eius operis rudem: frustra quietem speraui: nam plures: qui aderant: acceptis baculis de improviso me id minime expectantem (neque enim aspicere poteram) adeo me percusserunt: ut e uestigio more turbinis circumducerem molam: Expertus sane didici: seruum ad ea: quae fienda sunt: promptum esse debere neque expectare domini manum. Eo labore admodum macer euasi: & corpore debilis: quapropter hortulano me uendidit: qui hortum ceperat colendum. Is olera in forum mea opera ferebat sepius agro de inde effodiendo: plantandoque: ac rigando intentus. Ego iterum ociosus: sed uita propter frigus (erat enim hyems) satis molesta: cum patronus nedum mihi: sed nec lectum sibi parare posset: metum molle lutum: tum dura terrarum acuta multum offendeat. Cibus item lactucae amarae: ac praedurae erat. Ambobus contingit aliquando nobis ad hortum aduentibus: ut obuiam remus generoso uiro ueste induto militari: qui primum uerbis italibus hortulanum allocutus: petiit ab eo: quo asinum ducat. Ille uocem militis (ut opi-

De Asino

nor) nō intelligens: nihil respondit: miles id ueluti se contemptum ferens: molestius hortulanum fuste cum percussisset: ille militem amplexus ad terram in uia prostrauit iacentem: tum manibus: tum pedibus: tum saxo ferit: Miles cum se tutaretur: minareturq; si exurgeret: se illum ense interfecturum. Hortulanus quid de se futurum esset pramonitus: extractum euagina ens sem: additis uerberibus longe proiecit. Miles uitæ periculo motus: se ob uerba mortuū simulat: quod ueritus hortulanus: iacentemq; relinquens: ens se supra se posito: in ciuitatem pergit: datoq; alteri ad colendum horto: ob timorem pœnes amicum una me ducens: ubi latenter diueri: deinde amici consilio se in arca inclusit. Me pedibus per gradum abstractum recludunt in superiori ædium parte. Miles ubi de uia surgens: uixq; ambulās ob susceptas plagas in urbem cum rediisset: narrat commilitonibus: qui ob uiam forte facti sunt: iniuriam hortulani. Hi cum nossent: quo essemus in loco: sumpto magistratu uenientes domum lictores intus destituunt: iubentes eos: qui domi essent: educi: Cum lateret hortulanus exclamāt milites: illum & asinū intus eē: qui domi erant: nullos esse alios preter se: neq; uirum: neq; asinum affirmant. Cum tumultus & clamor plurimus in paruo loco esset excitatus ego: quid nā eēt: cupidus sciendi: caput e fenestra extuli: quo illi uiso statim exclamant: in mendacio deprehensos scrutantes singula: hortulanum inueuerunt in arcula iacentem. Extractum iudicibus tradunt errati poenam daturum: me inferius demissum dant militibus. Ridebant in me uersi omnes: qui meo iudicio prodissem dominum: ex quo id uerbum primum prodiit in uulgus. Ex asino conspecto: quid deinceps patrono acciderit: ignoro. Miles me emit minis uiginti: qui minister erat uiri prædiuitis thessaloniceæ macedoniæ ciuitatis. Eius ministerium erat epulas parare diuiti: cum isto conseruus fiat habitabat pistor placentas melle conficiēt: communia suæ his erant artis: utensilia atque instrumenta. Hi mihi diuersorium dederunt in eo loco: ubi reliquæ cænæ domini ab ipsis importabantur: per plures altero carnes: ac pisces: ab altero placentæ: inter has me inclusum relinquentes abuennt lauatum. Ego omisso ordeo humano cibo uentrem referri: cum rediissent: tum ex ciborum multitudine non animaduertunt cibos a me comestos: tum quia parce: ne quid perciperent comedi. Vbi illos id non perspexisse sensi: eorum fretus ignorantia melioribus frustis corpus repleui. Tandem ut damnum cognouere: alter alterum illa surripuisse suspicatus pudore inuicem reticebant. Diligentius igitur adseruantes reliquas portionēs deinceps: & frustra adnumerant. Ego uitam uoluptuosam in deliciis agens factus sum corpore pinguior: adeo ut pellis ex pilis nitidis admodū luceret. Illi me pinguiorem: pulchrioremque factum uidentes: ordeum uero nequaquam minui: in suspicionem mei ducti: simulant se foris ire lauandi gratia clauso hostio quid agam per rimulas aspiciunt: Ego ignorans dolum ad prandium proficiscor. Illi primo ridere incipiunt: in cibo asini desuetos conseruis deinde ad id spectaculū uocaris rident simul oēs uehemētius:

De Asino

adeo ut patronus peteret: quid nam accidisset ut adeo efferent risu. Ut causam procepit: surgens a symbosio: atque introspectiens: postea quam me uidit siluestris apri frustra edentem: statim ridens se intus corripuit. Ego egerrime tuli: me in furto & gula fuisse deprehensum: Ille sub orto risu me iubet in conuiuium deduci: deinde mensam parari adeo multis cibis: ut nullus alter asinus eos potuisset edere. Cocleæ crudæ erant pisces partim garo & oleo: partim sinapi conditi. Fortunam ego accidentem mihi sentiens: cogitansque his iocis salutem mihi afferri posse: mensæ astans prandium sumpsi. Quæ ex re uniuersum conuiuium se in risum effudit: cum dixisset quispiam: bibet hic asinus: & uinum si quis ministret: idque patronus iussisset efferri: oblatum potaui. Hoc ille præter modum admiratus duplex eius quo uenditus eram præcium annumerari emptori iussit: meque dari adolescenti cuidam liberto suo tum nutriendum: tum instruente quæcunque illum oblectare possent. Facile fuit illi me docere parentem sibi: facienteque singula: quæ monstraret. Primum flecti me in genua super lectum uelut hominem docuit: tum sibi alludere: ac stantem pedibus anterioribus erectis psallere: ad eius quoque uocem annuere atque abnuere: omnia denique quæ poteram imitabar. Vulgatum iam per urbem erat: asinum uinum bibere: ludere: saltare: & quod mirabilibus uideretur: uocibus hominis obtemperare. Cum uellem bibere oculorum nutu admonebam ministrum: Mirabantur hæc omnes ut res insuetam in scii hominem in asino esse. Lætabar eorum stultitia: discens ambulare: ferre patrum: currere absque ulla fessoris molestia. Erat sumptuosus ornatus porphyreis fabris: freno auro atque argento distincto: pedebat in super tintinabula suauem sonum præbentia. Menocles patronus in thessaloniam abiit: ob hanc causam: ut ferebat: quod erat pollicitus patriæ se gladiatorios ludos daturus: quod cum ad pugnandum parati adessent: nos mane profecti sumus: ferebam dominum uia dura: & uehiculis difficili. Vbi thessalonicam uenimus: omnes ad spectaculum: & me uidendum conuenerant. Iam enim fama diffusa longius uulgauerat: me in modum hominis saltantem uarios ludos edere. Patronus post potum suis conuiuiis (hi nobiles erant) in cæna me iocos illos incredibiles iubet edere. Libertus qui mihi præerat: faciens ex me questum tenebat inclusum: eos qui in eos ludos uolebant aspicere: apta ianua datisque nummis intromittens: illi aliud alter in meum cibum afferebant: & ea præsertim: quæ uentri asini minime conuenirent: & domini: & aliorum ciuium epulæ: & magnæ: & pinguiore redderant. Mulier quidam: & externa mei uidendi cupida accedit: ut me aspiciat prouidet: ut aspexit euestigio in cupidinem mei exarsit: tum asini specie aducta: tum impulsu ludorum uenustate. Hæc cum liberto: ut unam noctem mecum esse sinat: magno precio pascitur quod patris curas mei iacturam: precio accepto: cum ad uespasceret: post cenam domini iussu abiens me ad locum: ubi dormiebam producit. Ibi mulierem inuenimus lectum ingressam: puluinarium moliam importata erat: uestes quoque & stragule: & stratum decem hominum positum: mulieris fui alio in loco abeunt iuxta domum dormitum. Illa lumen intulit per magnam igni simile: exutaque ueste nuda per lumen stetit: deinde ex alabastro præferens unguentum: se primum tum iungit: naresque unguento replet: per modum

De Asino

exosculatur ea loquens: quæ amor in hominē dilectū pferre cogit. Deinde me: fune instratū trahit. Ego nequaquā tertio egēs hortatore: quo ducor accedēs: cū uino ueteri essem respsus: unguēti quoq; odore icitatus: pulchritudine īsuper puellæ cōmotus: iclino me dubius: quo nā pacto concumberē cum muliere. Nā ex quo asinū fui: exps coitū fui: neq; cū asinis ī ea re cōsueuerā: neq; asinā cognorā. Itaq; haud paruus timor icessit: ne scīderē: dilacerarēq; ī coitu mulierē: ac post modū tāq; homicida meritā subire pænā: sed hæc incassum a me cogitabāt: nā mulier multis amatoris me osculis puocās: ubi me ad opus paratū sensit: ut hoī supincūbens: me cōplectit: ac paulū eleuās totū īguē accepit. Ego cū retro cederē: adhuc reformidās: illa meos āplexa clunes ad sese trahit cedentē paulo. Quorsum ingens refugis: atq; acrius cōplexui īhæret. Vt uero sensi suppellectilē iā mihi deesse ad explēdā fæminæ libidinē ac uoluptatē: timore deposito: haud quaquā amplius īsequēti cædens: eius obtemperauī libens cupiditati: existimauiq; non esse me passiphaes adultero deteriorē. Hoc pacto uniuersa nox ueneri data est: in uoluptatē coitus frequenter consumpta. Cū dies aduenisset: abiens mulier custodem meū cōuenit: præcioq; noctē aliā redimit. Ille ditior meo opere factus: cū rē domino significasset: cū fæmina reliquit inclusum: quæ priori exercitio intēta uoluptati operā summo cū desiderio īpedit. Libertus interim uesperī me īscio ad interiorē: quo dormiebam locū: producto patrono: me per rimulā ostēdit cū adolescentula coeuntem. Eo aspectu oblectatus rem prohibet: efferri cupiens me in theatrū duci ludorū tēpore: quo id ad me spectaculū in aliq; ex his: quæ ad bestias dānatæ essent: fæmina in cōspectu omniū uideretur. Ad me introductā mihi hærere: & demulcere manibus iubet: ut cum ludorū instar: & dies in theatrum deduceremur: omnibus spectaculo futuri. Lectus erat magnus ex indica factus testudine atq; ornatus auro: in hoc me collocant & ponunt mulierē: deinde supra machinā lectū positū in medium theatri ferunt: magna cū acclamatione populi: plausuq; manus aduersus me extendentis. Nobis mensa erat pluribus præparata rebus: quæ in cæna deliciarū causa hominibus apponuntur. Astabant nobis formosi pueri pincernæ: uinū nobis aureo poculo ministrantes: ibi custos astans meus: iubet me prandere. Verecundabar in theatro situs: & simul extimescebam: ne q; ursus: aut leo ad me dilaniandum prosiliret. Hic ego inter alios flores recētiū rosarū folia cōspicatus: statim e lecto prosilio: arbitrabantur reliqui: me ueluti saltaturū ad ludū præbendū surrexisse. At ego inter homines ad flores usq; delatus rosas selectas pascor: tum singulis rē admirantibus iumēri speciē depono: omniq; prioris asini sublata forma: in lucium illum priscum ante eos nudus rediī. Hoc īsperato ueluti mirando mōstro stupefactus populus: magno cohorto murmure in diuersas sententias distrahebant. Alii ut magū: inq; uarias formas mutari solitū statim igni comburrendum. Alii paulo expectandum: meq; prius audiendū censebāt: ac postea sententiam ferendā. At ego ad præfectū urbis: qui aderat in theatro currens: dixi me a

Philosophorum Vitæ

serua thessalia: uxoris: quæ maga erat unguento perfusum: in asinū fuisse cōuersum. Rogo me in custodiā detineat quoad certior fieret: me loqui uera. Dic inquit præses tuorū parentū: & cognatorū: si quos habes: & ciuitatis nomē: me hystibiarūq; reor scriptorē: fratrem poetā: atq; augurē esse: patriā urbē achaia: paterē. Quæ ubi præses audiuit: hospitis inquit filius es hominis mihi amicissimi: quæ domini solitus est excipere: & donis prosequi: scio nil te mētiri tali parente natū: deq; sella descendens me amplexus exosculatur: ac deducit domū. Interī meus aduenit frater argētū afferens: aliaq; multa: cū præses astantibus oībus me missum fecisset ad mare descendimus præparata iam naui: cōmeatuq; īposito: optimū factū sum ratus priusq; abi rē: faminā cōuenire: q̄ me asinū adeo dilexerat. Multo. n. magis uirū me asino pulchriorē fore sibi cax existimaui. Illa admodū læta me uidit rei miraculo delectata: ac cenare cubare secū hortata est: existimabā illā q̄ asinū dilexisset multo maiorē ī hominē uoluptatē sumpturā. Cū cenassemus unguento ungor: coronaq; ex amantissimis rosis: ut quæ mihi formā hominis restituisset: īposita: capiti: cū tēpus dormiendi iā nocte intēpesta adesset: uestes exuo: astās nudus: ueluti rē gratā foeminæ facturū: cū pro asino uirum haberet. Ad illa ut me nudū aspexit: & singula hominē esse: in me expuens: abi hinc īu malā rē ait: abscede otius alibi dormiturus: cū peterē quod nā oberratum meū id diceret: quoniā non te ait: sed asinū dilexi: quo cū: nō te cū cōcubui. Equidē arbitrabar te asini solā speciē deposuisse: insigne illud: qd̄ dilexeram seruasse. Tū uero omisisti id: quod solū ī asino pulchrū uidebatur: atq; utile ī simiā quādā conuersus: statimq; uocaris domesticis mandat extra domū foras me nudū eiici. Ego ante domū nudus coronata unctus ī nudo suo iacui. Diluculo mare uersus respiciens nudus: fratri narraui non absq; risu īfortunū meū. Vēto deinde flante nauē ascendentes: paucis diebus ī patriā uenimus: ubi diis meq; salutis auctoribus sacra persolui: ac ī templo dona suspendi: nō q̄ ex canis podice (ut uulgo aiunt) sed ex longa asini peregrinatione: ac uix tandē ī patriā redierim salutē consecutus.

¶ Luciani philosophorū uitæ inter locutores uenditor mercurius Emptor philosophus Venditor.

Dispone tu sedilia: & scanna: & appara locū uenientibus. Tu autē si iste deinceps: & produc ī mediū uitas istas. Sed prius exorna eas: ut formosa & decora facie uideantur ut q̄ plurimos adducant: & alliciant ad se. Tu uero Mercuri exanta: & conuoca: fortuna prospera ad mercatū emptores iā adesse. Vēdemus enim philosophorū uitas omnis generis: sectarumq; uariarū. At si quis neq; at statim argentū soluere: ī proximū annū sarciet: dū modo constituerit sponforē. Mer. plures conueniunt: q̄ ubi rē nihil morandū est: neq; ipsos detinere oportet. Vendamus itaque: quē uis igitur: ut producamus primū? Ven. Istū capillatū ionicū: nam & honestus esse: uenustusq; uidetur. Mer. Heus tu pythagorice descende: &

Philosophorum Vitæ

prebe te uiscendū his: qui sunt collecti: Ven. Excanta iā Mer. Optimā uirā uēdo & uēustissimā q̄s emet: q̄s plusquā homo esse uult: quis scire totius mūdi harmaniā: & reuiuiscere iterū Em. Vultu quidē: atq; specie nō degener. qd autē scit maxime Ven. Arithmetica: astronomia: pdigia: uatē sūmū uides: Em. licet ne percontari eū. Ven percontare in rē bonū Em. curas tu es. Phi. Samius. Em. ubi es eruditus: Phi. in egypto apud eos: qui ibi sunt sapientes. Em. age si te eā: quid me docebis. Phi. docebo qdē nihil: sed comonefaciam. Em. quo nā modo comonefacies. Phi. quū nitidū prius animū reddidero: & istā in eo sordē eluero. Em. sed puto me iā nitidū esse factū: Quis modus est comonefaciendi Phi. principio longū silentiū: & mutitas: & qn que totos annos loqui nihil. Em. tēpus iā tibi est o uir optime croesi puerū erudire: ego enim loquax: non statua esse uelī. Verū tamē qd post illud silentiū: atq; qnquēniū. Phi. musicā: & philosophiā exercebis. Em. læta atq; lepida dicis: si prius me citharedū fieri: deinde esse sapientē oportet. Phi. deinde etiā numerare. Em. numerare scio etiā nūc. Phi. quomodo numeras. Em. unū: duo: tria: quatuor: Phi. uides quæ tu putas q̄tuor eadē decē sunt: & triangulū integrū: & nostrū iusurādū. Nō maximū igitur iusurādū sunt quattuor. Em. nunq̄ diuiniora: neq; magis sacra uerba audiui: Phi. post aut o hospes cognosces de terra: & aere: & aqua: & igne: quis eis sit ipetus: & qua existant forma: quū mouētur. Emp. formam. n. habet ignis: & aer: uel aqua. phi: uel maxime manifeste. Non enī possunt sine forma: & sine figura moueri. Præterea cognosces deū numerū existentē: & intellectū: & armoniā Em. mirabilia dicis. Phi. insuper ad hæc: quæ dicta sunt: & te ipsum unū putari: & eundē aliū aspici: & aliū existere intelliges Em. quid ais: alius sum & nō hic: q̄ nunc deffero: & loquor ad te. Phi. nunc quidem hices: olim autē in alio nomine imaginābere: spatio aut & p̄cessu tēporis iteq; in aliud quod dā transibis. Em. hoc ais immortalē me futurū mutatū in formas plures. Sed hæc quidē satis sunt: quæ uero ad quotidianū cibum pertinent in his qualis es: Phi. animal quidē nullū epulor: cætera autē preter fabas. Em. cuius causa habens fabas fastidio. Phi. minime uero: sed sacrae sunt & miranda earū est natura primo enim genitales sunt: & si uiridem fabam exuas: uidebis uirilibus genitalibus similē: eam germine: ac pullulo coctam uero si dimittas ad lunam: noctibus permensis: & moderatis: sanguinē facies: & qd maius est: atheniensibus est lex: fabis magistratus eligere Em. omnia bene locutus es: & rebus sacris digne: sed exuare nā & nudū te uidere uelim: o hercules aureū est ipsi femur. Deus non homo etiam uidetur: quare emam certe eum quānti hunc uendis. Ven. decē misericordiarum. Em. accipio. Vē. scribe emptoris nomen: & unde emptor ipse sit: italus qdem esse uidetur ex his qui circa crotonam: & tarentū: & huiusmodi greciam habitant. At qui non unus: sed pene trecenti eum emerunt: abducant. alium producamus. Mer. uis squalētē illum ponticum. Ven. admodum equidem. Mer. heus tu: qui peram suspensus: & humeros: atq; brachia detectus ueni: & in girum cir

Philosophorum Vitæ

etiam confesum: uitam uirilem uendo: uitam optimam: & generalem: & liberam quis emer. Em. o prece: quo nam modo dixisti? Vendis liberum hominem. Mer. equidem. Em. deinde non uereris: ne tibi litiget seruitutis per te illata: aut te prouocet ad ariopagum? Mer. nullæ ipsi curæ est uenditio: putat enim se omnino liberum. Em. quid autem quæpiam isto homine utatur sordenti. calamitosusque disposito: nisi forte habere eum fossorem: & lixam: portatorem quæ aquarum oporteat. Mer. neque id solum: sed etiam: si hostiarius: anitorum uel astiz tuas: multo fideliores canibus uteris: denique canis ipsi est nomen. Em. quia autem est: & quâ industriâ: disciplinamque proficitur. Mer. ipsum interroga. Em. ita enim facere melius est: timeo uultum eius triste: & seuerum: & obstipum: ne me allaret ad eum: aut per iouem: ne me etiam mordeat. Nonne uides: ut extulit lignum: & distinxit supercilia: & trux: & minax: biliosusque respicit? Mer. ne timeas: mansuetus enim est: & perhumanus. Em. principio uir optime ex qua terra es. Phi. ex qua uis terra. Em. quo nam modo istud ais. Phi. mundi ciuem uides. Em. quæ autem emularis Phi. hercule. Em. cur igitur etiam non pellē leonis induis: nam quantum in ligno es appares similis illi. Phi. hoc mihi leonina pellis est: fuscum amiculum: atque ut ille quondam militauit: sic ego etiam milito aduersus uoluptates: non iussus: sed uoluntarius expurgare: lustrareque uitam exoptans: mihi quoque proponēs. Em. euge diogenes cum ista optatione tua atque proposito: sed quid te scire maxime dicamus: aut quæ tenes artē. Phi. liberator sum hominum: & medicus uiriorum: & quæ summa est ueritatis: & fidutiæ: propheta esse ueli. Em. age o propheta: si te etiam: quæ me institues exercitatione. Phi. principio te accipiens: & exuens delitiis: & inopia: periuriaque concludēs induam amiculum: post autem laborare: & fatigari te cogam homini dormientem: bibentemque aquam impletum: & saturatum cibis: cuiusmodi forte contigerint. Pecuniā uero si habēs: ferres ad mare: & iniicies: si obtemperare mihi: uelis nuptias uero negliges: & pueros: & patriam: & omnia tibi pro deliramentis: ac leptis erunt: paternamque domum destituens ac repudians: aut sepulchrum tumulum uel habitabis: aut desertam turrin: aut dolium aliquod. Peraque tibi lupinorum sit referta: & pone scriptorum codicem: atque ita te habens beatiorum te esse dices magnis: & claris regibus: ac si quis te flagellet: aut torqueat nihil horum triste duces. Em. quo nam modo istud ais: me non dolere flagellatum: non enim testudinis: aut locuste piscis tergum amictus sum. Phi. euripidis illud imitaberis: paræmutas. Em. quid illud est? Phi. dolebit tibi mens: lingua sine dolore erit: quæ maxime oportet adesse tibi: sunt hæc: procacem esse conuenit: & ferocem: & obiurgare omnibus: deinceps & regibus: & priuatis: sic omnes spectabunt te: & utilem existimabunt. Barbaraque tibi sit uox: & sonora loquella: ac plane similis cani: uultusque sit intentus: & huiusmodi uultui decens ambulatio: omninoque fera: ut bestia: & syluestria omnia sint tua: pudorque: & equitas & modestia: & moderatio absit: ipsumque erubescere ex polia uultu tuo: & abrade peritus. Ex omnibus autem locis sequere celeberrima quæque loca: & maxime populosa: & in eis ipsis solum atque insortiabilis esse uelis: non amicum: non hospitem: admittens. Dirues enim

& demolieris quæ sunt principatus: in conspectu autē omniū: quæ ne priua-
 tim: & seorsum faceret quispiā: ea fidēs ipse fac: reliquæ ueneræ ellice ea: quæ
 magis ridicula & iocularia sunt. Postremo: si tibi uideatur: polipum crudū:
 aut sepiam epulatus emorere. Hanc tibi beatitudinem conciliamus. Em
 ab idira enim: & pulora: non humana dicis. Phi sed facillima heus tu sunt
 hæc: & leuissima percensere: & percurrere: nō enī tibi opus erit eruditioe:
 & rationū: & deliramentorum: sed breuis est hæc tibi uia ad gloriam: Nam
 & idiora si sis: aut coriarius: aut tergotū molitor. aut falsamentorum uendi-
 tor: aut faber tignarius: aut numularius: & colybiſta: nihil te phibeat ad
 mirandū esse: si modo impudentia: & audacia adsit: & obiurgare bene didi-
 ceris. Em. ad hæc quiden tui non indigeo: nauta: aut horrulanus: siue oli-
 tor in tēpore fortasse fueris: præsertim si absolueret te iste uelit ad summum
 duorū opulorū. Ven accipe: & habe: & enim libenter isto hoīe carebimus: q
 ita inquietat: & uociferatur: & oībus omnino iniuriatur: & maledicit: uoca-
 aliū cyreneū istū: qui in ueste purpurea & coronatus est. Age dū attendant
 oēs præciosa res hæc: & diuitibus hoībus idigens. Vita hæc iocunda & sua-
 tis: uita pbeatissima: q̄s delicias desiderat: q̄s emit maxime lautum & deli-
 catū. Em. ueni tu: & elloquere: quā rē gnarus es: emā enim te: si sis uti-
 lis: atq̄ cōmodus. Ven. ne uexa eū o uir optime: neq̄ pcontare: ebrius enim
 est: itaq̄ tibi nunq̄ responderet: quū ita lubrica lingua plapset. Em. & quis
 prudēs: aut recte sapiens ita corruptū: & incontines mancipium emerit: at
 quātum etiam spirat unguentorū. ut titubans: & gressibus transuersis am-
 bulat: sed tu saltem mercuri dic: quot bona ipsi adsunt: & q̄ sunt ea: quæ se-
 ctatur. Mer. summa quidem uidetur in hoc hoīe: q̄ & cōuiuere dexter: &
 cōpotare idoneus: & cōmessari cū tibi cæna aptus est: amanti p̄digoq̄ do-
 mino. Alia etiam uidentur esse in eodem: nam & placentæ: bellariorumq̄
 gnarus: & cocus peritissimus: & sophista totus: uoluptatis & libidinis ē: fuit
 enim ipse athenis eruditus: seruiuit per siciliam tyrannis: uehementerq̄ eis:
 & mirifice probabatur. Caput autē huius sectæ est omnes contemnere: om-
 nibus: uti: undiq̄ colligere uoluptatem. Em. tempus iam tibi est alium per-
 spicere emptorem ex his diuitibus: ac pecuniosis: non ego sum a cōmodus
 uitā hilarē emere. Vē. iuenalis uidet o iuppiter hic nobis manere. Remoue
 to hunc: alium pducito: p̄cipue duos istos: alterū ridentem: ex abdero: alte-
 rū flentē ex epheso: simul enī eos uēdere uoluntas est. Descendite in mediū:
 duas optimas uitas uendo: atque omnium sapientissimas uitas. Emp. o
 iuppiter: quæ est ista contrarietas: alter enim ridere non intermittit: alter
 uidetur quempiam lugere perpetuo enim lachrymat: quid ista. Heus
 quid rides? Phi. interrogas. nempe quia mihi ridicula uidentur & uestra
 oīa: & ipsi uos. Em. quonam modo istud ais: nos oēs derides: resq̄ oēs n̄as
 putas p̄ nihilo? Phi. sic habe: studiosum. n. in eis nihil: inania oīa: & attomo-
 rum motus: atq̄ ī finitio. Em. non ita certe ē: sed tu inanis q̄ uerissime: & de-
 mens: atq̄ rudis: o iniuriā ridere nō desistes. Tu uero qd fles: o uir optime:

esse multo melius puto alloqui te. Phi. reor. n. o hospes hūanas res lamētabi-
les: & lachrymosas: nihilq; earū esse: quod nō sit corruptibilem: q̄re miseror
ea & q̄ror: atq; ea: q̄ nūc sunt p̄sentia: nō puto magna: q̄ uero posteriore tpe:
erūt oīno tristitia. Dico autē exustiōes: & totius mūdi calamitatē: hāc lamē-
tor: & q̄ stabile nihil: sed tanq̄ in poculū cōfusa oīa cōuolutant: & est hāc io-
cūditas iniocūditas: notitia inotitia. magnū paruū: sursum deorsū: circūeun-
tia: & alternātia. Em. qd. n. est æuū. Phi. puer ludibundus: ludēs alea: & in-
diferēs. Em. qd. sunt hoīes. Phi. dii mortales. Em. qd. aut dii? Phi. homines
imortales. Em. obscura heus tu: & cognitu difficilia scrupulosq;: & uerborū
inuolucra cōpōis. plane. n. sicut obliquus appollo nihil declaras: ac planum
facis. Phi. Nulla enim mihi curæ estis. Em. ergo nec emet te q̄sq; recte sapi-
ens. Phi. Ego at oēs ex ordine: atq; ex ætate ululare iubeo: simul eos q̄ emūt
& q̄ nihil emūt. Em. hoc malū nō longe ab īsanīa est: neutrū ego horū emā.
Ven. inuenales manent ii. ex canta aliū. Mer. uis atheniēsem illum: lepidū:
& faciliū? Ven. admodum e q̄dem. Mer. heodū ueni tu uitā bonā uēdimq;.
q̄s emūt uitā sacratissimā? Em. dic mihi tu qd. scis maxie. Phi. amator puerorū
sū: & sapiens sū iruenerēa. Em. Quo igit̄ mō ego te emero pedagogi ego
egebam: quū mihi formosus puer sit. Phi. quis autē me ipso aptior exister cū
manere: & una eē cū formoso? & n. non corporū amator sum. aīam opinor
formosam. Deniq; ēt si sub eandē uestē mihi adiaceāt: audies eos a me nihil
grauē esse passos. Em. īcredibilia dicis amatorē puerorū nō ultra aīam q̄cūq;
q̄rere: & in ea solū eē curiosum? p̄sertim in eadē ueste decubātem cū faculta-
ter atq; licentia. Phi. atq; iuro tibi canē & platanū: hāc ita se habere. Emp. o
hercules absurditatē: & īconuenientiam deorū. Phi. quid tu dicis? nō tibi ui-
det cāis esse deus. Nō uides Anubī in egypto q̄tus: & in celo siriū: & apud ī-
feros cerberū? Em. recte dicis. ego autem dēcrabā: sed q̄s tibi est uiuendi mo-
dus? Phi. ciuitatē mihi quādam efinxi: & eā habito: utorq; republica noua:
& leges puto meas. Emp. audire uolebā unū id ex uīs opinionibus. Phi. au-
di iam id: quod est maximū: qd. de mulieribus mihi uidet̄. Nullā mulierem
culūq; ēt unius: participemq; nuptiarū eē unūquēq; q̄ uelit. Em. hoc ais: sub-
latas esse de adulterio leges. Phi. per louem: & simpliciter oēm sup his per si-
moniam. Em. quid at de pueris tibi uidet̄ pulchritudinē: decorēq; hñtibus?
Phi. & ii erunt optimatibus p̄miū suauari: praeclax q̄ppiā iuuenileq; opaz-
tis. Em. o donationē & magnificentiā sapientiæ: quod at tibi caput ē? Phi.
ideæ: & exempla rex oīum: q̄ sunt: quacūq; enī uides terrā: & q̄ sup terrā: coe-
lū: & mare horū oīum imagines obscuræ existunt extra res oēs. Em. ubi aut
existunt? Phi. nūsq̄am. si enī usquam essent: non essent. Emp. non uideo
ista quæ dicis exēpla. Phi. merito: cæcus enim es ipsius animæ oculos: ego
autē rerū omniū uideo imagines: & te quoq; uideo obscurū: & manifestum:
& me quoq; alium uideo: & omnino duplicia omnia. Em. ergo emēdus es:
quū sis sapiens: & acuta acie perspicax. Age ut uideam: quid a me petes: aut
quid exiges ex hoc homine tu. Ven. dato talenta duo. Em. emi q̄ti ais: argē

Philosophorum Vitæ

tum tamen solvam in posterum. Ven. quod tibi nomen est. Em. dion syracusanus. Ven. sume; & adhuc in rem bonam. Ven. te epicurum iam uoco: quis emit hunc? est enim ridens illius discipulus: & ebriantis: illos quos paulo ante uēditabamus! Vnū autē hic plus q̄ illi sciuit: q̄ religiosior: & magis pius est ad cætera: idē iocūdus: luxuriandiq̄ amicus. Em. quod est p̄ciū. Vē. duæ minæ. Em. sume: illum autē quēpiā: ut sciam quibus cibis lætetur. Ven. dulcibus: & melitis: & maxime siccis ficibus uescit. Em. nihil hoc difficile: ememus enim ipsi palathas: massasq̄ caricarum. Ven. Voca aliū tristē illū: q̄ est p̄pe: & lōge: ac late detōsum. Tonsurā. n. requirit ad usq̄ cutem. Mer. Recte dicis. uidet. n. p̄stolari hominē magna multitudo ex his: q̄ ad nundinas: & forū diuertunt. Ven. ipsam uirtutē uendo: atq̄ omniū p̄fectissimam uitam: quis scire oīa solus uult? Em. quo nam modo istud ais? Ven. nempe. quia solus hic sapiens: solus pulcher: solus iustus: & uirilis: & diues: & rex: & orator: & legum lator: & alia quotquot sunt. Em. ergo & cocus solus: & p̄ iouem etiā coriarius: aut tignarius: & alia huiusmodi. Ven. ita uidetur uenire uir bone: & dic ad emptorem q̄ es: & illud in primis an feras moleste: quū uēderis: & es seruus. Phi. haud quāq̄. hæc enim non sunt in nobis: quæ aut in nobis nō sunt: ea indifferentia esse contingit. Em. non intelligo qd dicas. Phi. qd ais. non itelligis: q̄ quæ huiusmodi sint eorū: alia sunt producta: & promota: e contrario aut alia sunt improducta: & impromota. Em. nec nūc qdem itelligo. Phi. merito. nō. n. es cōsuetus nostris noībus: neq̄ depræhensiuam imaginationē habes. At uero studiosus ille: q̄ rationale perspicieria didicit: non modo hæc scit: sed et quid significat accidēs: & quāadmodum & quātū inter se eadem diferunt. Em. te p̄ sapientiā obsecro: ne iudeas hoc ipsum dicere qd est. id accidens: & .n. haud scio quo nā modo obstipui istorū modulo: cōcinitateq̄ pcussus. Phi. nulla ē iuidia. quū. n. q̄spiā si sit claudus: illo ipso pede claudō lapidem offendat: & ex improviso uulnus capiat: habebat hic claudicationem idest accidēs: Idem q̄ nūc assumpsit uulnus. id est ad accidens. Em. o ingeniū & solertiā: quid autem aliud te maxime scire dicis? Phi. nempe sermonum perplexiones: quibus suplato eos: q̄ me alloquuntur: & obstruo eis os: & silere eos cogo. Frænū (ut aiunt) in labrum eis opponēs: nomē autē huius scientiæ est memorabilis syllogismus. Em. o Hercules uolētum qddam itaq̄ inexpugnabile dicis. Phi. cōsidera igitur: ē tibi puel- lus? Em. quid tū. Phi. hunc si forte crocodilus rapiat iueniens ipm errantē apud fluuiū: deinde se tibi restititū polliceat: si uerum dicas: quid tibi uide- tur de restitutione infantis? quid dicēs eū sentire. Em. rem interrogas respō- su difficile. hæsito enim: & incertus sum utram ex duabus sententiis: quū di- xero recipiam: sed tu p̄ iouē obsecro responsione usus. repara: recuperaq̄ mi- hi filiolum: ne forte ante uertat ille: & deuoret. Phi. confide: nam & alia te do- cebo admirabilia his. Em. quæ ista? Phi. eum qui metit: & qui in omnibus dominatur: & helectram: & eum qui opertus est. Em. quem istum oper- tum. aut quam helectram dicis? Phi. helectram quidem illam agameno-

Philosophorū Vitæ

nis: quæ simul scit: nescitque eandem rem: astante enim ipsi oreste fratre suo adhuc ignoto: scit certe orestem: quod frater suus est. Hunc autem orestem esse nescit: illum autem rursus: qui opertus est: & mirabilem admodum rationē audies: responde enim mihi patrem tuum scis? Em: utique. Phi. quid igitur si tibi quempiam sinam uelatum: & interrogem an hunc scias: quid dicēs? Emp. scilicet mentefors. Phi. atque hic ipse erat pater tuus. Itaque si hūc nescis: perspicuum est & patrem tuum nescire. Em. non ita est. nā deregēs eū cognoscā: id quod est uerū. Verum tamē qd est tibi finis sapientiæ: aut quid ages quum ad uirtutis summum deuenieris? Phi. ad ea nūc ueniam: & circa ea ero: quæ sunt prima secundum naturam. Dico autem diuitias: sanitatem: & quæ sunt huiusmodi. Prius autem est necesse multa ante laborare: & tenuiter libris scriptis uisum apponere: & interpretationes: explanationesque conglomere: atque solacismorum: absurdorumque uerborum impleri: & saturari: ac quod est caput: nullum fas est fieri sapientem: nisi ter deinceps ueratrum bibat. Em. strenua sunt hæc tua: & acriter uirilia: uerum esse foeneratorem: usurarūque corrosorem: hæc enim tibi adesse uideo. Quid dicamus ea ne esse uiri: qui ueratrū iā biberit: & ad uirtutē sit profectus. Phi. utique. mutuari enī: & foenerari solū deceat sapientem. Nam quum proprium sapientis sit syllogismis uti. mutuare autem & computare foenora proximum uideatur esse syllogismorum. profecto quemadmodum illud est solis studiosi uiri: sic etiam alterum hoc: ut non modo simplicia. quemadmodum cæteri: sed etiam foenora capere. An ignoras foenorum alia esse prima quidam: alia secunda tanquam prolem & sobolē. Vides ne igitur & syllogismū qualia dicat & rōcinetur. uidelicet si primā usurā capiet: capiet & secundam. Emp. ergo & mercedes dicamus: quas pro tua insipientia capis a iuuenibus. clarumque est: quod solus studiosus mercedē pro uirtute sua capiet. Phi. discis. nō. n. mei causa capio: sed eius quod dat. Nam quia alter est dissolutus: alter cōprehensiuus est. me ipsum studeo cōprehensiuū esse. Te autē quod es solus diues: cupio eē dissolutū. Em. cauilaris heus tu: te uerbis ipsis mōdes. Phi. sed uide ne te dissagitem illo indemonstrabili syllogismo. Em. sed mihi graue a sagitta tua erit. Phi. hæsitatio. cunctatio: & silentium: & distorqueri animum: & cogitationem: ac quod est maximum (si uelim) celerrime te monstrabo lapidem. Emp. quo nam modo lapidem? non enim: perseus o uiro optime mihi uideris. Phi. hoc modo lapis corpus est. Emp. utique. Phi. tu animal uideris igitur lapis certe es: quum sis corpus. Emp. nequaquam: sed resolue me per Iouem obsecro: ac de integro facito me hominem. Phi. haud difficile est hoc: sis igitur rursus homo. Dic mihi omne animal corpus est? Emp. utique. Phi. quid autem lapis animal est. Emp. non. Phi. tu autem corpus es? Emp. utique. Phi. corpus existens animales? Em. utique. Phi. non igitur lapis es: quum sis animal? Emp. euax. recte fecisti: nam mihi crucura iam sicut niobes dirrigebant: & fixa atque gelida erant: sed emam: te. quantum pro isto soluam? Ven. minas duodecim. Emp. sume. Ven.

Philosophorum Vitæ

solus autē eum emisti. Em nō per iouē: sed hi omnes: quos aspicias: multi illi quidem & humeris firmis: ac tolerantes: & metēti ratione digni. Ven nē remorare uoca alium. Mer te peripateticum dico. te honestum: ac diuitē. age dum. emitore prudentissimum & omnia animo scientem. Em qualis autem est? Ven moderatus: modestus: aptus: uita: ac quod ex maximum) duplex. Em. quonam modo istud ais? Ven alius exterius apparet: & alius esse interiorius uidetur. Itaq; si eū emeris: memento partim internū: partim externum hominem uocare. Em quid autem maxime scis? aut quid sentis maxime? Phi. tria esse: quæ bona sunt: eaq; consistere in animo: in corpore: in rebus externis. Em: humana sapis: quanti autem est? Ven uiginti minarum. Em nimium dicis. Ven non ita est o beate tu: & enim habere ipse argentum aliqd uidetur. Itaq; emere eum non facile puenias: præterea cognosces ex eo: quantum culex uiuit tempus: & in quantam altitudinem mare a sole lucem excipit: & illustratur: & qualis est anima ostreorū. Em. o hercules quanta ista sublimitas: diligentiaq; ueritatis. Phi. quid si audias multa alia acutiora: & perspicaciora his: De semine & generatione: & in uuluis: fictiōe embrionū: atq; ut homo est risibilis: asinus non: neq; risibilis est: neq; fabricat: neq; edificat: neq; nauigat. Em. uenusta admodum dicis: & utilia documenta: itaq; emo eum uiginti. Ven. sit: quis nobis residuus relinquitur? nempe hic meditabundus. Audi tu o Pyrria: citatimq; decantare: iam enim plures recedunt: & refluunt: & in paucis uenditio erit tamen quis & hūc ipsum emit? Em ego. sed i primis dic mihi tu: quid scis. Phi nihil. Em quo nā istud modo dixisti? Phi nēpe quia nihil penitus esse mihi uidetur: nec q; tu homo q; dam existis: Em multo magis hoc ignoro. Phi. o iopiam: difficultatēq; sciēdi. Em. sed qd trutina: & examina ista uolunt. Phi. libro: atq; pondero i eis ipsis rationes: & dirrigo: ad æquū atq; par. Quum autem diligenter pares: & æquilibras uidero tum: demum: tum ignoro quod est uerius. Em rerum autem aliarum quid nam agas apte: atq; ordine. Phi oīa præterquam fugituum persequi. Em quid hoc tibi i possibile? Phi nempe o uir bone: qā nō dephendo: neq; consequor. Em. merito tardus enī esse: & segnis: & ignarus uideris: sed quis tibi scientiæ finis est. Phi in scitia: & ruditas: & indisciplinatio: & neq; audire: neq; uidere. Em. ergo & surdū: & simul & cœcum te esse dicis: & sine iuditio: i super & sine sensu: & omnino a uerme: & lumbrice nihilo differentem: emendus es propterea: quanti hunc dignum dicis. Ven. Minæ unius atticæ. Em cape quid ais heus tu emite. Phi incertū est. Em nequaq; etenī: & argentū solui. Phi in hibeo super hoc: & delibero. Em. immo uero sequere me quemadmodum oportet seruum meū. Phi. quis scit: an uera ista dicas. Em nēpe preco: & mina: & præsentis homines: Phi. ad sunt enim nobis qui? Em. sed te ego iam conficiens in pistrinū persuadebo te eē dominū secūdū peiorē rationē. in hibe super hoc. Phi. nō p iouē: sed iā enūciauit: tuliq; sententia. Ven. tu quidē desine contendere: & sequere emptorem: qui te emit. Vos in cratinū reiicio: ut enī sunt idiotæ: & opifices taber-

Luciani Tyrānus

narii: & istitores: & nundinatores: & q in uenditionibus & emptionibus in mercaturis in cauponis comemorantur huiusmodi uitas sumus uendituri.

¶ Luciani Tyrannus. Interlocutores Charon: Cloto: Mercurius: Rhadamantus: Megapetes: Ciniscus. Micillus. Mortuus. Lucerna. Lectus. Charo.

¶ **M**istac faciamus o cloto: cimba uero hac iam pridem nobis disposita est: ut deduci possit: bene preparata: siquidem & sentina exhausta: & remus erectus: ac uela explicata sunt: & remorū singuli loco positi. Nihil impedit quantū in me est: quī sublatis anchoris nauigemus. Mercurius tamē diu nos hic remoratur: quando cū prae sto esse: iam oportet. Nauigium praeterea (ut uides) hoc tectoribus uacuum est: quum licuisset nobis per hunc diem tertio nauigasse: & iam prope ad uesperas cit. Nos uero adhuc neq obolū lucri fecimus: tum aut ignoro plutonē insimulaturum me negligentiae & tarditatis: quum apud alium sit huiuscae morae causa. Bonus uero & strenuus ille mortuorū ductor quantum alius quisq obliuionis aquā ebibit apud superos: & ita ut sui ad nos reditus: plane factus sit imemor. Verum aut colluctatur cum ephæbis: aut citharā pulsat: aut orationes nonnullas suo more transigit: ac perorat dicacitatem & ineptias suas palā factururus: aut forte alicubi clam praeteriens furatur: est enī & hac una ex eius artibus industria. Deinde ipse apud nos iactabundus gloriatur: & insolescit tā & si noster ex parte dimidia sit. Clo. Quid nosti o charon: uerū illi aliquid spem praeter acciderit negotii. iouis gratia: qui in rebus superioribus multū eius opera utitur: est namq & ille dominus. Cha. nō tamen adeo o cloto: ut in cōmunem possessionem ultra modū īperīū habeat. Nam & nos mercurium ipsum quum hinc ad superos magrandū est: demorati nunquā sumus noui tamē ipse: huius rei causam. Apud nos nāq asphodelus herba duntaxat libationes & inferiae: reliqua uero tenebrae: caligo: & obscuritas in coelo autē clara sunt omnia: ibiq ambrosia plurima: & nectar abunde. Qua propter suauis illi uidetur morari apud superos. A nobis aut quum ab eundem est: statim subuolat: ac si ex carcere quoqua defugiat. Postquā autē descendendi ad nos tempus iminet: tarde: & sensim: ac lento gradu uix aliquando demigrat. Clo. ne amplius idignare o charon: prope nāq ut uides ille adest: quā multosq ad nos ducat: quin imo tanq gregē holce una cōpellit baculo. Quid uero illd Agit. n. & qndā uictū iter reliquos: qndā uero ridentē: aliū suspensam peram & lignū in manu habentem: respicientem truce: & insectantem alios: Non ne & Mercurium ipsum conspicaris desudantem: puluere pedes: & conspersum: & hanelantem? maxime est enim & illi os anxiū. Quid haec o mercuri quae istac festinatio: nam & turbato cuiquā nobis uideris assimilis. Mer. quid aliud o cloto: nisiq hunc selestū refugientem insectatus uix hodie ad uos diuertere. Clo. quis iste: aut cuius rei gratia fugam caperat: Mer. id quidem clarū. uiuere enim malebat: est enim imperator quidam tyrannus. utq ex eius potest eiulatu: & quæstucognosci: magna quadam uidetur esse felicitate: uel ipso affirmante: priua-

tus. Clo. deinde demens refugiebat quasi rursus posset reuiuiscere deficere sibi filiglomere. Mer. refugiebat inq;: quinimo nisi magnanimus iste: q; baculū gestat: me iuisset. ita ut eū cōprehēdētes uinxerimus abiisset nos prorsus euadens. Nam ex eo: quo nobis per atropū tēpore demandatus est toto itinere reluctandus: & pedibus utrisq; in terrā fixis retinebatur: ita ut non facile deduci posset. Nonnunq; uero orabat & prēcabatur: se ad breue missum faceremus. Insuper multa se daturū pollicebatur: ipse uero (ut erat decens) quum uiderem quæ fieri non possent: postulantem haud permittebam: Postq; uero ad fauces ipsas uentū est apud eacū recenscentem: eoq; numerū ipsum at symbolū: & tabellam tibi per sororē tuam destinatū conferēte: clam nescio quo pacto detestandus fugam ille cæperat: deerat itaq; ad numerū unus tū eacus ī me supercilia distringens. Ne semper īquit o mercuri utere ac tua prædandi arte: satis habent tui in cælo ludi: Quæ uero ad rem functorū uita spectant: diligentius exquiruntur. Ita ut latere nō possint. Vltra mille quattuor habet symbolū hoc: & tabella īpressos: & īscriptos: tu uero uno minus detulisti: nisi forte dixeris: haud æque tibi eos adnumerasse atropū. Tū ipse ad uerba erubescens: quū is: qui secundū iter obluetabat mox memoriæ occurrisset: circumspectans: dū eū nusq; uideo: fugam cœpisse cognoui: statī igitur sum eū īsecutus quātū mihi īerat celeritatis: ea q; itur ad lucem: optimo uiro hoc subsequēte me. Ita ut utriq; ceu stimulus concitati cursu contendentes: illū in tenaro ipso deprehendimus a deo ex fuga pcesserat. Clo. nos uero o charō mercuriū negligentia arguebamus. Mer. uerū qd hic moramur: qsi iā nō satis diu sit īmoratū. Clo. recte īquis īgrediātur: ipsa uero libellū capiens: ac sella de more īsidiēs. aduenientes singulos plegā: Quis: unde: quo mortis genere & fato defunctus. Tu uero o mercuri hosce excipiēs dispone: & ordina: & primū hos recens natos īferro. Mer. quid enī mihi possunt rendere. Heus tu o portitor: ii numero trecēti sunt cū expositis. Cha. ouenationē optimā acerbos: & īmaturos deducis mortuos. Mer. libet o cloto illugubres: & īdēferos post hos producā. Clo. seniores dicis: fac ut libet. qd. n. me oportet habere negotiū: si uelī ea: q; ante euclidis tēpora gesta sunt īuestigare. Mer. uos qui sexagenarios exceditis ānos: adeste. Quid illud est: nō isti me audiunt præ annis obtusi aures: necesse forte mihi erit uel istos sublato alios afferre. Ecce & ii duo de qdrīgētis p̄maturi oēs: & tēpestiue electi: & me ioue passæ uuæ sunt. Clo. post q; trucidati sunt pducito o mercuri: & priores dicite: quo pacto huc euecti aduenistis qnimo uos oēs in his scriptis īruebor. Heri in medea quattuor & octogita. oportuit bellātes cadere: & cū his una oxiarti filiū gouarē. Mer. ad sunt p̄cōtare. Clo. p̄terea ubi nā met illi: quos philosophus theogenes: & cum eo alii septē per causam seorti megarēsis iugularūt. Mer. Ecce astāt. Clo. qui uero ab adultero & uxore īterreptus est: Mer ecce tibi proximus. Clo. Producito & iure sunt cæsillos dico qui capite dānati: uel qui sude tranfossi: qui uero a p̄do: nibus occisi quinq; & decē ubi sunt o mercuri Mer qui gladio cæsē sunt: ad

Tyrannus

sunt oēs ut uides. uis & mulieres pducā! Clo. etiā qui naufragio piere: una enim modo tui sunt: & fato simili ac pari. Mer. uis & qui febre. Clo. & hos simul ac cū eis agathoclē medicū: uerū ubi nā & philosophus cyniscus: cui quū esset hecates carnā & expiationū oua epulaturus: præterea; sepiā: moriēdū fuit. Cyniscus iā pridē tibi asto: heus tu optima cloto: quo nā meo fascino uel improbitate pmisisti: me tā diu apud superos q̄ ut arbitror totū in me fusum explicasti. Quip̄ etiā quū tētassem sapius intercidere: nescio quo pacto disrūpi nō poterat. Clo. equidē te humanorū facinorū reliqrā contēplatorē: & medicū: ingredi tamen fortuna bona. Cy. per iouē nisi prius uinctum hūc introduxero haud quaquā ingrediar: uereor enim te prēcādo: & rogitando seducat. Cloto age dū uideā: quis nā is est. Cy. megapentes lachydi tyrannus. Clo. ingredi tu Me. nequaquā o hera mi cloto. qui imo permitte me parūper redire ad lucē: deīde uero ad te ueniā uocante ne minc. Clo. quid illud est: cuius gratia abire hinc cupias! Me domus primū mihi esset tuo pmisū absoluenda: quæ per me semiperfecta relicta est. Clo. deliras: ingredi iā inq̄. Me. nū multū exposito temporis o diua mi cloto: unū saltē: & hic diē finito me manere apud superos: quousq; uxori palā faciā: quo in loco thesaurū magnū habuerī defossū. Clo. esset id tibi uolupte haud ipetrabis. Me fiet itaq; tanti auri iactura! Clo. minime fidens esto me gades mēpe tuus nepos capiet. Me. o iniuriā: ille me ne mihi īsensū & hostis: quē ipse ante hac prætēcuria ac negligentia nō īteremerim! Clo ipse idē & tibi erit ad quadagesimū annū superstes: uel paulo plusculū. Itē & concubinas: uestē: & aurū oē tuū habebit. Me haud recte mecū agis o cloto: mea omnia mihi īfestissimis impatiens. Clo. tu uero o prætantis animi uir: nō ne chydima: cuius fuerant hęc omnia substulisti ei uita: insuper spiranti adhuc illi liberos adiugulasti. Me nunc uero mei iurisdictionis erant effecta. Clo. ergo earū possessionis tēpus: & tibi decessit. Me. uerū audi obsecro o cloto quē uelī tibi seorsum: audiente nemine dicere: uos uero secedite paululū: si me missum feceris: abireq; permiseris: polliceor me tibi hodie daturū talenta mille auri signati. Clo. etiā nunc aurū o ridicule menti habes! Me. crateres binos si libet addā utrosq;: talenta cētū auri puri appēdentes quos: enecto cleocrito: surripui. Clo. trahite hunc: uidetur. n. nō libens ad nos iturus. Me. uos restor equidē impfectus mihi relinquit occeptus murus & naualia: quæ procul dubio perfecissem: si ad quintū super uixissem diem. Clo. hæc haud tibi sint curæ: aliqd molietur: & construet. Me. illud tamen iure exposco. Clo. quale illud ē. Me. eo usq; reuiuiscere: quo ad subactis pr̄sis: & lydis tributa imponam: mihiq; monumentum excitem: ac statuam peregregiū: ubi cuncta per me bella magnifice gesta: dū essem in uita īscribam. Clo. heus tu his rebus conficiendis haud certe diei unius: sed annorum uiginti tēporis exposcis. Me. quin etiam paratus sum sponsores dare tam celeritatē: reditus: uel si libet: antandrum amantissimum filium meum pro me tradam. Clo. o inquinatissime: illū inquis quē persepe p̄cabare reliquere ti?

bi in terris supstitem. Me. precabar hæc olim: in præsentiaꝝ uero id uelim: quod mihi uideo præstare. Clo. ueniet tamē & ille post te paululū p nouū im peratorē trucidatus. Me itaq; ne illud mihi cōtra dixeris o diua. Clo. quod illud est? Me. uidere uelim q̄ post me futura sunt: quēadmodum se sint habi tura. Clo. ausculta ergo: ut his cognitis angaris magis: & doleas: uxorem medas seruus: quam & olim adulterauerat: habiturus ē tū. Meo hominem execrādum: quē ipse uxori p eo præcanti morē pētens dimisi liberꝝ. Clo. fi lia uero inter præsentis tyrāni cōcubinas diligeſ. Imagines autē & statuæ: quas quomodo dā tibi ciuitas erexerat: euerſæ riſum præbebūt ſpectātibus. Me dic mihi amicorū nemo moleſte iſtæc ferr? Clo. quis. n. erat tibi amicus uel cuius rei gratia effectus? An ignoras q̄ te uenerabantur: dictaq; ac facta tua efferebāt laudibus: uel timore: uel ſpe aliqua id egiffe: quū eſſent princi patus: & dignitatis amici: & tēpori iſeruientes? Me. in conuiuiis tamen fre quentes: & uoce ſublata: & uotis mihi bene eſſe cōprecabantur: uel ſi licuiſ ſet prōptiſſimos eſſe eorum ſingulos meā uitæ ſuā poſt habere: & priores obire mortē: deniq; ſolus erā illis iuſiurandū. Clo. cur igiſ apud horum quē dā heri quū cænaffes e uira ſublatus es? qđ. n. tibi poſtremo bibendum ob latum eſt: te iſtuc tranſmiſit. Me. ergo ea pp nescio qđ præ ſenſi amaritudi nis. uerꝝ qđ ille uolens id effecit: Clo. multa pcontaris quū ingredi iam ti bi neceſſe ſit. Me unū illud me angit maxime o cloto: quo paululū reflectere ad lucem cupiebam. Clo. quid illud eſt? apparet enim aliquid p magni eē. Me. carion meus uerna: quū primū me mortuū inſpexit ſub ueſperū domū: ubi ipſe iacebam: aſcēdit: quūq; id iſli p ocium liceret: nemo. n. erat: q̄ me cu ſtodiret relictus: clycerium cōcubinam meā ſeorſum agens p priſtino (ut ar bitror) libidis comertio: attrahta: & occluſa porta iſceſtabat: ea licētia ac ſi ne mo intus affuiſſet. Quū aut ſatis coepiſſet uoluptatis ad me cōuerſus inqt: tu uero inquinate homuntio plagas mihi haud merēti ſæpe intendiſti: his dictis barbā euelebat: & cedebat caput. Deniq; quū pingue quoddā excreaſ ſet: me inſpuit: & hic ſuperabi inquiens ad impiorū loca exceſſit. Ipſe ue ro ira incēdebar: neq; illi quū exāguis eſſem: & frigidus officere qcq̄ poterā: ancilla uero ſceleſta illa quū primum aduentantiū quorundā ſtrepitū pſen ſiſſet: ſaliua oculos circunlita: q̄ſi me deſluiſſet clamitans: & me inſup nomi ne appellans abſceſſit: quos ſi compræhendero? Clo. deſine minari: et ingre dere: tēpus iam eſt: ut te in iuditiū oſieras. Me. Quis autē audebit cōtra ty rānum ſentētiā fere? Clo. contra tyrānū nemo: contra mortuū et rhadamā tus: quē cōfeſtim iuſtiſſimum ſpectabis: et poenas ſingulis p meritis inferen tē: quantū uero ad pñs ſpectat tēpus ne teras. Me. ſaltē me priuatum & ciuē facito odiua: uel e numero inopū: aut ex iſperatore ſeruū: id modo ſine me reuiuſcere. Clo. ubi nam ille ē: q̄ baculum geſtat? & tu o mer trahite hunc in tro a pedibus: nō. n. ultro inſcendet. Mer. ſequere nunc fugitiue: excipe hūc tu o portitor: & acerrime deligeſ ad malū. Me. pſecto throno me iſidere cēt decētius. Clo. q̄obrē? Me. quoniā me ioue tyrānus erā: & armatos habebā

Tyrannus

Innumeros. Clo. deinde nōne merito uellebat te carion quū sis adeo iēptus: & sinister! uerū si lignū degustaueris: pacerbā hanc tuā habebis tyrannidē. me. audebit itaq; ciniscus iste mihi baculum itēdere: nonne ego te dudum: quū dicatior esses & ad mordēdū acrior ppe sude trāssodi! Cynea: ppter manebis hūc malo afixus. Micy. Dico mea cloto: de me uero nulla uobis habetur rō: uel forte: quāta lops sum: eo & ipse postremo sum ingressus. Clo. tu uero quis es! Mi. credo & contrarius. micyllus. Clo. deinde adeo agrefers morā nōne uides quāta tyrannus iste polliceat sedaturum: si ad breue fuerit dimissus: subit me itaq; admiratio nisi & tibi p grata sit hāc tarditas. Mi. audi o dearū optia: non multum me cyclopi delectat donū pollicentis se ut in ultimo cōmessurum: me igitur uel primū: uel postremū iidē expectant dētes prāterea nihil est mihi cum diuitibus simile: longe. n. differens mea ac illorum (ut aiunt) ē uita: Tyrannus. n. quū felix uideretur eē in uita: minabundus cunctis erat: & conspicuus: Quumq; tantū auri & argenti reliquisset: uestē in super & somnos: cānas: & optime formæ mulieres merito dolebat: & ab his reuulsus angebatur: Nescio. n. quo pacto istiusmodi rebus tanquā uisco ihārescit animus: neque ab his discedere facile patitur: quibus olim inhārescit: quin etiā disrumpi nexus ille nō potest: quo eos uinciri: & obstringi cōtigerit: utpote & si huc inuiti deferunt: clamitant: & obtestantur: Quumq; fuerint in reliquis audētes: timidiores ad uia: q̄ ducit ad iēros: ad eundū reperiunt. Itaq; se retro conuertunt: nō secus ac solēt: qui nimio amore rapiuntur. Volūt enī lucē: ac superos: uel minus p̄spectare cuiusmodi rē leuissimus hic factitabat: qui secundū iter fugitans: nunc & iprecatur: & obsecrat: ipse uero: q̄ nihil in uita habuerit: qd̄ me teneret: nō agrū: nō domū: nō aux: nō uasa: nō gloriā: nō imagies: merito erā expeditus & liber: adeo ut quum mihi dumtaxat atropos inuisset: ipso cultro: uetustoq; corio: & crepidis ipsis: quas in manibus habebā: reiectis: libens: ac desiliens statim: & nudis pedibus nondū atramentum & nigredinē absterfus secutus sum: qn̄ immo prāuius fui: & ductor anteriora p̄spectās. Nihil enim me: quod dimissis: retrahebat: aut reuocabat: & me ioue: quæ apud uos sunt: bōa mihi apparet oīa: Nā & pares hic esse hoīes: & neminē a pximo differre suauissimū eē uidet: Video etiam hic & debitores ipsos haud repeti: neq; tributa dari: & qd̄ maximū ē: neq; hyeme ipso algere quenq;: aut egrotare: neq; a potētioribus cēdi. pacata enī sunt oīa: Insuper & res ipsæ a nostris lōge diuersæ: & i contrariū reuolutæ. Nos. n. inopes & calamitosi ridemus: anguntur aut: & ingemiscunt diuites. Clo. iam dudū te o Micille ridentē ispexi: quid autē illud erat qd̄ tibi maxime risum mouebat. M. audi diuarum ueneratione dignissima: quum enim apud superos tyranno: & mihi commune fuisset domicilium: diligentius animaduerebam quæ per eum gererentur: & ita ut mihi tū: deo cuiuspiam simillimus esse uideretur: ex ipsoque purpureo flore: quo induebatur: per beatum existimabam. Insuper & sequentium se turbā: aurū: & uasa gemmis ornata: lectulosq; argento excultos: & paratæ cœnæ.

Luciani

nidorem: qui me suffocabat: conspicatus: d iuinus quidam uir mihi apparebat: adeo ut reliquos homines quasi multū pulchritudine anteire uideret: & forma: Siquidē ellatus mēte grauiter: & distenta ceruice ob uis quibusq; terribilis: & minax īcedebat. Postq; uero naturæ cōcessit deliciis spoliatus ridiculus qdā mihi uisus est: nec minus me ipsum irrisione dignum existimo: q; tale scelus demirarer ex nitore coniectans hoīs felicitatē: & ob coclearum sanguinē: quæ in laconico sunt mari: beatū dicerem: neq; hunc solum: sed feneratorē etiā gniphonē: quē nunc uideo īgemiscentē: & poenitentē: q; suis nō sit pecuniis pfunctus: sed illis īgustatis obierit mortē: p digo & incesto rodochari bona relinquens sua. Is enī p̄rimus illi erat genere: unde & p̄rimus lege in hereditatē uocabatur. Itaq; nō possum mihi satis a risu tēperare: p̄sertim quū memor sim: q; ille pallens semp esset: & s̄llidus: ac frontem curis oppletus: solis digitis quibus talenta īnumera: computarunt dītescēs: paulatim colligens quæ paulopost p̄ beatū rodocharem effunderēt: sed qd nō abimus? Interuigandū nāq; dabit: & de reliquis ridendi locus: quando & hosce uidemus cōgemere: & lamētari. Clo. ingredi: ut anchorā suspendat portitor. Cha. heus quo tendis referta nobis est iam ratis hæc: & oppleta oppire ī crastinū: te. n. prima luce trāsuectabo. Mi. haud recte mecū agis o charon: quū inanē & leuē relinquis mortuū equidē iniuriæ per me apud radamanthū insinuabere. o eq; male mecum agitur: iam nauigāt: ipse uero hic relinquer solus. Verū cur nō ad ipsos enato: neq; enī uereor si forte deferim: quū sim mortuus: ut demergar: Insuper neq; obulum habeo: unde p̄ traiecto mercedem dependam. Clo. quid illud mane o micylle. non. n. fas est: te hoc pacto tranare. Mi. quinetiā uos forte: nādo pueniam. Clo. nequa q; o micylle: nos uero hunc ad nauigantes excipiamus: tu uero o mercuri cōpone eū & cura. Cha. ubi nam assidebit: oppleta sunt: ut uides oīa. Mer. humeris & dorso si uidet tyranni. Clo. Recte mercurius excogitauit. Ascende itaq; & collū scelesti tyrāni huius īculca: nos uero recta nauigemus. Mi. heus tu o charon optimū esse arbitror: uel hinc tibi uera p̄dicere: ego quū nauigandi finē fecero: careo quē tibi dē obolo: nihil. n. mihi p̄ter hanc perā & lignū hoc: ut uides inest. Reliq; paratus sum ferre: q; lubet: uel si speculatorē eē iusseris: aut si rectum mihi & ualidū remum concesseris: nihil eris de me q̄stus. Cha. remiga: id enim ex te accepisse erit satis. Mi. uel si q̄piā esset succinendum. Cha. per iouem si nautici cuiuspiam fueris carminis gnarus. Mi. noui pleraq; o charō. sed obstrepunt hi (ut uides) deplorantes: ita ut nobis cātq; oīs obturbaret. Mer. heu q̄lis mihi facta ē rerū iactura quos agros reliqui. At at q̄lē domū: quot talēta meus hæres suscepta hereditate male disponet: eh eh nup̄ natos quos dimisi liberos: quis uero uineta: q; anno sup̄iori plātauerā: leget: uel faciet uindemias? Mer. micylle tu nō nihil q̄reris. neq; n. fas ē quēq; apud nos ne lachrymis traicere: Mi. desine nihil ē qd deplorandū cēseā: quū tā bona utar nauigatione. Mer. Tñ p̄ consuetudie uel paululū īgemisce. Mi. ingemiscam itaq; qñ id tibi uī o mercuri. Vch mihi

Tyrannus

ubi nā mea sarcita sunt coria: heu ubi & uetustæ crepidæ: at at ubi putrescentes: & obsoletæ ocreæ. Nō. n. ipse amplius a mæe ad uesperæ usq; manebo ipastus: neq; p hiemē discalciatus: & seminudus uagabor dētes p algore cōcusans. Quis igit meū habebit cultrū: & subulā? Mer. satis deploratū ē. iamq; ppe modū navigādi finē fecimus. Cha. agite: p soluite iā pro transuectatione hac mercedē: & tu oīum primus o micylle redde obolū: Mi. iocaris o charō. uel in aq (ut aiūt) scriptitas: sperans a micyllo obolū te aliquē accepturū. Primū egdē ignoro: utrū qdratus obolus iste sit: an rotūdus. Cha. o uenationē optimā hodiernā hāc: & lucri plenā. Sed pdite iam mihi: nāq; equos: boues: & canes: ac reliq aīantia adeundū est: traiectura enī & illa sunt: Clo. recipe hosce tu mercuri: & ducito: ipsa uero ad alteram fluminis partē nauigatura sum indopatē & hiraminthrē deductura. ii enī quī pro terræ limitibus altercarent: abinuicem trucidati sunt. Mer. proficiscamur o uos uno ex ordie oēs me sequamini. Mi. o hercules: quales hæ sunt tenebræ: ubi nūc formosus megillus: uel qs hic queat discernere uerū simiche pulchrior: Phri nis sit? Cuncta enī æqua: & colore sunt pari: multaq; hic est inter bonum & melius cōparatio: Nā & atritū hoc paliū quod mihi antehac deforme uisum est īperatoris purpuræ efficiē simile: iuisibilia nāq; utraq; sunt: & eadē caligine opta: Tu uero o Cynisce tibi nā gētū es? Cy. hic sum & alloquor o micylle: uerū si lubet una incedamus. Mi. recte inquisingere mihi: dextram: dic mihi fuisti unq in cleusinis sacris iniciatus? Ci. id scilicet. mi. nonne & tibi hæc esse illis similia uidēt? Cy. recte inquis. sed en appropinquat quidā tedā gestans: trux: & minax: prospiciens nunqd hēc erinys est? Mi. ita apparet ex habitu. Mer. excipe hos o thesiphone: ecce qttuor sunt & mille. Erinys. at qui iam diuinos radamāthus pstolat. rhadam. pductio hosce o erimys. Tu uero o mercuri pnūcia & cōuoca. Cy. o radamathe p tuū & gēitorē oro me primū oīum deductū ad te cōtēplare: & inspecta. Rhadam. cuius rei gfa? Cy. uel enī incusare quēpiā: & enuntiare quot mala: quorū ipse nō sum nescius inuita gesserit. Itaq; neq; ipse ea narrās fide dignus haberi possum: nisi prius appareā: qualis sim: & quēadmodū uixerī. Rada. qs nā tu es? Cy. cyniscus optime tu aīot: ac mēte philosophus. Ra. huc accedito & prior iudicium adito. tu uero conuoca accusatores. Mer. quicunque cyniscum hunc accusaturus est: huc prodito. Cy. nemo accedit. Rha. id mihi non facit satis o cynisce: uerum exuere: ut te uel ipsis stigmatibus: & signis contempler. Cy. ubi ego stigmaticus factus sum: & obsignatus. Ra. quæcunq; n. uestiæ qspiā i uita iprobe gesserit: p his singulis sub oscuriora qdā signa aīæ ipræffa pfert. Ci. ecce adsto iā tibi nudq: itaq; disgre: q dicis signa. Ra. q; prorsus iste nitidus: & tersus ē: pter tria hæc stigmata: aut qttuor sub nigra admodū: nec satis parētia. Vex qd illud ē: uestigia hæc & pleraq; inuisionū signa: nescio quo pacto delata sūt: & absterfa. Quo nā modo hæc habēt o Cynisce: uel unde tā mūdus effectus es? Cy. dicam: olim quum essem ex ipertūa iprobis: & ea ppter plurima mihi stigmata uēdicassē: postq; ce-

Luciani

lerrime philosophari occepi: illius tam bona: ac perutili medella paulisper
 ex anima maculas absterfi omnes: & dilui. Ra. proficere igitur ad beatorū
 insulas cum optimis una futurus: accusandus tamen est per te prius: quem
 dicis: tyrannus. tu o mercuri uoca alios. Mi. certe o radamanthe quod ad
 me spectat: pusillum est: & breuiori inquisitione indigens: asto enim tibi iā
 diu nudus: itaq; & me circumspecte. Ra. quis enim tu es. Mi. cerdo: & coria-
 rius mycillus. Ra. bene habeo o mycille nitidus totus es: & in circūscriptus:
 ito & tu cum cynisco hoc tyrannum iam uoca. Mer. megapenthes lacydi ty-
 rannus adesto: quo te uertis? accedito: te tyrannum appello: corripe eū: &
 produco ctesiphone in medium: & apprehenso collo compelle. Ra. tu uero
 o cynisce argue hunc: & incusa: uir enim hic ipropi quo est. Cy. omnino autē
 neq; uerbis est opus: cognosces enim hunc mox ex ipsis stigmatibus: qualis
 fuerit. Veruntamen detegā ipse tibi hominē: & dicendo ostendam clarius:
 quæ autem detestabilis hic egerit: quum priuatā uitā duceret prætermitten-
 da mihi uident. Postq; uero audacissimos quosq; armis munitos sibi ascir-
 uit: & ciuitati isurgens tyrānus effectus est iniudicatos occidit: ultra milles:
 & bona singulorū dirripuit. Quum autē ad diuitiarum apicem esset hoc:
 pacto euectus: nullam impietatis & sceleris spetiem omittens: quauis crudeli-
 tate: & iniuria in ciues usus est: Virgines enim corripit: ephæbos dehone-
 stauit: & quouis modo fuit subiectis iniuriis. Ob insolentiā uero hominis:
 & animi tumorem: & in obuios quosq; supercilium: & minacē obtutum: ne-
 mo unq; posset de eo digne supplicium sumere. Facilius enim quis solem po-
 tuisse quā hunc fixis & imotis oculis insueri. Poenarum enim genera: & mo-
 do ad crudelitatem iuenta enarrare nemo posset. In isferendis autem sup-
 pliciis istiusmodi: & poenis: uel domesticis: ac familiaribus ipsis haud absti-
 nuit: Hæc itaq; ne forte uana: & leuis quedā in eum uitiorum uideatur ob-
 iectio: affirmabūt sane: qui sunt per esu enecti: si illos exciueris: qui etiam in-
 uocati (ut uides) adsunt: & eū circūstūt: urgentq; undiq;: & præmūt. Hi
 omnes o radamanthe sunt ab impiissimo hoc & isidias passi: & necē partim
 uxorū gratia: q; decoræ essent: partim: q; egerime ferrēt: suos liberos ad de-
 decus & flagitiū rapi: partim etiā: q; locupletes essent: & probi: & quibus res
 suæ gestæ minus placerent. Ra. quid ad hæc dicis omni quinquatissime? me
 q; narrat cædes perpetravi equidem: reliq; uero adulteria: & ephæborū iniu-
 rias ac uirginū incestationes falso in me cyniscus comentus est. Cy. de his
 omnibus o radamanthe testes producam. Ra. quos istos dicis? Cy. uoca
 o mercuri tyranni huius lucernā: & lectū: hi enim quum accesserint: perhi-
 bebūt quorum sunt gnari testimoniū. Mer. lectus: & lucerna megapentes
 adeste. o bene factū. ecce adsunt dicto audiētes: narrate ergo quorum estis:
 megapenti huic consciū: & tibi o lecte sit locus dicendi prior. Lect. Vera oīa
 cyniscus tyrānū criminando dixit: me uero o radamanthe pudet dicere cu-
 iusmodi essent: quæ me super gesserit. Ra. apertissimū ad hæc omnia satis
 tuū hoc facit testimoniū: siquidem: explicare ea haud toleras. Tu uero o lu-

Scipio

cerna dicito: & ipsa de tyranno: quid sentias. Luc. qualia ille interdum egerit clā me habent. non enim aderam: quæ uero noctu tum factitaret: tum pate retur: teder dicere: Vidi tamen pleraq;: quæ nec dici possunt: & quoduis fa cinus: & scelus excedunt: unde proſæpe quum extingui mallē quā ea specta re: abſtinebam oleo: ille uero me uel inuitam adducebat his: quæ gerebant: & lucem mihi prorsus inquinabat. Ra. ſatis iam habemus teſtium: uerū exue re hac purpura: ut & ſtigmata enumeremus: pape totus hic liuore oppletus: & obſcriptus eſt immo luridus & obnigratus ex ſigmatibus ipsis: & teter fa ctus. Quo nam igitur afficiendus eſt ſupplicio: nempe in phlegetontis imit tendus eſt ignem: uel cerbero ipſi tradendus. Cy. minime, uerum ſi id ani mo eſt: nouā tibi ac decentē ſuggeram poenam. Ra. dic ut & ipſe ob eam rē maximā habeam gratiam. Cy. mos eſt cunctis: quum uita exceſſerint obli uionis aquam ebibere. Ra. id quidem admodum. Cy. is itaq; ſolus ſine po tu maneat. Ra. quamobrem Cy. grauiorem enim ſubibit cruciatū: ſi ſuas delicias reputando meminerit: qualis ante hac fuerit: & quā eſſet in uita po tens. Ra. recte inquis condemnatus itaq; apud tantalum deductus illigeſ: eorum memor quæ uiuens geſſerit.

¶ Luciani Scipio. Interlocutores. Alexander. Hanibal. Minos. Scipio.

Q Libyce: me dicet præponi: melior quidē ſum Ha. immo uero me. Ale. iudicet ergo minos: ſemper iuſtiſſimus iudex eſt habitus. Mi quis es tu Ale. hic eſt hanibal carthaginēſis: ego autem Alexan der philippi regis filius. Mi. per iouem utriq; glorioſi: ſed qua de re uobis altercatio eſt? Ale. de præſtātia: dicit enim iſ ſeſe me meliorem q̄ ego ducem exercitus fuiſſe: ego uero non hoc ſolum: ſed omnibus ferme: quī ante meam ætatem fuere in re militari præſtātiore me fuiſſe affirmo. Mi. di cat ergo uterq; pro parte uirili. tu o libyce prius loquaris. Ha. unum hoc me iuuat: ut & hic ſermonem græcum didicerim: ut neq; etiam hac in re alexan der me ſuperet. Illos maxime laudis dignos puto: qui quum parui a princi pio fuere: propria uirtute ad magnam gloriam euāſcere: potentesq; facti: & principatu digni uiſi ſunt. Ego igitur cum paucis quibuſdam heſperiā pri mum inuadens: quū ſubcōſule eſſem optimus a fratre iudicatus maximis re bus idoneus uiſus ſum: tum celtriberos cœpi: gallos deuici: & quū magnos montes trāſmigrāſſem: omnē heridanū trāſcurri. multaq; ciuitates euerti: & planam italiā ſubiugauī: & uſq; ad ſuburbia romam grāſſatus ſum. Tot que uno die romanos occidi: ut eorū annulos modiis mēſurari oportuerit: & ex cadaueribus pontes fluminibus fecerim: atq; hæc omnia peregi: nec amonis dictus illius: neq; deū me fingens: aut matris inſomnia narrans: ſed me hominem fatebar: pugnabamq;: cōtra duces magna prudentia: con tra milites: magna audacia: atq; fortitudine præditos. Nō aduerſus medos: aut armenos: qui anteq̄ quiſpiam ſequatur: fugiunt ſacile: cuiq; audenti ni ctoriam tradūt. Alexander uero patris regni ſucceſſor: & id fortunæ quodā impetu ampliāuit: qui quū uicerit illū miſerū dariū: apud ipſum & arbellas

Luciani

uictoriam cepit antiquam ex patre consuetudinem omittens de'abi nō turpe putauit: seseq; ad medorū delicias inuitari libenter tulit: atq; in cōuiuiis amicos interemit quibus quū morerentur: auxiliari conatus est. Ego autē patriæ dominatus sum: quē quū me reuocaret: hostiū magna classe aduersus libyam nauigante: parū continuoq; me hominem priuatum dedi: & dā natus æquo animo rem tuli. Quæ quidem egi barbarus notus: omnisq; græcorū disciplinæ expers: & neq; homerū: ut hic: edidici: & neq; aristotele magistro eruditus: sed solū mea natura optima sum usus. Hæc qdem sunt: quibus me meliore alexandro esse puto. Si uero ea causa mihi hic præferendus est q; caput eius diademate ornauerit: id deorū forsan apud macedones est: non tamen ob id pstantior hic uideat generoso duce: & uiro q; mētis sententia magisq; fortuna est usus. Mi. hic. n. orationem: neq; ingenerosam: neq; ut libycū decebat: dixit. Tu uero alexander quid ad hæc inquis? Ale. oportet quidem o minos homini adeo temerario nihil respondere. Solū enim te nomen satis edocere potest: qualis ego rex: qualis hic latro habitus fuerit. aduerte tamen: an parū ipsum superauerim adolescens adhuc rem aggressus regnū obtinui: & de patris mei iteremptoribus ultus sum. At quū thebas subuertissem: toti graciæ terror fui: ab ea dux electus neq; dignū putauī macedonū regno me contentū esse: quod pater reliquerat: sed totū terrarum orbem: durūq; putans: nisi rerum omnīū dominus essem paucos quosdam mecū agens in asiam me traduxi: & apud theogonium cum magna pugna uici: lidiam: ioniam & frigiam: cæpi: & tandem: quæcunque transferim subiugans: ueni ad ipsum locum: ubi darius me expectabat: in finitos exercitus agens: Post hæc o minos nescis: quot ad uos uno die mortuos miserim? Dicit enim charon tunc sibi chapham insuffecisse: sed ligna quædam adiungens illorū plures transportasse: atq; hæc confeci me periculis opponens: & in pugna uulnerari non timens. Et ut quæ apud thorū: & arbellas gesta: sunt omittam: usq; indos ueni: atq; oceanū mei regni thronū feci & illorū hominū elephantes habui. Pyrrū uero meū captiuū coegi. & scytas homines certe non spernendos subiugauī: tanaim supertrāsiens magna equitū pugna uici: ac amicos meos remuneraui: de inimicis ultus sum: Si uero deus hominibus uidebar parcendū illis est: nam rerū magnitudine: ut tale aliquid de me crederent: inducti sunt: tandem mors me regem occupauit. Hic uero hanibal apud prusiam bitiniū exulauit: & crudelissimo: & pessimo homini conueniens erat: q; uero italos uicit: ommitto dicere nam non uirtute: sed malitia: atq; perfidia: & dolis id peregit: nunq; uero alicuius claritudinis: aut iusti memor: sed quoniam q; delitiose uixerim uituperauit: oblitus mihi esse uidetur eorū: quæ apud capuam admiserit. Ibi enim mulieribus deditus est & uoluptatibus: his uir mirabilis per belli tempus in seruebat. Ego quoq; ea: quæ sub occidente sunt parua quidē putans: nisi uersus orientem me impulissem: qd magnificū perfecissem: sed non digna mihi uisa sunt illa: contra quæ pugnassem inclinata rediī dominū me faten

Scipio

ria. Nam italiam: atq; libyam ditioni meæ adiungens usq; gades facile iussi
sem. Iam dixi. tu quoq; o minos iudica hæc quidē e multis sint. Scip. non nisi
me prius audias o minos. Mi. quis tu uir optime es? aut unde: q; hisce claris
ducibus te conferre audes? Scip. italus scipio romanus. Mi. audiendus q; p-
pe es scipio. Ego o minos hæc non dicam: ne preferri uelim: nunq; enim hu-
iusce generis honoris auidus fui: sed semper esse q; uideri malui: nec qd; isti
utriq; fecerunt in me laudando alios uituperē: iam puero mihi omne uitiū
displicuit: & bonis artibus a primis annis deditus: humanitatiq; inserviēs:
scire solū turpe putabam: sed opere semper p̄ficere quicqd; magnificū a ma-
ioribus natus: aut litteris didicissem: conatus sum. Ita adolescens uixi: ut ma-
xima patriæ spes fuerim: quæ illam frustrata non est. Nam quū senatus mā-
ximo timore: an esset patria relinquēda cōsultaret: uix iuuenis: quū ei atati
non liceret: in medios senes p̄filii: & stricto ense patriæ hostē me habiturum
profiteor eū: qui deserendæ patriæ sententiam protulerit. Quare uix quar-
tum & uigesimū annū agens dux electus non cū magno exercitu uersus car-
thaginem iui: atq; hanibalē secutus uici: atq; eū in turpem fugam cōuertī.
Et deuicta carthagine non rei felicitate ellatus sum: eūdem me amici: eūde
me patria post uictoriam habuit. Diuites uero in bonis amicis esse putauis:
non in auro: nam per quattuor & quinquaginta annos: quibus uixi: nihil
unquam emi: aut uendidi: ex foro quoq; nunquam diuertissem: nisi quem-
pia mihi aliquo modo amicum fecissem: & ut mercatoribus pecunias lucra-
ri studiū est: ita mihi ut adipiscerer homines omni metallo præstantiores cu-
ra erat. Quibus qualis fuerim tutus liuius: ceteriq; historici testari possunt.
At ex carthagine reuersus triūphum egi: censorq; factus sum: ægyptū: sy-
riam græciam percurri: iterumq; absens consul electus bellū maximum con-
feci: & numantiam eueri: atq; alia egi: Nunquam me aut in prosperis eleuā-
tem fortunam: aut in aduersis opprimentem uidit quin tanta animi libera-
litate usus sum: ut quū grandis dominis esse potuerim: quattuor & uiginti
solum libras argenti reliquerim. Illud non tacebo: scilicet me nunquam in-
iustum: aut crudelem fuisse: aut alicuius generis uoluptate corruptum. Et
hæc uti insipiens dixi: non ea rōne: q; præferri uelim rettuli: sed graue erat
non modo strare: ut est romanos omni genere uirtutum cæteras gentes su-
perasse: Itaq; ut uiuus p̄ patria pugnaui patriæq; pietatem mihi: & rebus cæ-
teris prætuli: sic nunc apud te o minos pro patria hæc dicta sunt. Mi. per io-
uē o scipio & recte: & uti romanū decet loquutus es. Itaq; quū disciplina mi-
litari: rebusq; bellicis hisce æqlē: aut te p̄statiore discamus te p̄ferēdū cenleo
& alexander secundus: sit & tertius hanibal: nec hic qdem spernēdus est.

Luciani Scaphidium locutores. Chaton. Mercurius. Menipus. Carmo-
laus. Lampicus. Damascius. Craton. Nico philosophus. Charon.

A Videtis: quoquidem pacto nostra se negocia habeant: parua enim (ut
uidetis) ac uetus nobis est nauicula: rimisque fatiscit: ac fluctuum
impulsione naufraga est. Vos uero nonnulli simul aduenitis plu-

Luciani

rima quisque secum deferentes. Si ergo his cum rebus scapham ascēderis: uereor post modum uos poenitebit. maximeque quisquis nare ignorabit. Quo itaque consilio tute nauigemus: ego uos docebo: nudos: omniumque uacuos rerum ingredi quoscunque oportet: ac cuncta superflua in ripa deponere: hoc itaque modo: nostra capax uix erit nauicula. Quare o Mercuri hoc tibi de cetero sit curae: praeter nudatos: omniumque uacuos: neminem admittere in ipso stans introitu: pepla aliaque (uti diximus) facito quaecunque deponere: agnosce: & recipe: sed nudatos ingredi coge. Mer. perpulchre dicis: sic enim faxis: sed quis nā est is prior. Me. ego sum menipus: at uide o mercuri perā: baculumque in lacum pieci: ac palam minime tuli. Mer. ascende menipe omnium fortissime: primumque apud naturam locum tene: quo possis omnis intuerier. Quis est hic alter? Car. carmolauis megarēsis amore semper perduto affectus: cuius duorum talentum unicum fuit osculum. Mer. hunc desere decorem: labia: oscula: comam perpexam: orisque ruborem: ac uultus nitorem: o factū bene ingredi iā: Sed quis est alter purpurea ueste indutus: caputque diademate praecinctus? Lam. ego sum lampicus. Mer. tot: tantaque ueniens tecum fers. Lam. decet ne o mercuri hominem regem nudum aduenire. Mer. regem minime: mortuū uero potius: quare his te exue. Lamp. en gazam abiicio. Mer. & insolentiam: atque seuitiam abiicias o lampice: haec. n. sua grauitate nostrū submergerent phaselū. Lamp. sic faxis: sed saltē diadema concede: ac uestem regiam habere. Mer. nequaquam: haec etiam cōtinuo depone. Lāp. fiat nunquid uis aliud? nunc oībus (uti uides) sum exutus. Mer. crudelitas: temeritas iniuria: iracūdia: aliaque huiusmodi sūt dēponēda. Lā. nudus iā nudus sū. Mer. ergo ascende. Sed tu tam pinguis: tantaque carne sustultus? Damasias athleta. Mer. uideri uideor te in palestris exercitatū esse. Da ita: sed me admitte nudum uenientem. Mer. nudus uenis tanta carne refertus: ea est deponenda: nam unico dumtaxat pede hoc nostrū submergeres scaphidium: haec quoque coronationes: praconiaque sunt abiicienda. Da. profecto nunc quidem sum nudus: atque aliis par mortuis. Mer. sic esse magis decet: ingredi iam. Et tu craton has abiice opes: luxuriam pariter ac molitiem: tecum ista ne deferas monumenta nec non tuorum auctoritates maiorum desere. Item & genus: & gloriam tuā liberalitatis: famā popularē: praeterea simulacra: ac epigrammata: haec enim o craton sunt per grauissima. Cra. minime ferā. cū itaque quidē inuitus tamē deferam: proh dii immortales: quid iam sumus perpeSSI? Mer. dii boni: & tu his emicans armis: quid tibi uis? etiā quid sibi hoc tropheū? Ni. Quoniā o mercuri ardua domi militiaque facinora feci: ob quae ciuitatibus donatus fui. Mer. arma tropheum humi deferas: nam apud inferos omnia sunt summa pace composita: nihilque his opus est armis. Sed quis est his: qui sub honestatis habitu supercilia elatus: curaque onustus: ac pexa barba ornatus: tam lento pede aduenit. Me. quidem o mercuri philosophus: imo magus: prodigiisque refertus: quo circa iube eū spoliari: o quā multa ridenda: iocabundaque uidebis. Me. in primis hunc depone habitum: tum & reliqua etiā.

Palinurus

Proh iupiter quantam iactantiam: atque arrogantiam: quantamque ignauiam: infaniamque: & lites: & uanitates: uerbaque scrupulosa: labores uanos: nugas ambages: atque omnium genera deceptionum secum tulit: quod primum his te exue: & quoque mentiri: & potissimum arbitrari: & cæteris potiore esse non quinquere mis hæc dum taxat fere ualeret. Phi. cunctis me exuam. Me o mercuri fac ei barbam abradi: nam est res grauissima. Mer. item depone barbam philosophæ. Phi. quis est tonsor. Mer. ecce menipus: cape securim menipe: barbamque philosophæ abraide. Me ferram potius concede: ut res sit magis ridicula. Mer. satim est securis: o iam barbam deposuisti. Me: non uis & supercilia ei abradi? Mer. maxime quid est hoc philosophæ: quid lachrymas mortem ne formidas? ascende bono animo. Me. aliud restat magis potius: quod clanculum te gerit. Mer. quid cedo? adulationes: blanditiæque quæ alia in uita sibi ualde proferunt. Phi. & tu menipe: qua gratia hanc tuam non abiicis liberalitatem: læticiam: risum: ac fortitudinem: num ceteros solus es derisurus. Mer. menipe huiusmodi tecum habeto: nam leuia: utiliaque sunt: & inter nauigandum oportuna. Sed tu orator desine tantam elegantiam: copiamque uerborum: & quaestiones: ac ratiocinationes: atque huiusmodi plura: nam per maximam sunt grauitatis. Or. morem tibi geram. Mer. scaphidiū satis est refertum. funem igitur a littore soluite: anchoram a prora rethraite: scalas tollite: malum scandite: agite: uela uentis tradite: tu quoque nauta clauum dirrige: Ad quid fletis umbræ amentes: maxime tu philosophæ? an quia modo barbam deposuisti? Phi. non Mer. quamobrem ergo? Phi. quia immortalis eē putauī. Me mētiſ: alia retristaſ. Mer. quæ? Me. quā eleganter: copioseque quēadmodū solitus ē de cætero nō crapulabit: neque noctu clāculū scortari: dieque adoleſcētes ornatūculis alicere: accos pecūia emūgere ualebit: quo sobrius sūmo afficitur dolore. Phi. tu uero menipe non formidas mortem? Me. quo pacto quum ad mortem festinauerim: nemine uocante: sed iter nauigandum nonnulla exauditur uox: uti quibusdam a terra acclamantibus. Mer. ita est menipe: nam quidam ad subsellia pergunt: qui lampici morte cōgratulantur: eiusque uxor magna mulierum frequentia domum reducit: ac filii lapidibus ex urbe peluntur: alii clophantum laudant oratorem: quidā in eratonem condunt epitaphia: materque damasia cum muliebri comitatu in funus prodit. Te uero Menipe nemo profecto plorat: solus uenis cum silentio. Me minime. nonne rixantes audis canes: coruosque crochizantes: a quibus summo cum certamine iam humor. Mer. strenuus es. Sed iam perſecimus iter descendite uos: rectaque in ius pergite: nobis uero charon pro reliquis nos nostris ad iter reuertamur: Quid tanta cum inſolentia cōtemplamini ius subire: ius est: feruntque acerbissimas hic esse poenas: scilicet lapideas: ac uultures: atque uitam examinari cuiusque necesse est.

Luciani Palinurus. Interlocutores. Palinurus & Charon.

O Charon te o charon: sine me: ut iam nauim conscendam. Cha. quis me appellas? Pa. ego nauita quomodo dā illius: quem nuper uiuen-

tem trāsuectasti aeneā troiani. Cha. tu ne ille es: qui apud portus uelinos in humatus iacebas? Pa. ille ipse sum: sed crede caelestium nutu fieri: ut trāsuehar: quorum pdigiis longe: lateq; actæ finitimæ gentes: & ossa mea iam expiauerunt: & tumulum mihi: tumuloq; in super solemnia statuerunt. Quare te oro o iustissime charon: patere tandem: ut ingrediar: sic prospera semper sit nauigatio tua: si solida naus tua: atq; inconcussa. Cha. rem iustam petis palinure: igredere: ut libet: uos uero tā cōsertæ umbræ qd fatigatis: me p̄ci- bus: quid fatigatis: quæ nam hæc uis desiderii. Expectate tantisper dū trās flumē hunc porto: regrediar quam primū. Pa. habeo tibi charon immorta- les gratias: q me his tandem eripuisti e malis: qui me dira hac tandem qua detinebar trāsfretandi cupidine liberaasti. Cha. amo te eadem. palinure tum propter aeneā regē: quē mihi nominasti: q & super oēs unq uiderim morta- les uisus est mihi singulari quadam p̄ditus pietate: tum ppter meū etiam: quod olim cōe fuit tibi magisteriū: par. n. sibi quisq; parē effēctat: delectatq; magis: quæ inter pares fit: uel cōfabulatio: uel uitæ actio. Afficiebar porro nō modico dolore: quū uidebam iādudum te in citeriore hac ripa errantē: incertūq; sedis tuæ. Neq; licebat tibi succurrere ppter legē mihi daram: ne quenq; nisi humato prius corpore trāsportē: sum. n. ego minimus inter infer nos habitatores: subiectusq; alienæ potestati: cui patere nō tam pulchrū mi- hi q̄ alias necesse sit. Gaudeo autē nunc: & lætor: q; ea aliquando se fors tibi obtulerit: quo & tuum īplere desiderium: & meū releuare dolorem (salua le- ge officii mei: & possum. Pa. Immo ego nō minus ppter te dolebam o cha- ron: quia perspiciebam tot te graues: assiduosq; labores perferentē sine ul- la relaxatione. Neq; n. me latet: quot: quantisq; uexari malis solēt nauū gu- bernatores: qui nihil aliud in uita q̄ nauigationem exercui: atq; ita exercui: ut nihil illa grauius: nihil periclitatius contingere mortalibus putē ppter quod credibile magis tibi uideri potest: si angebat me utiq; fatigatio tua re- petente aīo antiquas: q̄s iuuenis etiam sustinebam: nauticas fatigationes meas. Quarū experientia iā edoctus sciebam probe pari malo tuo cōdolore. Cha. frustra ppter me dolebas palinure: nam nihil molesta mihi ē ars mea. Pa. Quid ais. Cha. aio gratā me habere: & iocundā artē meā: uides ut cru- da uiridisq; senectus est mihi: memini haud unq ab ipsa: qua iā omniū an- nos supero: longēua ætate mea: p̄telum me esse laboris mei: quī quotidie in sto alacrior: atq; ualentior: sed itelligo cur tu aliter tibi psuadeas. Est enī cō- munis hic morbus mortalium: ut sortis suæ quemq; distedat semp: uiuatq; contentus nemo studiis suis: laudēt uero longe: ac beatiore existiment oēs: qui diuersas a se artes: atq; actiones sequuntur: uerū falluntur maxime opi- nione sua. Nam si recte intueri uelint cognoscent p̄spicue: nullum esse in uia eorum statum: qui nō magnis scateat miseriis: quē nō magna: grauesq; per- turbent undiq; molestiæ: & uexatiōes. Et si deē aliquādo: ut alter in alterius studia transferatur: q̄ uideas tūc sua cuiq; leuia uideri: quæ prius præ graui- tate accusabat: cōtraq; ea grauiora: quæ prius leuia uidebantur. Itaq; si bene

Palinurus

confid: res palinure: nō est ita grauis mea cōditio: ut censes: neq; ppter ea: q̃
 nauclerus sim. sum eo miserabilior. Sed tu (ut uideo) sequeris uanos errores
 mortaliū: ego uero ītegritatē tantū: iudiciūq; ueri lucē secutus: de go conten-
 tus: ac lētus sorte mea: neq; ad scribo mihi calamitatem: q̃ de sudē quotti-
 die nauigando: & defatiger. Neq; ob hoc arbitror: quēpiā horū: qui mecum
 simul ultimas sedes colunt: me esse beatiorem: nō ipsos iudices minoē: rha-
 damantū: & ēacū: q̃q; magna oēs emineāt potestate: nō ipsum ditē: q̃q; sce-
 p̃tro potens sit: atq; regna ista moderē. Sunt nāq; & illi sui labores: suæque
 molestia: & maiores sorte: quo & maiore regimīs sarcia p̃mūt. Pa. potes de
 te tibi charō psuadere: ut libet: mihi. n. de me nūq; psuadere poteris: quī ars
 nra sine ulla cōparatiōe cēteras laboribus: & piculis excedat. Q d liqdo tibi
 p̃bare: nisi q̃ uereor tedio te afficeret fortasse lōgior narratio nra. Cha. īmo
 summa me afficeret recreatione: nam & delectat me tecū sermocinari: & na-
 uigantibus etiā magnā aīorū refocilationem afferre solent huiusmodi con-
 fabulationes. Pa. quando igitur non est tibi iniocundum psequar suscepti
 sermonis nostri rōnem: ut intelligamus nō esse duriorē ullam q̃ nautarum
 sortē: quod tibi facile persuadebo: si aīaduerras: quos estus & frigora tolera-
 re eos: quos perhorrescere tonitrus: & fulgura: quibus perfundi imbribus:
 qua uentorum rabiaē agitari quotidie necem sit. Si conoscas: quotiens eos
 torquari fama: & siti quotiens squalore etiā teterrimo consumi contingat:
 si atendas habitationē eorū istar carceris suppellectilem: uel nullam: uel sordi-
 dissimā: strata dura: cibaria aspera: potum imundissimū: indumenta spur-
 ca: icōmoditatē rerum oīum: noctes insomnes & sub diuo semper: & inquie-
 tates. Tacco perpetuum alioquī quoddā eorū exiliū: quos patriæ eorū: exte-
 ros profugos: uagos: pallantes: ignaros quietis: priuatos omni (quo nihil ē
 in uita dulcius) coniugis sobolisq; fructu: ac iocunditate! Quis nō abiectis-
 simos: longe q; omniū mortaliū miserrimos esse iudicabit: Prætereo scyllam
 charibdim: syrtes symplegades: tot infesta nauigantibus maris pericula.
 Omito tēpestates: qbus nec uisu quicq; est tristius: nec horribilius: qbus &
 ad summū uitæ usq; discrimen quottidie iactantur: quatiuntur: & (quod sæ-
 pe accidit) submersi tandem obruunt. In qua re nemo est: qui idoneus ma-
 gis q̃ ego testis adhiberi queat. qui quū multis fuerī quas satus tēpestatib9
 tum ea maxime quæ me ex sicilia in italiā nauigantē iuasit: tā sæua: atq; hor-
 rens ut horrore sit adhuc mihi eius recordatio. Non possum certe (ut par es-
 set) explicaret tibi acerbitatē illius tēpestatis. sed quanta extiterit ex hoc fa-
 cile cōiecturā facere potes: q̃ aeneā ducē: cuius summa cōstātia: & animi for-
 titudo ubiq; decāta: uidi ego eū cōtremētē grauitē: atq; īgemētē: extētisq;
 ad coelū manibus beatos lōge īclamatē eos: qbus ad troiā oppetere cōtigis-
 set: lamētātēq; pari ab eorū morte: ac fortissima a diomedes gladio se ereptū
 extitisse crudelē eūdē diē illuxisse oībus ultimū. neq; ex nūero nro quēq; pu-
 tauī euasurū. Non ipsum aeneam: non illi onēū: non achatem: non abantem:
 grandemū uēalerem: quorū naues longe disiectas: ad summūq; pene exitiū

Luciani

adductas nescio quæ uis illa : nisi diuina liberauit. Cha. nō incognita mihi narras : hæc enim ea ipsa die rescui. Pa. quo id modo. Cha. quo id modo rogas. an acrem illū : fidūq; orontem ignoras ductorem liciaë nauis : is quidē tūc submersus concessit ad me illico : exponēs mihi & ex ordine oīa : quæ tu differuisti īplorans deinde opē : rogitanq; multū : ut se ulteriore in ripa sisterē : qđ nūq; passus fui : quū inter fluctus adhuc corpus suū sine sepulchri honore iactaretur. Nūc agit sese circū hæc stagna mœstus : atq; errabūdus uidiſti illū ! Pa. & uidi : & unicū meorū malorū solatiū habui : dū tantisper in ripa moratus pari cū eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de tristi eius interitu retulisti : cuius ad huc imago subit mihi : dū excussum e puppi : contortūq; ter eū : atq; circūactū horrendū affluctu rapidus tandem equore uortex absorpsit. Sane qđ ad me pertinet : nihil edisseram : qui licet eam euaserim tempestatē : amarū tandem aliquando etiā uitæ meæ finem inueni : excussus & ipse pariter : atq; iactatus inter undas (qđ deerat) in super ferro præterea obrūcatus. Ex quo nec tantū mihi timui q̄ aneæ meo : ne tantis undis surgentibus spoliata magistro nauis deficeret. Hæccine eorū delitię : opes : tranquillitas : sic illis uiuitur : sic moritur : tui nūc & aliorū defende studia : & artes contēneq; si libet : maiore esse etiam eorū miseriam : & calamitatem : qui patrias incolentes suas : uxorūq; ac filiorū societate beati quiescūt : gaudent : ludūt : hortantur : amicitias colūt exercentur commode : habitant magnifice : uestiūtur culte : conuiuantur læte : cubant molliter : iocundos suos : ac geniales agūt dies. Adde qui in urbibus optimates : & primarii magnam sibi uendicant auctoritatē : habenturq; summo in precio : atq; honore : qui ius dicūt : qui causas agūt aliorū : qui fasces gerūt : qui ducūt exercitus : qui uel aſtūt prīcipibus : uel principes ipsi magni : illustresq; sunt : quibus nec optabilius quicq; in uita esse uideo : neq; beatius. Cha. falleris lōge palinure nam quos beatiore esse arbitraris : miseriore illi sunt ulla sine dubitatione. Neque enim negauerim sortē subiectam esse nautarū magnis malis : sed ita subiectam : ne comparatione aliarū : quę maioribus etiam grauant incōmodis minus certe misera iudicanda sit. Quid enim tristius (ut ad tuos ueniam) qui patrias suas colunt : quid miserabilius : quam domi suæ agere : & ita agere : ut iocundiorē aliquando uitam mortē optes ? Quæ ulla maior calamitas quam circundari urbem hostibus : ingruere bellum : uolitare tela : stringi enses : perfodi muros : fremere tormentis : saxa dirui domos tremere fieri & cōcuri ! que mq; fame : sitiq; deficere : corrūpi aerē : occupari moenia : spoliari templa : diripi patrimonia : publicari bona : incendia parari : malos exultare : bonos torqueri : affici conuitiis : expelli domibus : uulnerari : carcerrari : relegari : deportari : trucidari filios ante parentū ora : uim pati uxores stuprari gnatas. Videntur an hæc tibi mala palinure : & an his : quæ tu meministi : ulla ex parte cōparanda ! Pa. q̄ uera narras o charon q̄ nunc uel audiens ista perhorresco. Venit enim mihi in mentē grauis illa : & deploranda patriæ meæ desolatio troiæ : inquam tam præpotentis olim : atq; prædiuitis : cu

Palinurus

ius euersione nihil credo referri posse crudelius: aut lachrymabilius: tantaque fuit calamitatis eius magnitudo: ut longe plura etiam atque tristiora quam tu supra memoraueris sibi contingerint: quæ si uelis omnia tibi ut rem cercius agnoscas: explicabo: Cha. haud opus est palinure: quoniam & tempus non patitur & ego hæc omnia non secus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciauerunt: ut quæque aduentabant animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe: ut nunc tu dixisti peruenit ad aures meas crudelius: aut lachrymabilius. Pa. faxo ut iubeas: sed aduertas charon grauissima licet hæc sint: rariora tamen contigere quam ea nautarum: quæ supra exposui. Cha. referam ergo alia frequentiora: & ex ipsis quidem met ciuitatibus: quarum relatio augebit etiam earum miseriam. Vade oro & per ciuitatem: plateas: porticusque discurre: quid aliud ostendes quam oblatratum maledicta: insimulationes pestilentissimas: optimi cuiusque dilacerationem quod non exploratorum insidias: inuidiarumque uenæ. Diuerte modo: de gressum: & artificum: mercatorumque tabernas: accoutus pete quod aliud depræhendes quam sermonum nebulas: fucos: mendacia: deceptionesque manifestas. Transfer dehinc te in fora publica: fedesque iudiciarias: quid aliud audies quam undique omnia magno strepitu: ac clamore misceri? Quid intelliges aliud quam cedes hominum: compilationes: furta: grassationes: conspirationes: proditiones? Quæ alia occurrent tibi nisi litigatorum iurgia: & contentiones: testium periurationes: causidicorum præuaricationes: iudicum corruptiones: præsidum ambitiones: ac rapinæ? Quos ibi alios obuiam tibi habebis quam exultantes improbos: lugentes bonos: oppræssas uiduas: perculcatos pupillos: egentes prostratos? Attolle postea altius oculos & atria principum perscrutare: quam non uidebis ibi a senatorum exaltationem: speculatores acceptionem: militum audaciam: foeneratorum uoratitatem: quæstorum improbitatem: quam non potentium hominum intenuiores uim: atque insolentiam? Quas non concussiones. quas non populationes: quos non innocentes accusari: criminari: carcerari: proscribi? Pa. graua hæc nimis: ac miserabilia. Cha. ad restant alia: quæ non minus tibi grauiora: & miserabiliora uidebuntur. Pa. pge. Cha. quæ fortassis etiam: grauiora & miserabiliora iudicabis quoniam domestica ac frequens magna est eorum pestis. Pa. fare. Cha. nolo tibi palinure afferre in medium graues: longosque artificum: & negociatorum labores: non eos quibus afficitur agrorum cultores: non quibus milites: non quibus causidici cæterarumque disciplinarum sectatores æstus: algores: inedia: peregrinationes: anxietates: uel pericula: uulnera: cædes destitutas: habitationes: infinitaque agendi: curbandi. uel scendi incommoda: uel fastidia: lassitudines: uigilias: sollicitudines: odia & infamationes: Nam si complecti cuncta sermone meo: atque exequi uoluerim: tot tantaque dicenda se offerent: ut præ longitudine malorum ac mole: citius nauigatio nostra quam oratio finem possit inuenire. Omitam itaque: & commemorabo tantum: quas inter domesticos parietes tum seruorum: tum uxorum ac filiorum molestias: ac turbationes pessimas perferre solent: qui gubernationi præsunt rei familiaris cuius si ita ut naualis expertus: facile quicquid di-

eturum summe etiam tacente: & intelligeres: & approbares. Nam seruorum
 primo in dominos semper propterea maledicta: furta: impositiones: fugas: arro-
 gantiam: negligentiam reorum dominorum: remulentiam: edacitatem: som-
 nolentiam: tarditatem: ignauiam: nemo est qui non uideat magnam affer-
 re his: qui patiuntur infelicitatem: Deinde filios: quorum amore nihil dolci-
 us esse fertur: quanta animi cum amaritudine aspiciantur parentes: uel agrota-
 re: uel mortem obire: quod frequenter admodum fit. Satis existimo etiam te intelli-
 gere: quod uero graue: & anxiam credis esse eorum uel parturitionem: uel educatio-
 nem: uel institutionem. Quotiens pro eis bonos parentes gemere: suspirare: do-
 lere: torqueri: quanta etiam putas perturbatione affici: dum quos progenuerunt:
 imensaque adeo cura aluerunt: uel parum sibi audientes: uel rebelles: ac infestos
 postea habere contingat: qua dolentur eos ferre arbitraris: dum insani: & ue-
 cordes sunt: dum ebetis: & crassi ignei dum effoemati: & molles: dum dilapidant:
 & euertunt patrimonium: dum nullo bono opere: & studio intendunt: dum precipitia uitio-
 rum omnium uitam ducunt suam. Quid de uxoribus loquar quas dos turbidas: genus insol-
 entes: forma suspectas: deformitas reddit: inuisas? Quarum lingua nihil pernicio-
 sius: quarum audacia nihil prodigiosius: quarum improbitate nihil execrabilius:
 Quae iurgiis semper & contentionibus obtundunt uiros: quae semper con-
 runtur: semper exprobrant: semper insidiantur. Quibus quam desint cetera:
 nunquam tamen lachryme: gemitus: & suspiria: quae ceca sua: qua tantum ardet:
 ornamentorum ambitione exhauriunt opes: labefaciunt domos: cogunt mari-
 tos in malos quaestus in dira scelera. Non refero turpissima adulteria: quibus
 nec punitur minus: nec peccatur magis quicquam: ea quanto dolore afficiant bo-
 nos coniuges: nemo satis unquam iudicio meo enarrare posset: sed magni dolo-
 ris argumentum praestant: & grauissimas cedes: & ingratia: quam saepe pro corruptas uxo-
 res bella exarserunt. Pa. hoc plusquam uelle scio nam arduum illud: quod ego uidi greco-
 rum & troianorum bellum propter helenae raptum in eam excreuit rabiam: quam nulla mun-
 di regio ignorauit. Cha. quae toti mundo manifesta sunt: ea tantum nostri pa-
 linure: at si singula: quorum nihil me latet intelligeres: adduceris in tantum
 stuporem: ut stupescens etiam praemiseratione conjugalem uitam lachrymares.
 Pa. huius quid narras. Cha. narro quae quotidie uideo: & pertracto. Pa. ergo
 conubia putas poluta: & conquinata? Cha. minime id nunquam dixerim. Pa.
 at qui multas memini me uidisse ea praeditas honestate: ea religione: ac ui-
 tae integritate: ut diuinum quoddam magis quam humanum redolere uideretur. Cha.
 & multas utique eiusmodi esse confiteor: sed eas quidem quae optimis: ho-
 nestissimisque ortae parentibus: ebiberunt a primis annis sobrios: & castos mo-
 res. Quae sanctis parentum suorum exemplis educatae uitam instituerunt: peccare
 castigatae: sapienter ad mansuetudinem edoctae: ad pietatem: ad fidem: ad diuinum
 cultum: ad rectum: compositumque regimen rei familiaris: quae se a thiasis: salti-
 bus: iocis: quae se a spectaculis: ab immodestiore cultu: ab licentiore colloquio
 abdicarunt. Ceterum quae contra sanctitatem: quae malis institutis: peruersis-
 que parentum exemplis imbutae molliter uixerint: assuefactae delitiis: quia tur-

Pi ocio. quæ nihil nisi: saltare canere: fides. pulsare didicerunt: quæ præterea oculis suis auxerunt matrū: præsertim obfenitates: & immūditias: Hasce qua fide: & integritate esse putas erga maritos: Illabūtur siquidem tanquam uena tenellis mentibus parētum exempla: inde rarior etiam qua reris est hī menealis honestas: q̄ qui eas uel emandatis instituunt moribus: uel sancto iuuent exemplo: parentes simul rariores habeantur. Proderunt postea in publicū: quæq; etiam procatiores aperta fronte: directo gressu quasi pudicitiam ipse consecrasse uideantur. Et quæ secretū intra cubile probra gesserūt: quū uestem induerint: illa contexisse: atq; oculasse existimant. Vosq; ea uanū uulgus: ita ut cernitis: uera ducentes esse arbitramini. At ego nihil ac res se habet de eis iudico: nuda enim hic omnia: atq; aperta sunt non ueste hic tegūtur maculæ: non palio obnubuntur scelera: exertos omnes: ac nudatos: rerūq; omniū uacuos prorsus huc īgredi oportet: Quicquid in uita male tentatū maleq; actū est: hic fronte coram ipsa demū gestatur: dispoliatur: ostentatur: quare non mirū tibi uideatur: si quorūcunq; nota habeo crimina. Qui quorūcunq; etiam nudas ita ut prædixi: transueo umbras: q̄ proinde ingentem uideo earū turbam quæ quū impudiciā longe apertam ostēdant: suam: pudicissime tamen in uita habeantur: Quantas secū in maritos fraudes gerūt: quot simulationes: quot prodiones: quantā ypocrisis: quot aliorū obscenos amores: quot pollutiōes: quot suppositos pat̄q; quot mentitas enutritiones: quot alieni seminis susceptas menses. At: quod ridiculū magis est: lugent postea ignari mariti: hasce sibi extinctas uxores Laudant iter catus: & prædicant q̄ si pudicitia principes. Statuūt mauscola pluri quoq; epigrammata cōdi orationes scribi: & pronūciari curant in laudē: ac memoriā castitatis: fideiq; earū sempiternā. An hæc tristia & amara esse censēs palinure? & an cōparationē ullā habere putas cū his nautarū: quæ ea seueritate: & acrimonia recēsuisti: ut cetera læta: fausta delitiarūq; plena (si tibi fides daretur) existimāda eēnt. Pa. haud equidē tāta in ciuitatibus: priuatiscq; domibus: quanta modo enumerasti mala: regnare credidissēm. Cha. ita p̄fici in expertos sermonē aliquādo inire cū his: qui multarū rerū usum: atq; experiētiā habent. Pa. ita fit. Cha. quid si animaduertas labores: quos perferunt nautæ: corpori magis q̄ animo īsensos ire concedes amplius etiā sentētiā meā. Nā huiusmodi res duræ assiduo quodā usu: & assuefactiōe mitiores fiūt: & quodāmodo domātur: quas uero ego memorauī: quū animū magis affligūt: nō ita usus & assuefactio mitigare: atq; edomare potest. Pa. conscentio tibi iam: gaudeoq; ī eam lucem te illustrante peruenisse: ut ītelligam tam magnam aliorū: & maiorem etiam q̄ nautarum miseriam. Sed illud non possum ītelligere: qn̄ p̄cipes saltem: ac magni uiri: non dicam nautis: sed cæteris in super quibuscunq; mortalibus beatiores sint. Cha. Cur. Pa. quoniam omnibus abundant: atque affluant bonis. Cha. quibus. Pa. honore gloria: opibus: delitiis: amicis: potentatu: imperio. Cha. hisce? Pa. hisce & multo pluribus. Cha. erras. Pa. errorem hoc optas:

sem in uite mihi. Cha. deliras. Pa. maluisssem ita delirare q̄ tua cum sententia sapere. Cha. quid si nihil illis miserius? Pa. quid si nihil beatus? Cha. haud unq̄ hoc mihi demonstrabis. Pa. non tibi ii beati uidentur: qui qcquid ad explēdas uoluptates optari potest: assecuntur: Quibus cōuiuandi: cubādi: unguendi: lauādi: ludēdi: uenādi: aucupandi: ad oēm nitorē: atq; facietatem semper facultas sit. Quibus quot quot uelint concubitus scēminarū: quot quot uelint arua equi canes: quibus tot sunt serui: tot exculta palatia: tot munitæ arces: oppida. Qui tantū possideāt auri: gemmarū: uestiū: suppelectilis quibus audiant omnes: adsurgant: inclinent: quos populi uerentur: timeant: ludent: decantent. Qui leges dicant: mandent: exerceant: proscribant: puniant: extollant amicos: uindicerent inimicos: trucidant rebelles: Cha. non est tam magna: ut existimas: palinure eorum beatitudo. Non parat certe fastidium tanta bonorum: continuatio tantaque affluentia: neque sapit tantum: quæ non aliquando intermititur uoluptas? Præterea quomodo eos tu beatos iudicare potes: qui tantis opibus: atq; delitiis suis nunquā fruūf cū iocunditate: nunq̄ cū gaudio: q̄ in tāta reꝝ copia nunq̄ exhilarēt se: nūq̄ releuēt aīum nūq̄ exultēt. Qui tāta licet bonorū ubertate redūdātes: tristitia tñ sp̄ obducantur: solitudine p̄manē: anxietate torqueant. Non tibi multo obtabilior uidetur priuatorum conditio: quorū & uita securior: & uoluptates etiā: si mentem intendas: maiores sunt. Quos summa semp̄ condit hilaritas: mulcet festiuitas: explet alacritas. Quantam putas afferre delectationem cōis: quæ cū uxoribus & filiis uita: exigitur. Dū cubant tu te: uescuntur late: iocant̄ modeste: q̄ dulce esse arbitraris amicorū inter se: & æqualium parem uitā: domesticam usum: frequentē conuentū? Quid eorū amore suauius: cōfabulatione gratius: curis melius: atq; cōmodius? Quātū credis letitiæ: & exultationis habeant eorū conuiuia: ludi: cantus solationes: Quantum dilatent animos: & pmulceant: quantum emanet mellis: cuius nec stillam p̄cipum aliq; degustauit. Pa. haud intelligo charon hanc: quā refers regum tristitiam: atq; anxietatem: qui inter risus tantū: blandicias: iocorū uersentur: quibus semper psallatur canat̄: plaudat̄: & quicqd̄ ad transfigēdū hilatē uitā excogitari potest: exhibeat. Cha. etiam ut uideo iudicas palinure quæ oculis tantū patent: quo errore decepti mortales plurimū seduci solent: sed quod certū afferre possunt iudiciū exteriora corporis: quæ uelamenta quædā magis sunt ueritatis. Aut qd̄ certi pmittere & ostentare potest frons hominū: quæ plures q̄ p̄theus species mentiri: atq; i plures mutari queat. Cōsiderandæ sunt secretæ animi fibre: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si peruidere ita ut frontem posses: proh dolor quantā ibi malorum turbā: quantam formidinum: atque strepitationū aciem introspiceres. Quot angores: solitudines: suspitiones: quot pestilentes morbos & pturbatiōes: q̄ta apirēt ulcera: quot plagæ & cædes: quot ensidiæ: quot enses: & telorum infinita genera: quæ nec somnos eorū quietos: nec cibos placidos: nec opulentiam dulcem: nec imperium iocūdum: nec delicias: io-

Palinurus

eosque lætos esse permittant: Pa. nesciebam ad huc hæc eorum: qui dominantur
 mala: sed cur illis contingant tanta non capio. Cha. contingunt tanta pro-
 pter graues inimicitias: acerbaque odia: quas continue cum finitimis ciuitati-
 bus: cum subditis sibi populis: cum sibi met ipsis etiam gerunt. Quo fit ut ingra-
 uescentibus odiis: incrementibusque iniuriis: quibus quotidie afficiunt quæque:
 necesse sit illos torqueri & affligi grauiter: confidere nemini: suspicari om-
 nia possunt: extimere muscas etiam (ut aiunt) uolantes: gaudere & lætari nun-
 quam: tristitia & mærore detineri semper. Pa. Adducis me facile: ut credam su-
 spectas eos habere finitimas ciuitates: cum quibus & infensa odia confiteor
 propter continua: quæ exercetur bella: & dominandi libidinem: qua pluri-
 mum incenduntur. Cum suis uero: quibus imperant populis: nihil accipe-
 re possum nisi amorem & dulcissimam pacem: Porro si cum finitimis sint
 inimicitiae: si oriantur bella: ac demum etiam augentur imperia subducuntur op-
 pida: profligantur acies: spoliantur & captiuantur hostes: populatiões magnæ
 fiunt tropheis decoratur patria: uictoriis celebratur: triumphis extollitur.
 Ob quæ & principum gloria: & urbium ornatus: & inimicorum timor & po-
 pulorum inter se læticia: atque erga principes fides: & amor crescit. Cha. at tan-
 tum narras quæ prospera sunt: & læta: ac quæ frequentibus accidunt aduersa
 & tristitia prætermittis. Quasi semper eos putes debellare hostes. potiri uicto-
 riæ: triumphis exultare: nunquam uero uinci: posterni agros suos populari: bona
 sua diripi & e suis se oppidis deici: sed maiora hæc prætereamus: de minori-
 bus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum: & cædes sustinet
 comperies longe maiore damno quam lucro præstare eorum uictorias constare: discus-
 saque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His addicias: ut populorum etiam
 suorum odia: ne dum finitimorum intelligas: quæ ad inferenda bella: & perse-
 quendos hostes opus illis est ingenti: & munito exercitu: multo nauigio: lon-
 ga armorum: & machinarum præparatione: quæ quum magno & inestimabili con-
 stent sumptu: nec proprii suppeditent redditus necesse est nouis uectigali-
 bus uexare populos: nouas inducere: præstationes: nouas angarias: augere tri-
 buta multiplicare onera: exhaurire æs omnium: eradi marsupia: imo uiscera
 pauperum: paruos atque magnos diripere: spoliare: conculcare. Inde fit ut
 quum iustos manifeste se cunctis intelligant: suspectum tum sibi incipiant ha-
 bere quemque. Nullius fidei: nullius amicitiae credere: coniectari omnia in ma-
 lam partem. Habet. n. hoc in se pessimum malefactorum conscientia: ut quos
 iniuria affecit: nunquam reuocari in amicitiam: nunquam mitigari: & adueniam mo-
 ueri posse putet: proinde magis insurgitur: grauiore inicitur iniurias hunc
 proscribunt: illum carcere includunt. Quorundam patrimonia publicant: alios
 iugulari: aut strangulari iubent uoluntate pro ratione utuntur: eorum quoque quos
 tantis leserunt malis cognitos affines: amicos: socios: seruos quasi fidei suæ
 diffidentes persequuntur. Tum ceteri: qui chariores etiam uidebantur: ex-
 pla aliorum præponunt sibi: acutumque ipsi non minus odia. Nam non minus
 rebus suis: ac salutis suæ timent. ita pedetentim ciuitas omnis indignatur:

obmurmurat: rapitur ira: odiis incenditur: coquit nouas cogitationes: noua concilia molitur. Mox eo deueniunt: ut hæc intelligentes uideant: quæ ruinæ: quæ totius præcipitio subiaceat: quæ tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere: tristari consumi expauescere: omnia torqueri scelerum suorum conscienciæ: quæ præia est poenarum omnium. Timere hostium insidias: ciuium: conspirationes: domesticorum perditiones: oppressorum uindictas. Tunc securum nihil existimare: nisi quod ui ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam non ministris: non necessariis: non germanis quorum maiorum etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant: arcet se ab aspectu & presentia omnium: cingunt se fossis & aggeribus: claudunt se arcibus quasi ad perpetuas damnati carceres: custodibus etiam tamquam ad expeditionem belli paratis: ut obsideri eos putes circūuallantur. Nihil illis dulce: nihil sapidum: nihil iocundum. Dormiunt cum magna inquietudine: cum maiore etiam uigilant. Terret illos conuentus hominum: angit sollicitudo timent colloquia: timet salutatioes: timet dona: suspecti illis aditus: suspectæ sellæ: suspecti cibus & potus: quæ nec etiam nisi prægustati sumuntur: suspecti pelliculi & item oxorum thori. Quibus mirum est: cur sine cuiusquam prægustatione congrudiantur: ipsos uero: quorum se custodia comiserunt: non minus exstimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam: ergo magis augetur eorum timor & miseria quo armatos pro firmiore illos præsidio esse necesse sit: quare alienigenas: & barbaros homines: atque abiectissimos quosque sibi deligunt: eosque frequentius comitantur. Deiciunt sæpius: ac exterminant quo salutis sue (& si non alia: at salte hac uia) consulti ire possint. Quid sædior & ignauius dici queat quam hominibus immanibus flagitiosis se committere: suos uero prudentes: sobrios: iustos spernere: atque deuitare. Quanta ista tyrannorum foelicitas quos continuus & ingens semper angore afficit metus: quo non modo animi grauerer excruciantur: sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur: & dissipantur: quæ iste eorum delicia: quanta gaudia: qui tranquillitatem nunquam: & pacem sibi: ne dicam populis suis: aut hostibus concesserunt expertes: omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni. Quæ nam ubertas ista bonorum: qui distracti aliunde neque sciunt: neque uisunt: neque pertractant: neque gustent unquam. Quanta ista imperii bona: quæ quum ipsi uidere: & attrectare non possunt: coniectant necesse est aliorum curæ & gubernationi ignari rerum suarum: nesci omnium ferme quæ sub se geruntur: fraudati quotidie: & decepti ab his præsertim: quos præceteris hauserunt: quibus tamem quum se credant: quot innocentium criminationes: quot facinorosum falsas commendationes audiunt. Quotiens eorum fidem sequuti bonos pro malis malos pro bonis ducunt: atque hos beneficiis: illos poenis afficiunt. Quodque grauius est: quotiens ipsis etiam uidentibus: hi quos tantum extulerunt per sententia sua in foro quosque ledunt: concutiunt: opprimunt: atque dilaniant. Quid mirum: si exardescunt postea populorum odia: si labefactatur postea eorum status: atque desolatur. Quanta ista quamque optanda imperia: cum quibus & seruitutem pessimam degant: subiecti tantis perturba-

Palinurus

tionibus : tantis insidiis : subiecti ipsis etiam : quos sibi subiecerunt : con-
 stricti quasi quibusdam regni compedibus : clausi intra arces : quasi ma-
 gni alicuius criminis rei : coartati instar ferarum : exclusi ab omni : quæ
 foris capitur recreatione : privati libertate : quod est tam dulce & omni-
 bus optabile bonum : non hominibus modo : sed cæteris insuper quibus-
 cunque animantibus : cuius priuatione quid est quod tristius : aut incoe-
 licius contingere possit . Pa . non credis charon bonos aliquos : mitisque
 & moderate naturæ tyrannos esse . Cha . immo multos credo : sed tan-
 ta est dominandi libido : tantus : ardor : tanta nescio quæ pestis ingeni-
 ta ut quos semel inuaserit sint summa quamuis bonitate præstantes : adeo
 illiciat eos : illiciensque deprauet : ut uita potius quam imperio : quod iam
 occupauerunt carere possint : uel ad conseruandum : uel & ad amplifican-
 dum contendunt unguibus dentibusque : ac propterea nemo est tam bonus
 tyrannus : cui conseruationis : amplificationisque suæ gratia multis non ma-
 gnas inferre iniurias : atque ob eas illatas non plurimum timere : plurimas
 ue pati anxietates contingat . Pa . miror cur tantis in malis : quæ plane ita
 ut narraſti uera esse puto : appetant tantopere mortales imperium : nisi id
 fortasse faciunt cupidine honoris : & gloriæ . Quid nimium tam præstans
 atque excellens bonum tolerabiliore reddit : tantas quas modo exposuisti
 misérias . Dulce quippe est mandare aliis : præferri omnibus : eminere præcel-
 lere : uenerari : timeri : suppliciter exorari : assurgere sibi : uia decedi inclinari cerui-
 cem : flecti genua : audire laudes suas : & rerum bene gestarum decantationes .
 Quæ quum & diuina numina plurimum capiant : facile intelligi potest quantum
 & his quoque mortaliū mētes capiāt . Cha . quæ tantum capere potest tyran-
 nos ullius honoris aut gloriæ exhibitio : qui se certo inuisos omnibus esse sci-
 unt a quibus : si laudētur : si audiatur : si assurgatur : atque incuruetur intelli-
 gunt palam uel assentationis : uel timoris causa id fieri . Quare non est
 ita dulcis : ut putas : huiusmodi honoris & gloriæ extensio : magis quam ex-
 hibitio . At uero dulcior is est : qui in priuatos homines ab amicis & beniuo-
 lis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus : aut excellentem
 uirtutē . Vera ista gloria : uerus iste honor ac dignus quidem : quo & diuina nu-
 mina capiant . Pa . nullā ergo uideo causam : cur tantopere imperia desiderant :
 desiderataque conseruent : nisi quod habendi cupido : quæ tantum trahit huma-
 num genus : in his maxime explet . Quo . n . quisque plus auri : agrorum : ædificiorum
 oppidorum : agrere possit : nullo parcat labori : quantumque uis magno & itolerabi-
 li : neque ullus tam amarus labor : qui : propter quantum & maiorem reum cumulationē
 dulcescat . Ita quum tyranni super omnes plus possideant : super omnes & beatiores
 uidentur : licet cætera eis tristitia sint atque peracerba . Cha . neque istud qui-
 dem affert ullam beatitudinem : nam in primis non efficit diuitem maior ha-
 bundantia sed minor cupiditas . Qui enim paruo contentus est : id tantum cu-
 pit : quod necessitati uitæ sufficiat . Is habunde est locuplex propter hone-
 stum : quod facilius implere potest desiderium : quod quum & impleuerit libe-

Luciani

ratus est ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui uero quantum libet diues plura concupiscit pluribus indiget: quia perseverante acquirenda in facietate efficitur minus uoti cōpos. Quo enim magis crescit multarū rerū possessio: magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet uorago illa cupiditatis. Deinde nō est iudicandus quisque uel locuplex multitudine: uel pauper paucitate diuitiarū: sed uel rerū magis implemento: uel necessitate. Nam si multitudinē excedunt sumptus: quomodo potest is credi diues qui minus habet quam necesse esset: quare quū necessitatem sepius magnam patiantur: qui tantam imperii molem administrant: indigentiores etiam putandi sunt priuatis hominibus: quibus licet tenues sint opes: at necessitatibus saltem suis uel pares uel superiores. Taceamus graues: quas quottidie expiationes uel rapinas perferunt a quæstoribus suis: & ab his maxime: quorū fieri magis credunt: qui quo maiora etiam nacti sunt imperia: eo maiora utique furta maioremque proinde rerū suarū diminutionem: patiuntur: a quibus priuatos saltem homines liberos esse constat. Qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare: & attentius omnia intueri possunt. Dicamus uero curas & labores: quos in administrandis tantis opibus: gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet: quorum fortiores quam herculis humeros necesse est ad sustentandam tantam molem: plures etiam quam argi oculos ad tantam rerum uarietatem preuidendam: atque distribuendam: plura quoque quam iani: aut uertumni capita ad intelligenda: examinandaque tot ac tanta quū hostium: tum populorum suorum: quæ illis negoria deferuntur: Quæ tanti animi uis: quæ non debili reetur: quæ tanta soliditas: quæ non concutitur: quæ tanta promptitudo quæ non remittitur: Cuius est tanta ualitudo: tantum robur: qui se tam uasto curarū ponderi parū audeat polliceri: Cuius est adeo equabilis: & moderatus animus: adeo perseverans: qui tam multis tamque continuis laboribus nō defatigari: nō quassari nunquam atque infringi possit: Omittamus mortales: de nobis tantum: qui hæc ultima loca colimus loquimur. Verū putas palinure beatiorē esse uel me: qui pauperrimus sum omnium: qui nihil præter hæc quæ cernis pusillā lītrem possideo: uel plutonem tam latitāque imensi regni tyrannū: intelligo: & si taceas quale de hoc sis iudiciū prolaturus. Crede mihi minime meū cum suo statu cōmutarē. Pa. quare. Cha. quia lætus ago: & summa animi quete. Nō ullius rei ullā gero nisi trasuehēdi hæc huc descēdentes animas: & conseruandi incolumē hunc fascellū meū sollicitudinē in qua dicā tibi quicquid est: quod me grauet. Quū. n. propter uetustatē fatiscat aliquando rimis: curare me oportet ut restituatur integritati suæ. Quare cum consuo sæpius & obstruo: si quid rimarū est: hæc omnis mea cura est: hic omnis labor. At pluto cum tantis diuitiis suis: ac regno tanto nunquam lætatur: nunquam quiescit: tot curis carpitur: quot repletur hic umbris locus: implicatū semper habet ubique animū: hinc fertur: illinc rapitur: omnibus intentus locis: omnibus occupatus ministris: huic mandat: illū terret: alios acciri iubet metū illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus: nunc motus formidat. Sæpe illū trepidare cogit læ

Palinurus

pas phœbi: ne ulla ex parte irradiet regno suo. Sæpe & fulmē magni fratris: ne penetret auerna atq; labefacte: quotiens uidi ego illū dū rebus suis timet iniectū summo curru peragrarē omnē hāc regionem: lustrare fines: scrutari omnia diligenter: ascendere etiā in superū orbē: circuire terras peruestigare quodcunq; periculū perferre posset nihil omnino incauti & inexplorati reliquere: quæ quū multis in locis: ut maxime ea solet efficere in terris siciliæ: q̄ magis etiā eū terrent propter magnas reluctationes Thiphœi gigantis: q̄ bus totā conuassat illam patriā. Non postq̄ ipse ausus fuit bella inferre cœlo: iniecere superi eius corpori trinacriā: sub qua ab oībus undiq; montibus præssus & grauatus cōatur sæpe se atollere impositaq; sibi reicere. Proindeq; magnos concitat motus: ac tātos quidē ut hāc loca nostra concutiat grauiter: & tremefaciat: cogita nunc quā leta & optanda sit sors huius inferni tyranni: cuius tot diuidiū animūs curis tot propellitur: tumultuationibus: quē tot oporteat precauere pericula tot dispensare ministeria: omnia percēdere: omnia corrigere: omnia uel ipse gubernare: uel aliis gubernanda cōmittere. Attende rogo: & uel ex hoc uno collige eius foelicitatē: Nam si me deficere contingere: huic nauiculario ministerio quod ita necessariū est: ut uides: necesse esset eū uices meas subire: ne alioquin deficiente portitore regno suo male succederet. Pa. hoc profecto non modo uerū esse uideo: sed manibus etiam ipsis (ut aiunt) tango. Nam ea nocte: qua alias somno grauatus e puppi in mare excussus fui: id continuo sensit æneas meus qui errantē sine magistro nauē intelligens gubernauit eam tota ipsa nocte: non indignatus: q̄ quæ sceptrū gestare solebant: remū etiā manus attraherēt. Cha. de magno eius germano nihil loquor non me later quantos & ille labores accuras sustinet. Sed id præcipue scio quū temeritate phetontis totus pene orbis conflagrasset: quātū tunc regno suo timuit: quātū tota cæli moenia circuit: & ne quid labefactū uiribus ignis corrueret: explorauit. Prætereo tertiū fratrem moderatorem undarū: cuius plurimæ etiam: ac maximæ curæ non facile explicari possent: sed præsertim quæ sub illa quoq; phætontea conflagratione ad summū pœne usq; exitiū cū toto regno suo eū affecerunt. Pa. de hoc possum: quod oculis meis uidi: afferre testimoniū: uidi equidē tēpore illius: quē supra retuli horrendæ apud siciliā tempestatis commotum grauiter neptunū: & ex alto prospicientē uocasse ad se eum: & zephirū increpatis acriter eis pro tanta suscitata tempestate: placasse ocus omnia: atq; tranquilla reddidisse quod argumentum præstat mihi euidentis plurimarū: ut inquis: ac maximarum: q̄ omnia in latissimo imperio suo paria sint curarum suarum. Cha. dic oro palinure: putas ne iam beatam esse tyrannorum uitam. Pa. minime. Cha. optares ne uiues eorum sortem? Pa. ut quid optarem: in quo nihil omnino optandum esse manifeste intelligo. Cha. ergo certo eos arbitraris miseros. Pa. non miseros modo: sed omnium etiam miserrimos. Cha. mirum q̄ modo eos tāta frui beatitudinem prædicabas. Pa. quid mirum si cæcus laudet tenebras: quas postea luci restitutus dānet.

Luciani

Cha. uis ut & alia eorū mala tibi referā? Pa. restāt itē alia. Cha. & alia: & grauiora. Pa. qd audio grauiora: haud unq̄ istud credā: posse his: mō dixisti grauius aliqd addi. Cha. credes quū audieris. Pa. dic ergo. Cha. uides ut appropinqmꝫ iā ripā: nō possū lōgiora tecū iā facere uerba. Pa. rogo te mi charon: ne fallas auidissimā expectationē meā. Cha. an cæterarū umbrarū quas in litore reliq̄ auidissimā etiā expectationē uis ut fallā? Pa. nū diu moraberis pge o mi charon. Cha. immo diutius quā soleo demoratus sum: sed lentus etiā nauigauī propter te: cuius fabulatione delectabar. Pa. age ergo ut facis lentiorē ptrahe nauigationē: ut quæ reliqua sunt dicēda psequi possis. Cha. ea tandē tāta est tibi audiendi cupiditas? Pa. tanta. Cha. morē tibi gerā qua in re illud te scire uelim: q̄ plurimū miserā reddit mortaliū uitā instabilitas scilicet & ruina regū. Nā certū nihil & permanens in uita quisq̄ sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur: cuius summā quantū uis & plenam beatitudinē minima omnis disturbatio uiolare & auferre potest: sane quū omnia apud mortales infirma atq̄ mutabilia sint. Nulla tamē ifirmior sors est: atq̄ mutabilior q̄ tyrannorū: quorū etiā quū maior sit exaltatio & sublimata: magis status altitudo: magis est p inde quū mutari eos contingat) casus & ruina. Inde tantæ tyrannorū prodiones: euerfiones: trucidationes: ut nemo eorū fere unquā euaserit: qui non uel regno depulsus: uel ueneno necatus: uel cruenta aliqua & pessima morte casus: uel perēptus sit. Qui talem eorū uitam oprabit: qui pro modici temporis foelicitate (si tamē illa foelicitas appellanda sit) tam tristi postea: tamq̄ amaro fine cōsumatur. Horret animus dicere: nam ne credas his tantum mortales subiectos malis esse sensimus: & horum magnam partē aliquando nos inferi: licet tam ualida nobis: & munita sit ciuitas: tam firma: & præpotens: atq̄ omnibus undiq̄ præfidiis circunsepta. Non possum sine dolore meminisse illius diei: qua hercules heros ille fortissimus hæc regna penetrauit perfregit fores inuasit regem: exteruit reginam: quam & ante socii eius rapere adorti erant: abstraxit cerberum: uinctumq̄ & cathena cum magna ui in orbem duxit. concessit loca omnia: trepidare omnes umbras: atq̄ ipsos iudices fecit me quoque non modicum lesit: quem erepta cimba conto hoc meo percussit: impulsūque grauius in mediam paludem exturbauit: timui equidem tunc desolatum iri baratrum totum: credidi tunc supremū plutoni finem aduenisse regni sui: neq̄ minus illum cum coniuge in prædā duci ad superos quā tartareum canem: sed paulo humanius cum eo actum est: quæ opinabar. Nam tandem sibi: ac regno suo bene consultū est: neq̄ tamen ita consultū est: quin triplici custode suo: q̄ tam pernecessarius erat spoliaretur q̄ si opinionem meam: q̄ cōmunis erat: fata coæq̄ssent: tūc cernere fuisset uerū: beatior uel meus uel plutonis tanti regis status esset. Ego qdē nihil ambigo: priuatus fuisset hac nauicula: hoc. n. habeo rātū: qd adimi mihi possit: priuatus etiam fuisset rege meo: sed quot quot alios uoluisset reges pcul dubio iuenisset: q̄ ministerio meo indigentes seruitiū meū p li-

Palinurus

bēter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri fecissem: q̄ p uetusta & attrita: q̄lē hāc itueris: nouā mihi & magis solidā lēbū acq̄sissem. At pluto quātas opes quātos honores quātū regnū amisisset: quātā in egestatē: quātā in calamitatē decidisset. Qui neq; par quā aliud regnū uti parē ego uel meliorē nauī: neq; parē aliū famulatū uti parē: ego uel meliorē dominū iuenissem. Excedo iā modū dicendi: sed si tēpus fineret narrarē: & q̄bus olim curis uexatus: quantoq; timore percussus propter bella gigātū fuit summus olimpi rector cuius narratio maiorē etiā augeret eorū: quæ supradixi malorū: confirmationē. Pa. haud opus est exemplis mihi: nam nemo mortaliū fuit qui maiora q̄ ego unquā uiderit eorū malorū exempla. Quid enim extitit his temporibus troiano rege maius: quid opibus suis cumulatus: quid opibus munitius: & pulchrius: & quid demū exitu tantorū bonorū tristius: quid crudelius: quid flebilius! Vidit infoelix pater tam arduū & longū bellū: tot cruentas mortes natorū suorū. Vidit euersam funditus & incensam urbem: Vidit latrantem coniugem captiuatas nurus & filias populationē tantarū diuitiarum: ipse quoq; quod ultimū restabat illi senectutis suæ solatium: Pyrrhi ense confossus: & crudelissima morte consumptus est: Cha. quis melius me hāc nouit: qui cunctos hac scapha transuexi: a quibus & omnem calamitatem suam seriatim perdidici. Notus est abunde mihi priamus cuius cognito acerbo casu non potui non dolere. Notus est troilus noti hector & dei phæbus: nota est cetera tot filiorū ac nepotū turba: noti innumerabiles: qui illo bello perierunt, troiani: pariter & grai duces. Nota est infinita: quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc descendisse quā illo: quo ita lassatus fui: ut præ multitudine omnibus transuehendi minime hāc cymba sufficeret. plane quid opus est tibi monitore ad aperiendas eorū miseras: quas tu subiectas oculis tuis habuisti: si pro angustia tēporis liceret (iam enim uideo propius nos applicare ripæ) narrarem & milia aliorum tyrannorum: ex quibus cresceret etiam magis tibi opinio eorū calamitatis. Nā illud possum: quod certo scio: tibi uerū confirmare: nullum fere me uidisse unquam tyrannorū huc descendentiū (descendunt porro omnes) qui non: uel alicuius uenenī infectionē: uel magnas ulcerū cicatrices: & sanguinolentæ alicuius mortis horrida signa præ se ferret: ita mirū est uidere tot ac tantos necatos: confosos cruentatos: trucidatos. Pa. quis nunc se tantis in malis tyrannū unquā esse oprabit! quis iperia assequi queret: quæ iam certius certo cognosco magis fugienda etiam quā medusæ caput. Cha. audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres: quæ hic apud inferos grauiora etiam illis parantur: perhorresceres: & longe magis eorū sortem. Pa. ergo & alia hic tyrannis parantur. Cha. credis palinure scelera quæ patrāt mortales: hic aliquando ipunita esse. Pa. hoc modo aīaduertebā. Cha. animaduertendū est igitur tibi quodcūq; in uita peccatur: pari demū post mortem & respondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: si

tu palinure artem tuam nauiculariam uiuens male exercueris: si in domini
 tuum mali quicquid: uel cogitaueris: uel commiseris: si inaudiens dicto suo extite
 ris: inuenies hic tibi preparatas his: quæ deliqueris similes poenas. Pa. nihil
 prophecto: charon scio: quod male egerim uel in dominum meum peccaue
 rim nisi somnolentam illam dormitionem meam: qua negligentius certe qua
 debebam me gessi. Nam magno in periculo nauim simul & dominum: quem
 uehebat meum reliqui: nisi uigilantior ipse & cautior melius sibi consulisset:
 sed poenarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiam inuita recepi.
 Cha. recipies etiam in morte. ibis enim quum e naui te demisero ad seueros iu
 dices nostros: qui examinant: & censent delicta omnium. ducent quoque te in
 examinationem: scrutabunturque crimina tua. Videor uero uidere qualitate iu
 dicabunt poenae subiiciendum. Pa. quali? Cha. parem peccato tuo tibi poe
 nam statuent: nam quum somno peccaueris: aeterno etiam te somno damna
 bunt. Pa. dormiam ergo in aeternum? Cha. ita puto: nisi grauius sit aliud
 peccatum tibi. Pa. sic mites habeam iudices: ut non sit grauius aliud mi
 hi. Cha. nullam ergo nisi somni poenam patieris. Pa. non hæc grauis poe
 na mihi uidetur. Cha. neque asinis etiam: & bobus: at magnis: & excellenti ali
 qua uirtute predictis uiris grauissima existimatur. Pa. quis uero dic poenas p
 ferent tyranni? Cha. audis tot clamantes & lamentantes uoces: tot orificos
 planctus: tantum stridorem ferri: tot tractus cathenarum. Pa. delectabat me adeo
 sermocinatio tua: ut his minime alium intenderem. sed quid audio tam tri
 ste: atque horrendum quod præ horrore poenae aures meae sustinere non possunt?
 Cha. sunt hæc quæ audis tormenta tyrannorum: nam quum illi in uita carcere quæ
 includerint: spoliauerint: flagellauerint: trucidauerint in summum luctum: in
 summam egestatem: & calamitatem deduxerint: damnati sunt etiam ab incorruptis
 iudicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus in
 clusi: spoliati: flagellati: rotati: caesi membrati: ac mille atrocissimis mortibus
 eruentati: tantos edunt quantos audis gemitus: tantum luctum: tot ac tan
 tos reboatus: clamores: atque eiulatus. Pa. dic etiam mihi charon: an his poe
 nis plectuntur qui magni: atque primarii tyranni assistunt. Cha. prorsus hisdem:
 nam suasu. & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. Pa. an & in
 uita illi beati. Cha. non secus ac tyranni: quibus assistunt: nam hisdem quoque malis su
 biecti sunt: eadem enim sunt in eos populorum odia: maiora etiam inter se eadem curæ: ea
 dem picula: & quod miserabilius est: deiciunt sæpe a tyrannis suis: & uel carcere:
 uel morte aliquando pessima afficiunt. Pa. tanta est ergo tamque generalis omnium cala
 mitas: ullam uero prorsus esse putas hominum sortem quam beata duci possit. Cha.
 immo beatos aliquos non nego fuisse mortales sed praros tantum. Pa. quos perra
 ros? Cha. qui amore uirtutis & litterarum contempserunt cetera mundi bona.
 Qui se innocuos: pueros: castos: integros: incorruptos: conseruantes extulerunt
 alium altius ad gustandam diuinam excellentiam: humana quasi sordida: & abiecta reli
 quentes. Nam uirtus per se tam dulcis: tamque iocunda res est: ut incredibiles amar
 toribus suis asserat uoluptates. Tam nobilis & prestantis est eius possessio: ut

Palinurus

summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quā qui uere ē assequutus:
 nihil p̄ter litterarū studia dulce: nihil p̄ter dei cognitionē hēt amabile. Quæ
 tātum p̄dulcia sibi bona stabilia: perpetua: incorrupta præligit: custodit: am
 plectit: reliqua uero mūdi supremo tandem gustu amara: infirma: momēta
 nea: corruptibilia fuco mēdatiora: hilo inaniora: hilla ieiuniora: papis uolā
 tibus leuiora: fugit: cōtemnit: abiicit: conculcat. Contentusq; seipso ac ho
 nestissimis: suauissimisque studiis suis totū nihili mundū ducit: ruentē etiam
 non formidat. In his recreat: refocilat: letam & iocūdā agit uitā: ridet tan
 tas hoīum: tāq; stultas: & ultro sibi quæsitæ anxietates: tot ineptias: tot cas
 sos labores: tot inanes curas: nemini nocet: nemini molestus est. Laudāt eū
 oēs prædicant: admirant beniuolentia cōplectunt: fauore p̄sequunt: q̄ ue
 re hic beatus est: qui conscientia suæ inocentia: & integritate: fruit. Quod
 primū est: & dulcius oībus bonus: securusq; sui nullo timore angit: nulla an
 gustia torquet: nō timet larga (qbus caret) q̄sq; nihili facit diuitias sibi a po
 tentioribus eripi. Non timet a quocunq; se ledi: q̄ nec quemq; se lesisse certo
 itelligat: q̄ uere hic foelix est: qui tot: tātisq; semotus curis: & periculis: tanta
 rum uacuis p̄turbationū: sibi semp: aliisque iocundus letet semp & omnibus
 quot quot sunt mundi honestis: & his etiam: q̄ cælibū cōmunes sunt p̄frua
 tur uoluptatibus: qui humanioribus: sanctioribusq; deditus studiis contem
 nat oīa: cōtēnesq; oīa possideat. Nam is possidet oīa uidet: nō qui omnibus
 abundet: sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit: qui nihil cōcupiscit.
 Concupiscens autē nihil: cōtemnit oīa: contēnesq; ita id assequit. quod de
 siderat. Desiderio non suo ea demū uera & sola beatitudo: beatorūq; oīum
 plenitudo est. Pa. hi ergo quū nihil mali egerint: poenarū & nihil patiunt.
 Cha. nihil prorsus immo p̄pter transactā bene uitam meritum magnū asse
 quunt. Pa. qd. Cha. uel celi fiunt icolæ cōicātq; æternū illis coelestis bonis:
 uel si huc descendūt: mittunt in elisū: Qui locus est quietis: ac deliciarum:
 ubi sedes fortunata: cāpi apti: læti oīum oīo poenarū expertes. Pa. o si mihi
 ad mortales redire aliquādo cōtingeret: iclamare q̄ magna possem uoce: ad
 monerem p̄ suo quēq; officio: & dignitate: accusarem tātā laborū frustra
 tionē: tantā cura rū uanitatē: tot corruptas opiniōes puerilēq; iuditia: sed q̄
 maxie increpare: q̄ uel magistratu quopiam magno: uel ip̄erio cæteros an
 tecedunt: ostenderem tanta: quæ antea ignorabam: sed te docente nunc in
 telligo mala eorū grauissima: dictu horribilia: reuocarem oēs a uitis: ab infe
 rendis iniuriis: ad meliorem uictum: a supflua agenda rerū cura: inten
 derem: desiderio uirtutis laudare inocentiam: prædicarem frugalitatem:
 exhortarer cunctos ad bene grauiter: castigateq; uiuēdū: ad se cognoscendū
 ad contemnendū tot caduca: & somni cuiusdam uel umbræ magis similia
 mundi bona: inuitarem ad honestas artes: ad ingenuas exercitationes: ad
 studia litterarū ad spem: ac cōtēplationē diuinę bōitatis. Cha. & recte sane
 sed uides: & ripam attigisse egredere iā. Pa. & iam egressus sum: ad iudices
 corplacida opto tibi semp nauigationem: salue o charō: & uale: Cha. & ego

Luciani

ad reliqs umbras redeo: placidos opto tibi sp iudices: salue o paliure & uale.

¶ **Luciāi Charō** siue speculantes locutores: Charō & Mer. Mercurius.

Quid rides o charon! quid ue relicta cymba insolens admodū ad hanc nostra uenisti! cha. desiderauī o mercuri quæ in uita sunt cognoscere: & quid uiuentes: agāt: qbusue priuati: cū ad nos descēderint: oēs plorent. Ex ipsis. n. nundū quisq sine lachrymis anna uigauit. Quoniam igit īpetraui a plutone diei unius uacationē quē admodū adolescēs ille thessalus ascendi ad hanc lucē: oportuneq tibi uideor occurrisse. Scio enī optime te mihi ducē futurū: quæq nosti ostensurum oīa. Mer. non ocium mihi o portitor. nā ioui maximo aliquid humanarū rerū ministraturus abscedo. Irascit ille facile: qua re uereor: ne si fuero tardus: totum me uestrum fore: iubeat: coniiciatq ī tenebras: uel & mihi quod uulcāo eueniat: ut de cœlo in terrā deiectus: œnochous altero pede claudicans ridiculus diis manibus fiā. Cha. oberrantē igitur me super terrā aspernabere: præcipueq cū inter nos magna intercedat familiaritas: unaq & nauigemus & transectemus. bene tñ sese res habet o fili maiā: si meministi: q tibi: neq ut remigis fungereris officio: neq ut sentinā exhaurires iussū unq: cum tñ humeros fortissimos habeas: sed stertis tu quidē in lecto iacens: uel si quem natus ex mortuis fueris per totam cū eo nauigationē cōfabularis. at ego senex cymbā trahens solus remigio. Sed per louē patrē ne me desere mi mercuriole. Verū per oīa: quæ sunt apud supos circunducito: ut redeā cū uiderim aliquid. Quod si me deseris: cæcis haud quicq interero: nā ut illi errāt & labunt in tenebris. ita rursus & ipse tibi cæcutius lumē aspicio. Sed sine te exorē mi cylleni. qm nō in iāgratū: sed in cū: qui semper meminerit: beneficiū cōferes. Mer. in me hanc cudeſ faba. Video enim qui optime: si tibi ducatū pſtitero: quā sim habiturus mercedē colaphis & pugnis oīno cædat. mos tamē gerendus tibi est. Nā quā qs dignus ē poena: si ab amico coactus aliquid fecerit! Verū & enim fieri haud quāq potest o charon ut uideas omnia diligenter: multorum enī annoꝝ futura mora est. Deinde præconiū facere tāq ab ioue aufugerī me oportebit. Itemq publicanus æacus ægre feret si ne obolum quidem lucrabitur. Verum ut capita rerum uideas: quid facto opus est cōsyderemus. Cha. tu ipse præcipias: nam eorū quæ sunt supra terram quum sim peregrinus noui nihil. Mer. excelsiore quodā loco nobis est opus o. Charō unde omnia queas despicere. quod si cœlum posses ascendere: nō laboraremus nam ex eo loco tanq e specula quadam cuncta intueri liceret. Sed tibi qui semper es inter mortuos: & deos manes iouis regiam nō est fas ingredi: qua propter res admonet: ut aliquē eminentiorē locū inueniamus. Cha. quæ tibi o mercuri internauigandum soleo dicere ea te meminisse decet. nam quando uis uentorum uela uehementer impetit: fluctibusq unda attollitur: & uos nauigationis imperiti iubetis nunc uela laxari: nunc conthrai: nunc ea uentis permittere: ego in puppi sedens clauo inhærens non ignarus eorum quæ facto opus sunt: silere uos iubeo. Eodem mo

Charon

do tu o mercuri ceu gubernator nuucea facias : quæ tibi meliora videntur : Ego uero ut lex est apud epibatas : tacitus : sedens quæ iusseris parebo. Mer. dicis pro belle iam fileas iubeo inueniam certe speculam nobis idoneam : nū quid caucalus : aut celsior parnasus : uel eminentior utroq; olympus erit cōmodior : non enim frustra aspexi olympū : sed tua mihi opus est opera. Cha. iube : nam quicqd iusseris faciā p uiribus. Mer. homerus poeta ait duos alcei filios quum essent adhuc pueri ossam a radicibus euellentes olympo super imposuisse deinde pelion sup ossam ratos per hunc modum posse cœlū ascēdere. sed quia Iouis hostes dederunt merito pœnas : nos uero quū nihil aduersus deos agamus quid obstat : ne montes mōtibus superimponamus : ut ex sublimiore quodam loco cuncta intueri possimus. Cha. poterimus ne o mercuri nos pelion eleuare & ossam. Mer. quare non charon : an censes nos qui inter deos annumeramur illis adolescētibus esse imbecilliores. Cha. minime : sed res uidetur perdifficilis factu. Mer. obruso es ingenio charō : & imperitus : minimeq; poeticus : nam homerus poeta celeberrimus duobus uersibus ascensum nobis facit in cœlum : adeo facile mōtes mōtibus superimponit. Et miror si tibi hæc monstra videntur : qui atlanta cognoueris : qui solus cœlum sustinet : & quæ in cœlo sunt omnia sed ut atlas ab eo aliquādo labore q̄sceret : asserunt herculē fratrē illi tantæ moli supposuisse caput. Cha. ego ista audiui o mercuri : sed an uera sint : ne : nosti tu : & poetæ nos negotiū nostrū peragamus : Mer. uerissima sunt o charō : nec sapiētissimos homines ista finxisse existimes. Itaq; ossam sūmoueamus prius ueluti homerus architectus egregius nos admonet carminibus : & sup ossam pelion frondosum. Vides ne q̄ facile ac poetice confecimus hanc fabricam. Eia igi ascēdā : ut uideam satis ne hoc : sit an adhuc ædificare oportet. Papē in loco humili ac dep̄sso adhuc sumus : nāq; ab oriēte uix ionia lydiaq; uident : ab occasu solū italia & sicilia : ab Aquilōe hister ab austro creta : nec illa bene apparet : Quare oetā quoq; nobis sūmouendum est ac supra oēs parnasum ipsum poni oportet. Cha. ita faciamus : sed uide ne supramodum opus extollentes una cum illo ruamus : amaramq; homeri fabricam perfractis ceruicibus experiamur. Mer. confide in tuto cuncta consistent : transfer oetam : superimponē olympum. Cha. en tibi. Mer. ascendo rursus bene sese res habet oīa uideo : ascende iam. Cha. porrige dextrā o mercuri : non enim paruam iubes molem ascendere. Mer. si omnia o charon cupis cognoscere : nequaquā simul hæc duo : ut tutus sis : & spectandi cupidus : tene dextram : caue ponas in lubrico pedem. O factum bene ascendisti & tu : quia parnasus biceps est : comprehendamus utrunque uerticem : ut sedentes cuncta queamus aspicere : circūspice iam totum terrarum orbem. Cha. uideo terram amplam a stagno quodam peringenti circundatam. Video montes : flumina : quæ & coocyto sunt & phlegethonte maiora : homines etiam pusillos : & eorum quasi quosdam nidulos. Mer. urbes illæ quidem o charon : quas tu nidos appellas. Cha. ne quicquam o mercuri elaborasse nos uideo : & parnasum

Luciani

cum castalio fonte: cetaque & montes alios transtulisse. Mer. quamobrem? Cha. quia non ueni ut montes: fluminaque prospicerem: sed cupiens res hominum actusque cognoscere quod tibi scire tunc licuit: quando ridenti mihi factus obuiam: cur ita effuse riderem interrogasti. Audiueram. n. quempiam: atque ideo supra modum sum letatus. Mer. quid nam id erat. Cha. uocatus quidam ab amico: ad coenam arbitror: cras inquit ueniam: ac inter incedendum a regula: quae recto decidit: nescio quomodo ex edificio occisus est: hoc cum aspexi risi uacillanter: quia quod promiserat prestare: miser non potuit. Sed uolo discedere: ut longe plura & audiam & uideam. Mer. mane heuabo ego te huiusmodi cura: lynceusque breui efficiam cum ab homero quaedam: & incantationem: quae ad id accommodetur: accepero: atque interim dum dico carmina: memineris: non te adhuc uisu haberi cernere: uersum aperte uidere omnia. Cha. dic modo. Mer. iam ex oculis animo uis caliginem: ut bene cognoscas: & deum & hominem. Cha. quid est. Mer. iam uides. Cha. Lynceus ille praeme tanquam caecus admodum. Itaque tu me doce: responde interroganti: sed uis ut: & ego homerice interrogetur: ut scias: & me non ignarum esse homeri. Mer. tu remo & naui semper incumbens nostri homerum? Cha. noli artem nauigandi deridere: quod te haud quam decet: sed quod illud probe norim hinc scire maxime potes: nam per acheronta cum illum naui transueherem: orta tempestate illos uersus canere coepit: quibus infauit nauigantibus iter describit. Neptunus nubes collegit: atque ab immissibus mare totum commouit trifido tridente: omnibusque procellis. Haec & multa alia cum caneret unda uacillantiore turbine concita puppim repente irruit: illiusque poene euertit uis carminum. Cumque nausearet ille multa euomit carmina de scylla carobdi: & cyclope: non mirum igitur si ex tanta uomitione pauca asseruauim. Sed dicas mihi uelim: quis nam sit ille uir nequam: qui tanta carne suffultus forma & corporis magnitudine decorus uertice super eminent ceteros. Mer. ille est milo crotiades: cuius de laudibus uniuersa praene graecia reboat: quod uiuum taurum in medio stadio arripuit: atque humeris tulit. Charon. quanto ego maiore dignus sum preconio qui paulo post milonem ipsum corripiens imponam supra scaphidium meum: qui cum se prostratum abiectumque uidebit: palmarum ac laudem suam memor ualde plorabit. Nunc quia taurum humeris in stadio sustinet: nunquid existimamus putare se ad nos aliquando esse venturum. Mer. in tanto corporis robore non cadit cogitatio mortis. Cha. omittamus in praesentia risum quem dum nauigabimus milo nobis abunde praestabit: quum non solum taurum: sed ne culicem quidem sustinere poterit. At quis ille specie: & forme honestus non graecus ceu ex ipso habitu apparet? Mer. cyrus o charon filius cambisis: qui a medis in persas imperium transtulit: qui que nuper deuicit assyrios: ac babylonem redegit in ditionem suam: & nunc lydiam petit: croesumque regno priuatus uidetur futurus omnium princeps. Cha. ubi nam croesus ille. Mer. conice oculos ad magnam illam: aliamque urbem triplici muro circumdatam: sardis illae sunt. Est item ille croesus: qui aureo strato recumbens uerba facit cum solone atheniensi philo sopho: uo

Charon

lunus ne quid inter se confabulantur audire! Cha. quid ni cressus. attice hospes uidisti ne diuitias: & thesauros meos: & quantum non signati ar-
genti: atque auri: & quā multæ mihi sint opes dic mihi quē ante omnes ho-
mines esse putas foeliciore! Cha. quid respondebit Solon? Mer. sis animo
bono: nō dicet quicquid humile: atque plebeiū o Cha. nō Solon. per pauci quidē
o croese foelices: ex iis quos ipse noui. cleobin ac bytonē puto foelicissimos ex-
titisse sacerdotis filios. Cha. narrat hic oriundos argis qui iugo colla sūmis-
si statim postquā ad iunonis ædē: matrem sacerdotem plaustro impositam
pertraxerunt una ambo interiere. Croe. habeant illi primas partes foelicitatis
dic age quis est secundus. Solon. atheniensis tellus: qui bene beateque ui-
xit: atque pro patria mortuus est. Croe. ego uero o sceleste tibi foelix esse nō ui-
deor? Solon. Non dum scio o croese: nisi ad finem usque uitæ perueneris: nā
quod quis in uita fortunatissimus fuerit: mors est argumentū certissimum.
Cha. optime respondisti o solon: quoniam nō es nostri immemor: nisi nos
cymba nostra uexerimus: non putas posse fieri horū uerū iudiciū. sed qui
sunt quos cressus emittit? quid ue supra humeros ferunt? Mer. lateres pyz-
thio apollini aureos dono mittit mercede oraculi: quo morietur breui. est
profecto uatū perquam studiosus. Cha. illud est igitur aurum splendidūque
atque suppalidum: nunc primū uidi: & si audiui semper. Mer. illud quidem o
charon clarū nomine: pro quo inter homines pugnae assidue. Cha. nihil
in esse boni in eo uideo: nisi forte illud solū quod portantes aggrauat. Mer.
nescis adhuc quot apud insanos homines propter aurū bella: insidia: latro-
cinia: periuria: cedes uincula: quot item longæ navigationes: quot ad emē-
dū: uendendū ue itinera: quot seruitia fiant o charon. Cha. nō tamē o mer-
curi multū ab ære differt aurū æs enim ego noui quando (ut scis a singulis
quibusque: quos cymba præterueho: accipio obolū. Mer. ita est certe: sed æris
magna est copia atque ob id nō est curæ mortalibus. Aurū uero est quā rarissi-
mū: quod ex terræ uisceribus effodiunt: nō enim nisi e terra est aurū: ut plū-
bū: & cætera metalla. Cha. extremam hominū dicis insaniam: qui rem pal-
lidam: per grauemque ita discipiunt: amantque uehementer. Mer. at ille solon
o charon aspernatur aurū croesumque & barbari iactantiā (ut cernis) deridet:
& mihi quidem tale quid dicturus uidetur. Cha. audiamus igitur. Solon.
dic mihi o Croese putas ne apollinem hisce indigere lateribus? Croesus. cer-
te per iouem non: est enim delphis tale quid munus. Solon. igitur beatio-
rem existimas uidere deum si una cum cæteris aureos habeat lateres? Croe.
quare non? Solon: ingentem dicis o Croese in celo penuriam: si ex Lydia
transmitti aurum ad se cupiant coelicolæ Croe. ubi nam tantum auri quan-
tum est apud nos? Solon. dic mihi nascitur ne ferrum in lydia? Croe. non.
Solon. melioris igitur indiga est lydia. Croe. quomodo ferrum est auro præ-
stantius. Solon. scies utique si respondere non fuerit graue. Cre. perconta-
re quicquid placet o solon. Solon. urrum qui salutem aliis afferunt an qui
efficiuntur salui meliores? Cre. qui saluos alios faciunt. Solon. si ergo cyrus

Luciani

(ut dicunt nonnulli) aggrediatur lydos aureos: ne tu gladios militibus feceris: an erit opus ferro? Croesus. ferro certe. Solon: & nisi si ferrum paraueris: tuum aurum captiuum migrabit in persas. Croesus. non inficias eo o solon. Solon. absit ferrum enim auro melius esse uideris concedere. Croesus. iubes ne igitur: ut & deo ex ferro lateres mittam: utque aurum in posterum rursus implorem? Solon. neque ferro illi opus est: siue aes siue aurum dono mittas: alii profecto aliquando possidebunt: & lucrum dederis hisce muneribus: aut phocensibus: aut delphis: aut boetiis ipsis: aut tyranno cui piam: aut latroni. deo autem parue curae est aurum tuum. Croesus. semper mecum altercas propter diuitias: mihique inuides. Mercurius. aegre fert lydus o charon audaciam uerborum & ueritatem. Verum dura res ei esse uidetur homo pauper qui nihil timet: sed quod adest libere loquitur. At uero solonis breui meminerit quando ipsum captiuum imponi supra rogum cyro iubente oportebit. Audiui enim dudum clotho uniuscuiusque fila recensentem: ubi cum multa: tum haec inscripta erant: croesum a cyro captum iri cyrum uero ipsum a massageti de illa esse occidendum. Vides ne sit idem illam in equo albo agentem? Cha. uideo certe. Mercurius. ea est tomyris: quae abscisum a se cyri caput in utrem iniiciet plenum sanguine. Vides ne ipsis etiam cyri filium adolescentem: ille est cambyses: qui patri succedet in regnum. cumque milies in libya aethiopiaque errauerit postremo furens interfecerit apia ipse peribit. Cha. o rem cachino dignam sed quis ipsos nunc intueri queat aspernantes alios? siue quis crederet unquam: quod paulo post hic erit captiuus? illius uero caput erit in utre pleno sanguinis: ille uero o mercuri quis est purpurea ueste indutus cum diadema te: cui reddit anulum coquus exenterato pisce in amphirete insula. quendam uero se esse regem ostendat. Mercurius. dicis optime o charon: uerum polycratem uides samiorum tyrannum: qui se putat esse fortunatissimum omnium. sed ipse etiam a menandro seruo orerae satrape hosti traditus cruci effigetur miser qui ex tanta foelicitate tam breui deciderit: & enim haec dum clotho fila recenset accepi. Cha. admiror te generosa clotho eos ipsos o optima obtrunca: horum capita absinde: crucifige: ut cognoscant quod homines sunt tolerantque in altum ut lapsu grauiore ruant: itaque magis doleant. Ego uero ridebo quando unum quaque eorum nudum inuenero in scaphidio: neque purpuram neque tiaram aureum uel lectum afferentem. Mercurius. & horum quid est sic sese res habeant: sed populos cernis ne o charon quorum hi nauigant: hi bella gerunt: hi pro tribunali cognoscunt causas: hi agros colunt: hi foenerantur: hi sunt una littera plusquam medici? Cha. uideo sane populos uarios: uitamque hominum tumultu: atque erroribus plenam: & ipsorum urbes aluearibus similes: in quibus suum quisque habet aculeum: & proximum quemque pungit. Pauci quidem agunt: ac ferunt humiliorem ut uespere. sed haec turba: quae ipsos circumuolat palam: qui sunt Mercurius. spes o charon & insania: & uoluptates: & auaritia: & ira: & odium: & id genus caetera: quibus cum ignorantia quidem imiste est: simulque uersatur: & per iouem etiam odium: ira: zelotipia: inicitia: indi-

Charon

gētia: auaritia: Sed eorū: q̄ suprauolitant: timor q̄dem irruens percutit & p̄terret interdū. Spes uero imminentes capit: cū maxime sperant hoīes obliuiscūtur ipsorū: & euanesūt: ipsosq; hiantes deserūt: & frustrant̄ ut unda tātalū: quē uides apud inferos excruciarī: si uero acrius intuearis: uidebis parcas sua cuiq; stamina trahere: ac tenuissimis omnes ceu arachnae alligatos filis pendere. Cha. uideo optime tenuissimū quodq; filiū: multaq; perplexatū uni: tū alii supra caput. Mer. digne: ac merito o portitor. n. infatis: ut ille ab hoc: atq; ab illo: hic uita priuetur: & hic illius: ille huius fiant hæredes: & cui angusta sapiēs est: is locupletis bona consequatur: hoc autē perplexitas illa significat. Nonne uides omnes tenui quodā pendere filo: quandoquidē pōdus p̄ferre amplius haud q̄quā potest: ingenti sonitu ruit p̄ceps: hic uero paulisper ab humo sublatus: si cadat: nullus fiet strepitus: uixq; a uicinis propioribus audietur casus. Cha. ualde hæc ridicula o mercuri: & plena insanie. Mer. at qui non posses unquā dicere pro dignitate satis hæc esse ridicula: & maxime cū summo ista studio exgrant homines: quæ dū sequuntur: mors optiā eos arripit: cuius nūtiū: & ministri ualde multi (ut uides febres uariæ: uomicæ: pulmonaria: gladii: latrocinia: aconita: iudices: tyrāni: quorū nihil unq̄ eis uenit in mentē: ut bene faciant. Vex cū in hos incidunt casus: tunc frequens illud: heu: heu: ab: o: hei: quod hui: si ab initio consideraret se esse mortales: breuissimāq; esse uitam hominibus datā tanq̄ e somno euita descenderent terrenis omnibus derelictis. uiuerentq; prudētius: atq; obeuntes mortē longeminus dolerent. Sed quia putant se ab his rebus nunq̄ posse auelli: quādo mortis minister adest: uocatq; & febrī uomicans abducit enectos: q̄ plurimū dolent: & conqueruntur euita excedere: q̄ nunq̄ priuatā iri se terrenis: & caducis rebus existimabāt: qui sūmo studio: curaq; edificat: inquietatq; operarios: faceret ne: si se domū nō habitaturū: sed perfectā illa: statim moriturū hærediq; relicturū: nec semel q̄dem in ea coenaturū cognosceret miser. Alius autē o charon: quia filiū peperit uxor: i cōiuiūq; amicos conuocat: atq; patris nomē iponit: si sciret mendicū ieriturū esse filiū: uideatur ne tibi eo filio gauisurus? sed causa est quia patrē athletæ gaudio sūmo affici uidet: quoniā ex olympico certamine uictor domū redierit filius. Vincinū autē filii efferētē funus nō uidet: ignorat: q̄li etiā ipsius filius stamine pendeat. Qui uero de agrorū finibus litigant: quiq; ut sibi pecuniam congregent: nunq̄ quiescunt: quales sint uides: qui priusquā partis potiri cœperint: ex iis: quos p̄dixi nunciis: ac ministris mortis arripiūtur: abducūtur que ad ieros. Cha. oīa certe uideo: mecūq; ipse cōsidero qd dulce illis inuita sit: qd ue sit illud: quo tantū doleant: lugeantq; priuati. Nā si reges eos se cū quis cogitet: qui foelicitissimi esse omnium uideantur in uita p̄ter incertam: ambiguamque (ut aiunt) regum fortunam: plura esse illis amara quam dulcia inueniet metus: tumultus: odia: insidias: iras: adulationes: horum enim omnes sunt participes. P̄tereo lusus: morbos passionēs honorum æqualium: quæ ipsis imperant: & dominantur. Nondum

Luciani

enim tempus: ut hæc qualia sint in priuatis hominibus connumeremus. Dicam tibi igitur o mercuri: cui nam similes esse homines putem: uitamque eorum omnem. Vidisti ne unquam ampullas in aquis repetinis himbribus generatas: dico inflationes ex quibus cogitur spuma? Sunt enim ex illis nonnullæ paruæ: statimque ortæ euanescent. Aliæ paulo durant diutius: quæ aliis superuenientibus in magnū tumorem excrescunt: sed tamen & illæ extinguuntur poenitus: aliter enim fieri non potest. Talis est hominum uita: omnes enim uitali aura tumentes: hi maiore quidem alii uero minore: atque his quidem angusta est uita: auraque cito interitura: hi uero una cum esse cœperint extinguuntur. Omnibus tamen moriendū est. Mer. Non minus propriam similitudinem quam homerus: fecisti o charon: qui foliis humanum comparat genus. Cha. atque cum breuissima sit uita hominis: quid agant uides: & quemadmodum alter alterum in principatu honoribus: diuitiis: & cæteris generis eiusdem superare pro uiribus expetit: quibus omnibus derelictis: oportebit eos unum dumtaxat habentes obolum proficisci ad charonem. Et quoniam in excelsis sumus loco: uis ut exclamans peringenti uoce ipsos admoneam: ut ab insanis abstineant laboribus ac modeste & quieto uiuant animo: mortem præoculis semper habentes. Dicam o stulti: qui insanitis in rebus uanis: quid tanta animi inquietudine deliratis? quiescite iam: abstinete inanum laborum: non enim uiueris semper: eorum: quæ istic sunt: non est quicquam æternum: non aliquid moriens quispiam secum affert: nudum proficisci necesse est: domū uero: & agrum: atque aurum modo horum modo illorum esse: transmutare identidem oportet dominos: si hæc & huiusmodi ex sublimi hoc loco illis clamabo: nonne existimas uitæ admodum utile: multoque sapientiores futuræ. Mer. o fortunate: charon nescis: quanta sit illis ignorantia: quantum error: ut ne terebella quidam eorum aperire aures queas: tanta illas cera conclusuerunt quanta sociorum aures uulcanes syrenū metuens dulcis cantus. Vnde igitur illi: si rumperis etiam clamans possent audire? Quod lete apud nos: apud homines ignorantia potest. Sunt tamē ex ipsis pauci: qui aures cera non occluserunt: ueritati acquiescunt: & res humanas acute perspiciunt: atque quales sint haud faciunt pili. Cha. illis igitur exclamemus. Mer. superuacuum & hoc: ut illis quæ obtime norint inculces. nonne uides: ut abstinentes multa: quæ fiunt derident: & nequaquam eis placent. Sed certum est eos secundum nos de uitæ curriculo iam consulere: habentur enim odio ignorantiam eorum corrigentes. Cha. euge o generose. sed per pauci o mercuri. Mer. sunt & hi multi. sed iam descendamus. Cha. adhuc unum scire cupio o mercuri: cum illud ostenderis a te mihi cumulatissime satisfactum fuisse fatebor: ubi nam corporum apothecas effodiunt scire uelim. Mer. monumenta o charon: & tumbas: tumulosque: & sepulchra hæc uocant homines: uerum tamen cernis: ne ante urbes aggeres illos: ac statuas: & pyramides? Mortuorum thecæ sunt omnia: & sarcophagi. Cha. quid igitur illi coronant saxa: atque unguento illinunt? Quid uero ante tumulos: structa pyra foueque effossa: lautas ibi ado-

Charon

lent coenas: uinum effundendes: ac melicratum. Mer. nescio o charon quid profint hæc hiis: qui descenderūt ad īferos. sed credūt eas aīas circunvolātes nidorē uictimæ: fumūq; delibare: & a fouea bibere melicratū. Charon illos bibere & comesse: qui ossa sunt sicca: & perarida: ridiculus sane tibi uideor ista cōmemorās: qui quotidie agas eorū eīas. nosti enī: an qui semel sunt sepultri: redire ad supos queāt. Præterea ego o mercuri q̄ plurimis negotiis impeditus cachino diga perferrem: si me nō semel illos: sed iterum deducere oporteret. O stulti q̄ ignoratis: qd inter mortuos: uiuosq; intersit: & qualia sint ea: q̄ nos habemus: & q̄ nil inhumatus eo differt: quirite sepultus.

Atq; eadem atridæ: & fortuna binominis hyri.

Non est deformi therfite maior achilles.

Aequè imbecillum miseris caput omnibus: æque.

Nudi omnes: arent herbosa: ut prata calore.

Mer. optime homeꝝ adducis o charon: & quia id meministi sepulchrū tibi achillis ostendā uidēsne illud in littore apud troianū sigeum: e regiōe uero in rheteo aiax sepultus est. Cha. parua illa qdē sūt o mercuri sepulchra. sed iā celeberrimas urbes: quas audiuius: ostendas mihi uelī: & quæ nini fuit: quæq; sardanapali: babylona: mycenæ: cleonæ: ipsamq; iliō: p̄ multas equidē memini: ut q̄ decē totos annos trāsuectari illīc ad nos p̄fectas aīas: ut nō modo nō discedere unq;: sed ne sentinā qdem exhaurire potuerim. Mer. nini qdē o portitor delata est pœnitus: ut ne uestigiū qdē appareat: neq; locū: ubi nam fuerit: possis ostēdere. Illa uero est babylō bene turrata: ac muris cincta q̄ latissimis: uerū: & ipsa paulopost (ut nini) pœnitus delebit. Mycenæ uero: cleonæq; pudet ostēdere: atq; iliū maxime suffucabis: scio: cū descēderis homerū: qui urbes istas ita illustrauerit carminibus: uerū tamē olim fuerē illæ foelices: nunc & ipse interiēre: nā ipsæ quoq; urbes o portitor ut hoīes pereunt: & quod uix credas: flumina etiā oīno extinguuntur. nam inachi ne alueus qdem relictus est apud argos. Papæ homere hisce laudibus & nominibus sacra ilios & lacinia bñq; ædificatæ cleonæ: sed dū loqmur: q̄ sunt illi: q̄ bella gerūt: uel quā ob cām se inuicē īterficiūt: mutuisq; uulneribus? Mer. argiui & lacædemonii sūt o charon: ille uero exanimatus: ac semi mortuus est othryades imperator: qui suo nomini trophæum ascribit. Cha. quare est inter ipsos bellū o mercuri? Mer. Propter campū ipsum: in quo p̄liantur. Cha. o summā demētiā: o stultissimos hoīes: o cecū humanum genus. Ne sciunt miseri: q̄ si totam ipsorum qsq; possideret peloponessum: uix pedalem acciperet ab æaco locum. Campum uero ipsum alii: atque alii sæpe colent agricolæ: qui funditus trophæum aratro euerterent. Mer. ita qdem hæc futura sunt o charon: nos uero iam descendamus: montesq; destruentes rursus in locum suum transmutemus ac abeamus: ego quidem quo missus sum: tu uero ad porthmeum & cymbam: ueniam autem paulopost: & ipse agens mortuos. Cha. fecisti probe o mercuri: sane tuum hoc in beneficium nulla unquam delebit obliuio. Didici enim te duce: quale sunt res īfoeliciū ho-

Luciani

minum: ostendisti reges. lateres aureos: sollemnia sacrificia: pugnas. Sed de Charone nullus unquam sermo.

¶ Luciani Diogenes locutores. Dio. Alexan. Dio.

Quid hoc o alexander: & tu quoque uita migrasti: quemadmodum & nos oēs. Al. miraris o diogenes: haud quā admiratione: si homo cū essem mortuus sum Dio. ammo igitur mentitus est. te quū suū eē filiū fateret. Al. eqdē philippi sum pfecto: nō. n. e uita decessissem: si ammonis fuisset filius. Dio. quippe olympiadē in cubiculo draconē conuenisse asseuerabat: inde ex ipso te peperisse philippū uero summopere decipi cū putaret: te suū esse filiū. Al. at egomet eadem audiui: sicut & tu hac uero tēpestare plucide intelligo & nihil sani neque mater ipsa: neque ammoni uates p̄stebant Dio. sed ipsorum mendaciū non inutile tibi ad res gerendas fuit o alexander: deterrebant enī q̄ plurimi te deū esse putantes: dic mihi amabo: cui tam ingens reliquisti īperiū? Ale. latet me o diogenes: quū circa hęc cogitare nihil potuerim p̄ter id solū q̄ moriēdo perdicā annulum tradidi. Sed tu q̄so currides o diogenes? Dio. quid autem aliud est q̄ q̄ in mentē deuenerunt: quæ græci (iā nō diu est) blandientes egerunt: quū te præsidiē: & aduersus barbaros imperatorem deligerent. Quidā uero & te duodecī diis quū adderēt templū ædificarunt: ac sacrificia tanq̄ draconis filio obtulerūt. Verū dicas quæso: qua in parte te macedones sepelierunt. Alex. babiloniæ iaceo tres modo iā dies. Sed ptolomæus armiger meus pollicitus est: si cōtingat ab īpediente eū tumultu ocium ducere: me in ægyptū deferre: ibiq̄ accuratissime sepelire tanq̄ unū ex ægyptiorū diis. Dio. non igitur ridebo o alexander: quū cernā te in inferno adesse: & adhuc insanire: sperareq̄ osiridē: aut aminidem fieri: sed hoc idē o diuinissime ne speres: cū nefas sit & illis: q̄ semel paludem transfretarūt: ut redeat aliquis: aut qui infra ipsius os trāsierit. Nō enī segnis est eacus: non cerberus cōtēnendus: uerū ego id absteplibentissime audirē: quo aīo fers te: quū intelligas tantā in terra reliquisse fœlicitatē: corporis cūstodes defensores: milites: auri tantā copiā: te gentes innumeras uenerantes babiloniā: bactra: ingentes bestias: honorem: gloriā īsignē esse: ac opera summo studio dante: ut & tuū caput splendida corona: & corpus regia purpura ornet. Nō ne tristant te hęc quū in memoriam redeunt: cur fles o stulte: Nōne aristoteles ille sapiens te res huiusmodi docuit? non firma: non stabilia fore: quæ fortuitu fiunt? Al. sapiens ille omnium: q̄ fuit adulatorum p̄ditissimus. Me tantū mitte quæ aristotelis sunt scire: quæ a me poscit: q̄ iubebat: quo adhuc pacto erga disciplinā meā usus est diligentia: & cōmēdās: & blādiēs nūc qdē ex fortūa: tanq̄ ip̄a p̄s sūmi bōi existeret nūc at ex rebus gestis: aut: q̄ rursus & partē sūmi bōi eē affirmabat: ut & ipse met accipiēdo nō erubesceret. Homo o diogenes deceptor: atq̄ ueneficus nēpe nisi tristitiam ex eius adeprus sum sapientia: quemadmodum ex bonis illis: quæ deinceps ego apud me non connumerabo. Dio. scias denique uelim quid acturus sis. medicinam enim huiusmodi tristitiæ īponam. hoc

Terpsion

in loco quum eleboris ualitudo non uagetur. Tu uero obliuionis aquam diripiens q̄ auidissime bibe: & rursus bibe: & q̄ sapiissime. hoc. n. pacto de aristotelicis demum quā habes tristitiā: maxime interimes. Cæterum & clitū illum: & calistenem cerno: qui & q̄busdā cū aliis in te impetum ferūt: quo te in primis lacerent: ac de his: quæ in eos egisti ulciscantur: quāobrem alterā tu hanc uiam deambula: & sæpe: quēadmodum dixi: bibe.

¶ Luciani terpsion locutores. Ter. Plu. Terpsion.

T Vstum ne hoc est o Pluto: me quidē e uita obiisse. xxx. quū sim an-
norū. Tu critū uero senē septuagenarium: & ultra adhuc uiuere?
Plu. iustissimū q̄dem o terpsio: nam & si ipse uiuit: ad nullius tātū
mortē affectus ē: tu uero oī tpe suam hereditatē expectans: eū mo-
ri auidissime cupiebas. Ter. nonne opus fuerat quū senex sit: nequeatq; de
cætero eius uti diuitiis: locū dare iuuenibus. Plu. nouas o terpsio statuis le-
ges: quum ad uoluptatem diuitiis uti nequeat: ipsum e uita decedere: aliter
autē & ipsam sortē de eo & nram statuisse uī. Ter. hac de causa huiusmodi
accuso ordinem. opus. n. foret: eas res successiōe graduq; fieri: senem primo:
deinde q̄ in ea ætate sequerē: mori: haud quāq; se exercere: aut uiuere ex se-
necta pōt: tres dumtaxat dentes: illi relictī sunt: uix deseruiunt oculi: curua-
tus a quattuor famulis deduci: deguttantes nares: lipposq; oculos habēs:
nihil deniq; uoluptatis degustans: haud aliter existens q̄ aiatum quodā se-
pulchrū ab ipsa iuuetute derisum. Vt moriaſ optimi: atq; robustissimi ado-
lescentes haud secus esse uī: aut si flumina sursum deferant: aut saltē scire ne-
cesse foret: qñ & senibus q̄libet obiret: ne aliquos: put eis mos ē: fallerēt: qp-
pe in presentia est illud puerbii: ut aiunt. quadriga bouē sepissime ducit. Pl.
hæc q̄dem o terpsio prudentius fiūt q̄ tibi pfecto uideant: uerū & uos quid
passi estis: rebus enī alienis gaudetis: dum senibus filiis orbatis: uosmet tā-
topere tradatis q̄obrem in derisum adducti ab illis sepelimini: qđ q̄dem pluri-
mis fit p iucundū. Nā q̄to uos magis illos mori pobtatis: tāto plus oībus q̄
gratissimū est: si ante eos uos mori contingat. & enim nouā quādam im me-
dium adducitis artē: uetustos atq; decrepitos quū amatis: p̄sertim q̄dem:
si liberis sunt orbati: q̄ uero liberos habēt: illoꝝ uobis non est cura: q̄q̄ ex his
qui amanſ plurimi: mimine uero ignari astusi eis liberos esse contingat: il-
los odisse dissimulāt: ut & ipsi habeant amatores. Inde his in testō exclusis:
qui munera diutissime obtulerunt liberi: sicuti qui facto dignum est: omnē
eorum substantiam consequuntur. at illi tristitia affecti: suaq; spe delusi den-
tibus fremunt. Ter. omnia hæc uera sunt quæ autumas ex meis: quanta tu
critus: quum semper eum mori putarem. Introducebat enim me dum in an-
gustia pusitus eēt: atq; sub uelamine quodā tanq̄ ex ouo pullus imperfectus
garrulabat. Vnde quāto citius eū ad sepulchrū duci existimabā: tanto plus
mea me fallebat opinio: quū semp magis se differre pararet: & ne ii: q̄ i amo-
re concurrebat muneribus me præclaris uincerent: plurima sollicitudine ex-
citatus iacebā singula enumerans: atq; causa mei fuerūt interitus. Is tandē

Luciani

adeo mihi hamū dilacerantem ipræssit: ut prius me deridens sepulchro tra-
deret. Pl. euge o tucrite diutissime uiuas: una & diuitiis abundans & huius-
scendi homines deridens: neq̃ prius moriaris: quam hos blanditores cun-
ctos præmittas. Ter. hoc quidem o pluto periucundissimū mihi foret si an-
te tucritū careados uita decederet. Pl. boni animi sis o terpsio & phido etiā
& melanthus: & omnes penitus ipsum præcedent: & ipsismet: ut prædixi-
mus: curis. Hæc ego summopere commendo o tucrite diutissime uiuas.

¶ Luciani Her. locutores. Dio. Her. Diogenes.

Vnquid hercules ipse est? haud quisquā me hercule alius: arcus:
claua pellis leōina: magnitudo ipsa: totus deniq̃ hercules est. Igi-
ture uita decessit: qui iouis fuerat filius! dic quæso o præclarissi-
me: mortuus ne es. Ego enim quum terræ superessem tibi haud
secus quam deo sacrificauī. Her. recte quippe sacrificasti. hercules enim ipse
in cœlo una cū diis immortalibus consistit: ebem apud se habens cruribus
formosissimā. ego uero q̃ te alloquor sua sum umbra. Dio. q̃nam dicis ama-
bo umbra ipsius dei. Her. fieri enim potest altera eū ex parte deū esse: altera
uira decessisse. Dio. utique. Her. ille enim nequaquam mortuus est: sed ego
dūtaxat: qui sui sum imago. Dio. perpendo nunc peroptime: te ipsum pro
sua uirili parte plutoni tradidisse. Her. sic res. se habet. Dio. quo pacto igi-
tur calidissimus quum sit æacus te eū nequaquam esse non nouit: sed admī-
sit tanquam subinductum herculem? Her. quoniam sibi sum per quam simi-
lis. Dio. uera autumas. nam ita persimilis: ut ille ipse sis caueas igitur ne con-
tra sit: tu quidem hercules existas imago uero apud deos immortales ebem
in uxorem duxerit. Her. audax nimium es: atq̃ loquax: & nisi ab argutiis:
quas in me intulisti: desinas: senties quamprimum qualis dei imago sim.
arcus enim nudus est: atq̃ paratus. Dio. cur autem de cætero te timeam
quum semel mortuus sis. Sed per tuum herculem dic quæso: dum ille uiue-
bat: eras ne una secum: & tunc imago existens: aut unus quidem eratis in ui-
ta: posteaq̃ e uita decessistis: seperati: ille quidem ad deos immortales ad-
uocauit: tu uero umbra: ut dignum uidetur ad inferos aduenisti. Her. &
si fas equidem foret: nequaquam responderem uiro sophisticè percunctan-
ti: at tamen aures quoq̃ ad hoc porrigas. Quicquid enim amphitrionis
in hercule erat: id ipsum morte affectum est: quod nempe ego sum ut dixi to-
tū: qđ autem ioui attineret est cū cū diis immortalibus cōstitutū. Dio. per-
spicue nūc intelligo. autumas enim eadē uice alchmenā duos peperisse her-
cules: unū qđ ex amphitrione: alterū uero ex sūmo ioue: ex quo factū est: ut
geminī unius matris utero lateretis. Her. nequaquā o insane: idē profecto ipse
eramus ambo. Dio. neq̃ adhuc ad intelligendū id facile est: duos hercules
in unū eē compositos. nisi qs diceret: uos tanq̃ ippocētaurū in unū fuisse co-
pulos hominē uidelicet atq̃ deū. Her. nō ne sic tibi homines cōpōi uester
animo & corpore? unde qđ prohibet animū qđ ē ipm ex sūmo ioue natū ad
esse cælo: me uero mortālē ad īferos aduenisse. Dio. utiq̃ eleganter hæc di-

Virtus Dea

seruisssem si corpus hac tēpestate esses: sed in corporea es imago: itaq; pericu-
lū est te triplicem iam fecisse herculē. Her. quo nam modo triplicē. Dio. hoc
quidē modo nam si unus in coelo existit. tu uero apud nos imago: corpus au-
tē apud tumulū iam in puluerē uersum hęc tria iam confecta sunt. Animad-
uertas igitur uelim; quem tertiū corpori esse itelligas patrē. Her. audax es
atq; sophista. sed quod nomen tibi est: qui huc aduenisti? Dio. diogenis si-
nopei imago: ipse autem per ipsum iouē minime cū diis me immortalibus:
sed cū mortuorū optimis cōstitui hominū atq; huiusmodi fabulas deridēs.
¶ Luciani Virtus dea locutores Virtus. Mer. Mer.

Virtus dea per epistolas orauit modo: ut se irē: eo percontes: qd nā
me uelit: illico ad iouē redibo. Vir. salue mercuri: ago tibi gratias:
quandoq; tua in me pietas atq; benignitas efficit: ut non peni-
tus despecta ab omni catu deorū: sim. M. expecto quid narres tu
modo per breues narrationes facito. nam edixit: ut confestim ad se redirem
iuppiter. Vi. etiā ne tecū nobis non licebit nostras erūnas exponere. Quos
igitur habeo ultores iniuriarū: si non modo apud ipsum maximū iouem: ue-
rū & apud te: quē semper in fratris locū habui: colui: obseruaui: condolendū
facultas negatur. O me miseram ad quos cōfugiam: unde auxiliū petā: me
quidē cū ita dispiciar: malo esse truncū aliquē quā deam. M. tandem effare
dū præbeo operam. Vir. uiden quā sim nuda & sæda: hoc ita ut sim efficit
fortunæ deæ impietas: atq; iniuria. Aderam sane ornata apud elisios cāpos
īter ueteres illos amicos: platonē sicut socratē demostenē: ciceronē: archi-
menidam: policerem praxitelem: & eiusmodi uiros doctos: qui me dū uitā
agebant: piissime: ac religiosissime coluere. Interea loci: cū iā nō pauci saluta-
tū ad nos aduolassent: e uestigio fortūa dea īsolēs: audax: temulenta: pcax:
maxima armatorū turba cōsepta: atq; stipata pperans ad nos iactabunda.
En inquit plebeia tu ne maioribus diis aduentantibus nō ultro cedis? Do-
lui iniuriam nobis īmeritis eo pacto fieri. Ac nō nihil ira cōcitata inq;. Ne
que tu maxima dea his uerbis me plebeia efficiens: neq; si maioribus ceden-
dū est: tibi turpiter cedēdū cēseo. Illa uero illico in conuitiū sese effert aduer-
sum me. Prætereo hic quas cōtumelias in me primū: dū hęc īter nos gerun-
tur: effunderit. Iccirco plato philosophus coepit cōtra nōnulla de deorū of-
ficiis disputare: illa escandescens. Apagite hinc uerbose inq; non enim de-
cet seruos deorū causam suscipere. Coeperat & cicero orator plura uelle sua-
dere: at ex turba armatorū erupit. Mer. antonius præpotens latera illa sua de
gladiatoria ostendens: grauiissimūq; pugnū in os ciceronis iniecit. Hinc cæ-
teri mei amici perculsi metu: fuga sibi propere cōsuluere. neq; enim policle-
tes poplites peniculo: aut phidias scalpro. aut archimenides oroscopo: aut
cæteri inermes aduersus audacissimos armatos: eosq; pdis: atq; homicidiis
suetos bello ad sese tuēdos ualebāt: ergo me īfeliciissimā ab ipsis diis oībus: q-
tum aderant: atq; hominibus desertam pugnīs: ac calcibus totam confrege-
re: uestes meas diripere: in lutum prostratam reliquere: demum abire: ouā-

Luciani

res. Ego uero ita confecta: cū primū licuit: conscendi huc ut. IO. M. his de rebus facere certiore: iam quidē mihi ut ītromittat expectanti mēsis elapsus ē: dūq; id: ut īpetrē oēs deos exeūtes: atq; redeūtes pcor nouas semp aliq; excusatiōes audio. aut. n. deos aiūt uacat ut ī tēpoꝝ cucurbitæ florescāt: aut curare: ut papiliōib; alæ p pulchræ pictæ ad sint. Quid igit? ne uero aliqd semp habebūt negotii: quo nos exclusas teneāt: ac floccipēdāt. Tū etiā & uilic; suscepit curā dudū: ne cucurbitę siti peant. nos tñ neq; diis neq; hoīb; cordi sum; . Has obres te iteꝝ atq; iteꝝ pcor: obtestorq; mercuri: q; sp apud deos ipsos īterpres extitisti: & ut causam hāc meā iustissimā: atq; piissimā suscipias. At te cōfugio: te supplex oro in te oīs mea sita est spes: atq; expectatio. Da q̄so operā: ne dū a uob is excludor ipsis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nā erit qdē dedecus deoꝝ ordini: ubi homūculi me tā & si īfirmā deā floccipendant. Mer. Audiui: doleo: uerū p uetere nra amicitia unū admoꝝ neo: durā nimis atq; difficilē causam te aduersus fortunā suscepisse. Nam & iuppiter ipse: ut ceteros omittā deos: cū se ab accepta beneficia nimiū fortunæ debere sentiat: illi; uires: atq; potētiā ueret. Ea. n. ad coelū diis ascēsum pstitit: atq; ubi uelit ualēs sua armatorum manu eiiciet. Qua de re: si sapias: inter plebeios deos ignota quo ad fortunæ odiū extictū sis latebis. V. Ac ternū latitandum est: ego & nuda: & despecta abeo.

¶ Luciani carmina heroica in amorem.

P Erdiderat natum genitrix cytherea uagantem
Anxia sollicito: quē dum per cōpita passu
Quærit: ab excelsō tales canit aggere uoces.
Errabunda meus uestigia forte cupio
Qua fugiens tulerit: quisquis monstrarit aperto
Indicio: huic merces ueneris libanda ferentur
Oscula: captiuum si quisquam adduxerit: illi
Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
Quo reperire queas puerum. bis dena dabuntur
Signa tibi: cautus memori: quę mente recondes
Huic non candor inest: rubor igneus inficit omnem
Corpus: & ardescunt acri contenta nitore
Lumina nec dulces: sequitur mens subdola uoces.
Quippe hyblæa sonus uincit dulcedine mella
Sed male fallaci respondent pectore sensus
Feruīdus accensa si quando exæstuat ira
Indomitos animos gerit: immanis uetq; corda.
Seducit uerbis: nec uera fatebitur unquam.
Est puer ille quidem: magno sed prouidus astu.
Ludit & interdum: sed ludens seria tentat.
Dependent humeris crispī certo ordine crines.
Nec pudor audaci: nec inest reuerentia uultu.

Thimon

Sunt illi paruaq; manus: paruiq; lacerti.
 Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
 Dirigit: ima ferum telo sub terra ditem
 Perculit: & regem manes sensere subactum:
 Candia cum stygio rapta est proserpina curru.
 Corpora nuda gerit nullo uelamie: tectus
 Verum animus uario prudens ornatur amictu:
 Præterea aligero suspendens membra uolatu.
 Hinc nymphas petit inde uiros: ultroq; receptus
 Visceribus sedem sibi ponit: & ossibus imis
 Est breuis huic arcus: sed quo fatalis arundo
 Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem.
 Auratam cernes humero pendere pharetram.
 Pestiferosq; intus calamos: quibus impius ille
 Ipsi sæpe mihi lætalia uulnera fecit.
 Omnia sæua quidem: sed cunctis sæuius illud.
 Dextra facem uibrat: miseras quæ iacta medullas
 Pascitur: hæc ipsum solem succenderat æstu.
 Hunc si nexilibus poteris constringere nodis
 Duc arcte uinctum: ne tu miserere precantis:
 Quamuis aspicias manantia lumina fletu
 Decipiare caue: nec si ridentia cernas
 Ora: graui iubeas laxari uincula nexu
 Quod si te blandis inuitet ad oscula uerbis
 Effuge: nam labris certum est habitare uenenum
 Si uero facili promittet uulnera uultu
 Telaq; gnosiacosq; arcus: pictamq; pharetram.
 Noxia dona time: quicquid tetigere perurunt.
 ¶ Luciani. Timon locutores. Timon. Iuppiter. Mer. Diuitia. Paupertas:
 Ggnatonides. Philiares: Demeas. Thrasycles. Blepsias.
I Vppiter amabilis: hospitabilis: amicabilis: uestalis: fulgurator: adiu
 rabilis: collector nubiū: tōitruū opifex: & si qd aliud te altissimi pœte
 uocāt: p̄serti cū tuo ad eorū carmiā fauore idigēt. Tūc. n. illis multoq;
 nominū factū metri ruinā fulcis: hac hiātia supple. Vbi nūc ualde resonās
 fulgur & grauis frēitū tōitruū: ardēs ac luculētū & terribile fulmē qppe oīa
 hec p̄ter: solū nominū strepitū: deliramēta: & fumū uerū poeticū uidēt: tua ue
 ro famosa & pcul missilia: promptaq; arma: nescio quomodo frigida facta
 prorsus extincta sunt. Quispiam ergo ex his: qui periuria perpetrant: fer
 re lychnum citius timuerint: quam fulminis cuncta domantis flammam:
 adeo semiustum quendam stipitem uibrare uideris ipsis: ut ignem quidem:
 uel fumum ex illo nō metuant: solū autē hoc se consecutos putent ex uulne
 re: q; fuligine pleni sint. Iam itaq; tibi propterea salmoneus retonare ausus

te non falso credit sic ad irā frigidum: idque merito: quum ueluti super mā/
 dragorani dormias: qui nec piuros audis: nec iniusta operantes attendis:
 ea quæ fiūt temnis: auresq; ceu decrepiti obstrusashabes. Quū enī iuuenis
 eras: uelox: & uiuax ad iram: multa aduersus iniustos: ac uiolētos agitabas:
 nullæq; tibi erant feriæ: nunq̃ uacabat fulmen. egis etiam quassabatur: toni/
 trua murmurabant: & fulgura ceu iacula quædam inter confertas hostium
 manus sine intermissione iactabantur: motus uero terræ frequentes: naui/
 umq; cumuli: ac saxeæ grandines: utq; tecū graue loquar: impetuosī hībres
 & ualidi: spumantiaq; flumina. Itaq; huiusce temporis in momento naufra/
 gia sub deucalione facta sunt. ut substernentibus cunctis: qui submersi fue/
 rant: una uix arcula illisa littori saluaret: fauilla humani generis regeneratio/
 nem maioris uicii seruatura! Meritas ergo desidiæ pœnas luis: quū tibi ho/
 stias: uel coronas: nisi forte quis in olympicis: non religione aut uoto: sed
 uetustō quasi quodā more: nemo iam offerat. Teq; o diuum: atq; hominum
 rex sublato paulatim honore saturnium esse dicunt. Quotiens iam templa
 tua expoliarunt: nonnulli quoq; tibi in olympiadibus uiolentas iniecere ma/
 nus. Tuq; altitonans: uel ad suscitandos canes: uel ad uicinos inuocandos:
 ut cum clamore citato gradu illos cōprehenderunt: adhuc paratos ad fugā
 piger extitisti. Quin tu fortis: gigātumq; deletor: ac titanū uictor sedebas:
 intortam cēsariem ab illis tondebaris: undecim cubitorum fulmē tenens
 dextra. Hæc itaque o admirande quousq; cessabūt: adeo sine cura inspecta:
 quando de tanta iniuria pœnas sumes? Quot phætonibus & deuz/
 calionibus opus esset: ut tam ingentis contumeliæ ultio digna sumere/
 tur. Cæterum ut omissis publicis propria dixerim: quot athenienses in subli/
 me extuli: illustrauiq; diuitiis: ac in cunctis necessitatibus adiuui! repenti/
 nas quoq; ad beneficiū amicorū opes effudi. postq̃ uero ppea inops sum fa/
 ctus ab his: q paulo añ me cū timor mirabāt: & colebāt nutuq; pēdebāt meo:
 tanq̃ ignotus uilipendor. At sicarpens iter obuius eis fiam: ueluti quandā
 statuam diu mortui supinā: & multo pstratam tempore præterest. Qui ue/
 quū me procul aspexerint: infaustū ac inexecrabile quoddā omēse uidisse ar/
 bitrati: quē pridē saluatorē esse dicebant: & benefactorem diuertunt. Itaq;
 hac malorū mole præssus endromide tellurē collo: quattuor obolorū mercede
 cōtentus: & hac solitudine bidenti operando! Sed pro lucro mihi pono: si
 deinceps nō uideo q̃ plures indignos feliciter agere. nā hoc me uehementer
 coquit. Quādo igitur o saturni rheæq; nate altum hūc: sempiternūq; sopo/
 rē excuties. lam enim ultra epimenidē dormiisti fulmenq; quates aut ex/
 oeta facta ingenti flāma ostendes irā fortis & adolescentis iouis! nisi forte
 uera sunt: quæ de te: tuoq; sepulchro cretes fabulantur. lup. quibus est hīc o/
 mercuri qui ex attica ad hymeti radices uocifera: totus sordidus: ac squal/
 lens & amictus endromide icuruatus arbitror terrā fodit: homo loquax:
 & temerarius: philosophus ne est! Neq; enī aduersus nos tam impia: atq; exe/
 cranda iaculare uerba. Mer. quid ais o pater! ignoras ne timō a echecrati/

Thimon

di de colyttea: hic est qui quodā diues sæpe nos sacris in solemnibus centū cibauit tauris: & apud quē consueuimus splendide in iouialibus epulari. lupp. o mutationē: bonus ille diues: circa quē tot amici: quæ igitur passus ē squalidus: miser effossor: mercenarius: & (ut apparet) tam graue tractans bidentē. Mer. illum (ut ita dixerim) benignitas: & humanitas: ac erga oēs idigos miseratio: utq; uerius loquar: consuetudo: & amentia: prodigalitasq; sic contriuit: qui haud intelligebat. quid esset adulatoribus & laxis gratias impendere. A tot uero: tantisq; uulturibus infœlix epar corrosus amicos suos ex beniuolētia: quam ad eū ob uoracitatem habere simulabant: eos arbitratur: qui denudatis: ossisq; ossibus: medullā: si qua inerat exorbebāt: & postq; summa cum diligentia hoc fecerant: abibant illum aridum: abscissumq; radicatus deferentes: nec amplius cognoscentes: aut aspicientes. unde nāq; dixerim eos impēdisse auxiliū: uel gratias egisse. Ob hoc itaq; amictus endromide: ac bidente armatus præ pudore urbe derelicta mercede: ut uides factus agricola: malis indignatur: q; ab illo ditati ipsum quodam cum fastu pretereunt: nomē timonis ignorantes. lupp. haud negligendus est uir: infortunio quippe suo irascitur non imerito. Nam & nos similiter p̄ fanis illis adulatoribus faciemus: minime obliti uirū: qui tot taurorū femora: & caprarū adipēs nobis super aras adolere consueuerat. Adhuc enī olocustorū nidorē in naribus habeo. uerum p̄pter occupatus uarios: ac deierantiū tumultus: & uim atq; rapinas facientium: ob metū quoq; sacrilegia perpetrantium (Multi quippe & inuitabiles hi sunt: qui ne uel parū per oculos claudā sinunt) multo iā tēpore atticam non despexi: præsertim ex quo philosophia: & uerborum contentiones multiplicatæ in illa sunt. Quū enī inuicem litigēt: & clament audire uota nequeo: sic ut obstrusis auribus me sedere præstet: obteri ab ipsis: qui nos uirtutem quandam incorpoream: deliramentisq; simillimam fore magna uoce confirmant. Et ideo cōtingit: ut hic a nobis neglectus sit: qui certe malus nō est. Cæterum o mercuri assumptis diuitiis ad illum uelocius accede diuitiæ uero secum ducant thesaurū: amboq; apud timonem maneant nec sic facile abscedant: q̄q; præ benignitate illas ex domo rursus expelleret. De adulatoribus uero: illorumq; ingratitude postea deliberatum: meritaq; p̄p̄enas dabunt: dum interim fulmē reficio. Fracti nāq; & obtusi sunt duo eius radii maximi: quando ambitiosius illos paulante ego acui contra sophistam anaxagoram: qui suis familiaribus persuasit nullos omnino nos esse deos. Sed ab eo aberrauī: super ipsum nanq; pericles suam posuit manum: fulmen autem anacæū irruit: illudq; incendio flagrauit: ast ipsum paulominus contritum est petram. Cæterum illis ingens tormentum erit: si timonem diuitē uiderūt: Mer. quantum fuit querulum: importunumq; & audacē fuisse: hi quippe soli iudicia tractant. en continuo ditissimus ex inope timon erit: eo q; clamauerit: ac fidenter orauerit: iouēq; ad sua uota conuerterit. q; si cum silentio tellurē effodisset: adhuc incuruus foderet a ioue derelictus. Diui. ego quidem o iuppiter nunquā ad illum re-

Luciani

deam. Iupp. quare o bene diuitiæ præsertim quū id iubeā. Diui. edepol: quæ me contumeliis affecit: ac expulit: meq; patris sui amicam partitus in plura est: deq; domo quibusdam quasi (ut ita dixerī) furcis eiecit haud aliter q̄ iis: qui e manibus ignem excutiūt. Redibo ne inter parasitos: & adulatores: ac meretriculas rursus diuidenda? Ad illos me mitte iuppiter: qui diuinū munus intellecturi me fruituri sunt: quibusq; desiderabilis: atq; in præcio sum. Hi uero ardeis similes: cum paupertate: quam præhonorāt: simul sint sumptuq; endromide cū bidente gaudeāt miseri quattuor assuū mercede: qui decem talenta sine meditatione largiuntur. Iupp. nil tale deinceps operaturus est timon: bidēs quippe illum: nisi forte renum dolorem poenitus nō sentit: apprime castigauit: ut te necessario paupertate præligat. Cæterum mihi semper de his uisa es queri: quibus nunc incusas timonē: qui foribus apris libere te uagari permisit: nec te reclusit: aut tui. zelotipus fuit. Nonnunq; uero aduersa cōtra diuites querebare: te quibusdā seris ac uectibus signorūq; īpressionibus inclusam usq; adeo detinentes: ut te erigere in lucem non ualeres. De his itaq; lamētata es: q; multis in tenebris pœne suffocabare: & ob id nobis pallēs: curisq; plena: uncisq; articulis præ assiduitate comparatorū uidebare: si tempus se obtulisset discessura. Graue namq; tibi uisum est: ut æneo: aut ferreo thalamo: ceu altera dane ab auarissimis: iniquissimisque paedagogis usuris: & computationibus enutritā uitā agas. Itaq; illos intolerabilia tibi irrogare dicebās: qui te ultra modū diligant dumq; liceat frui: nequaq; audeāt: siue quū dñi sint: amore non utantur: sed multis cū uigiliis si gna custodiāt: claustraq; īmoris oculis obseruēt: proq; magno fructu ducāt: si fructu careāt: neminiq; cōmunicent: ceu canis in p̄sepio q; nec ordeū comedat: nec esurientē equū manducare sinat. Rursusq; auaros & custodes irridesbas: quid haud nouerāt nequā seruū: aut dispensatorē: aut furciferū clam subiturū: & contumeliis affecturū infelicem: ac immitem dominū ipsumq; ad nigrā: angustiq; oris incernulam: stuppasq; sitiētes usuris uigilare dimissurum: quo pacto igitur nōnunq; ista tua querella est? Diui. At si uerū pconctaris iuppiter: utcunq; non sine ratione fecisse uidebor tibi. Hæc namq; timonis permagna remissio: negligensq; nulla prorsus in me beniuolentia tibi uideret. Rursus qui me hostiis: ac tenebris clausam seruant: ut pinguior fiam: nec me cōrectant: aut in lucē agunt: amentes: iniuriisq; arbitrati meo sunt: ut pote: qui me de ipsis benemeritam tantis in uinculis putrefieri compellant: ignariq; non multo post tēpore abibūt: me cuipiam fortunato relinquentes. Nec illos igit: neq; ipsos pdigos mei laudauerim: sed eos qui (ut dignū ē) modū rei ponūt. nec oīno abstinētes nec: prorsus abiiciētes. Ceteræ q̄so. iuppiter: si qs formosam adolescentulā lege ducat uxorem: postq; nec illius custodiam: gerat: aut zelum habebat: permittens ut die noctuq;: quo uelit eat: cūq; illam uolentibus simul sit: in superq; moechos ipsos adducat: & patentibus ianuis leno fiat: omnesq; ad illam uocet: an hic amare uidebitur? Nō equidem arbitror iuppiter: ut qui sæpe amasti hoc dicturus sis. Si

Timon

quis uero contra libera; ac liberali muliere in domum legitimæ traducta fili-
liam arantis adamet: ac uiuidæ: formosæq; uirginis sperat amplexus: nec ui-
deri illam sinat: sterilemq; & absq; liberis uirginitatē seruare cōpellat: hocq;
faciat amare sic asserēs: idq; indicet: & pallor: & macies: & oculi concaui: nō
ne hic uidebitur insanire: quum opus esset nuptiarum fructu procreationi li-
berorum indulgere! Sed decorum uultum sic exterminet: puellamq; formo-
sam ceu alteram ceteris sacerdotem per omnem uitam nutriat. Ita & ego in-
dignor quū absq; honore a quibusdam calcitrer: auidisq; imergar faucibus:
& effundar. A nonnullis uero ueluti seruus nigrantibus liuoribus casti-
gatus tractet lup. quid igitur aduersus illos indignaris? utrique enim me-
ritas poenas dabunt: & hi quidem: ceu tantalus: sitientes atq; ieiuni: solūq;
auro faucibus inhiantes. Alii uero haud aliter q̄ phineus rapta ex gutture
ab harpyis esca. sed ad timonem uade: illum poenitus sobriū repertura es.
Diui. ille enim quando quiescet: festinabit exhaurire me tāq; ex cophino per-
forato: anteq̄ tota influam studens præoccupare affluentia: ne ego affluens
plus q̄ ille possit exhaurire eū iundē! Quare ad danaidū dolium aq̄ ferre mi-
hi uideor: & frustra exhaurire: uase non tolerante: sed effundēdo id: q̄da fflu-
it ante prope q̄ influxerit: adeo est latus hiatus hydriæ ad effusionem: & exi-
tus liber. lup. igit̄ nisi obturaberis hunc hiatus: & semel tantum euolans:
te breuiter effusa: in doli fece Endromidem: ac bidentem rursus iueniet: sed
abite iam tandem: diuitemq; illum facite. Tu uero mercuri tuo i reditu me-
mor esto ab ætna ad nos ducere cyclopes: ut fulmen acuant: quū cuius acu-
mine opus sit. Mer. abeamus o diuitiæ quid hoc est? claudicans me o gene-
rosa: hactenus latuisti: quum cæca sis: & clauda. Diui. non semper hoc
mercuri: sed quum ad aliquem imperio iouis accedo: nescio quo pacto
tarda sum: & utrunque claudam pedem: ut uix terminum attingam: ac
ut nonnunquam senio confectus sit: qui me manet. quum uero discessu-
ra sum: uolucrum uidebis: ac somniis ociores. Simul ergo flagellum ce-
cidit: & ergo iam uicisse prædicor stadio transito: plerunque etiam his:
qui spectaculum sunt: nequaquam cernentibus. Mer. in hoc aperte men-
tita es: multos quidem tibi nominare possem: qui externa die nec assem:
quo laqueum emerent: habebant: hodie repente locupletes effectos: al-
bos ducere biuges: quibusque aliquando nec asellus erat: nunc rubenti
amicti purpura: & manibus auro micantibus incedunt uix creden-
tes (ut arbitror) quia non in somniis diuites facti sunt. Diui. secus est mer-
curi: neque enim pedibus tunc uado meis: ad illosque non iouis: sed di-
tis imperio: qui est magnificus diuitiarum largitor accedo: quod ex
ipso nomine liquere potest. Quum autem opus est: ut de altero in alterū
transcant: tabellis immixtam & accurate ligatam sublatam transferunt: &
is qui mortuus est: in aliqua domus tenebrosa parte iacet: ueteri linteo te-
ctus supergenua: pro quo more catino pugnatur. Qui uero me habere spe-
rant: i foro hiantes: ceu hirundinem circunuolantem stridulus nidus expe-

Luciani

erat. Quum autem signum ablatum: uincula fracta: aperte tabellæ: nouusq;
 dominus publicatus fuerit: siue cognatus: siue adulator: siue minister
 scelerum excompedibus honoratus: adhuc barbam rarus ob multiplices:
 & diuersas uoluptates: quas olim extraneus illi suppedirauit: ingenti ac-
 cepta mercede: generosus ille quicumque fuerit: me raptis tabellis cur-
 rit exportans pro pyrrio: uel dromone: uel tibio: siue megacles aut mega-
 bizo aut protarchus nomen habeat: illis nequaquam hiatis seque alte-
 rutrum ituentibus derelictis: uerumq; luctum agentibus: utpote: quibus de
 profundo lagenæ gremio ingens thynnus effugit qui non modicum deuo-
 rarat escam. Ceterum is qui me repentinus inuasit: ignarus boni: duratusq;
 laboribus: homo adhuc hortens compedes: ac si quis transiens cum flagris
 cadebat auicula: arrigens aures molendinumque: ceu regale palatium uene-
 rans: non amplius tolerabilis est his: qui obuui fiunt: sed & liberis contume-
 liam irrogat: & conseruos uerberibus cedit: licet eiusmodi expertus sit: quo
 ad in meretriculam quampiam inciderit: equosq; mittat uel se adulatori-
 bus dedat: qui illum iurent: & formosiores mereo: & generosiores cecro-
 pe: seu codro: ac prudentiores ulyxe: & croeso ditiores: sex & decem in tē-
 poris momento miser effudit talenta: quæ multis cum periuriis: & rapinis:
 atq; pallatiis fuerant paulatim cumulata. Mer. communia pene sunt ista
 quæ narras: ceterum quum tuis ipsa pedibus incedis: quomodo cæcam ui-
 am inuenis? Aut ad quos te iuppiter miserit: quum illos dignos esse iudi-
 cat: ut diuites fiant: nostri. Diui. putas ne me inuenire: qui sint hercle non
 semper: neq; enim aristide relicto ad hipponicum: aut calliam accederem: cō-
 pluresq; alios ex athenis: qui nec obolo digni sunt. Mer. uerum quum fueris
 destinata quid agis? Diui. nunc sursum nunc deorsum circumiens erro do-
 nec in aliquem incidam: qui non intelligat: quicumque uero mihi obuiam
 uenerit: me secū abducta uenit teq; pro ineffabili: ī speratoq; lucro pñus eat.
 Mer. iuppiter ergo decipitur: putans te (put ipsi uideñ) diuites facere eos:
 quotcūq; dignos duxerit: q; ditenñ. Diui. imo maxime: nec īmerito o bone:
 qui quū me cæcā uideat mittat q̄rere rē adeo difficilis: laboriosaq; īuētiōis:
 & multo tēpore absconditā: quā neq; lyncæ facile īueniret: adeo terrā & par-
 uā. Igitur quū bona tā pauca sint: mala uero plurima: urbesq; cunctas occu-
 pent: facile in huiusce īcido: ab illisq; irretior. Mer. præterea quomodo reli-
 ctis illis facile aufugis ignorans uia. Diui. quippe ad fugā dūtaxat acuto lu-
 mine cerno: pedibusq; ītegra sum. Mer. itē uelim respōdeas mihi: quomodo
 cæca quū sis (pace dixerim tua) & pallida: grauisq; cura: tot amatores habe-
 as: teq; cuncti mirent: seseq; felices autumēt: si te cōsecuti fuerit. q; si nō: uita
 odio sit. Noui igit quāplures adeo amatores tui: ut in altū pelagus se p̄cipi-
 tes dederint: deq; saxi solē ipsum uertice pulsantibus a te contēni existimā-
 tes: quoniam ab initio illos nō uideras. Sed scio: q; & tu nō īficiabere: si qua
 tibi mens est illos īsanire: qui hoc amore īsaniant. Diui. an putas: ut eis q;
 lis sum uidear: uel clauda: uel cæca: aut cætera: quæ īsunt mihi huiusmodi?

Thimon

Mer. & quare non & ipsi omnino cæci sunt. Diui. cæci haud quā sunt sed amētia: errorq; quibus nunc oīa plena sunt: illos obſtrat: ego quoq; ne prorsus deformis uidear: sumpto personatu quodā amabili: auro: gēmisq; distincto uariis iduta: illis obuiā uenio: qui personam cernere arbitrati meā decorē amant: pereuntq;: nisi consequant;: quod si quis totū denudauerit: meq; illis ostenderit constat utiq;: sese accusatū ire: qui non acutis luminibus talia ſcruitus res minime amandas: deformesq; amauerit. Mer. cur igitur diuites effecti iterū falluntur? Ac si quis eos diuitiis priuare contendat: cernis caput: quā personatū abiiciant? Neq; enim licet eos tunc ignorare: qua si forma superlata sit: quū omnia introrsus inspexerint. Diui. mercuri etiā ad hoc me pauca adiuuant. Mer. quæ? Diui. Nam si quis primo ad uotū apertis me ualuis admiserint: ambitio: ignorantia: iactantia: mollities: contumeliæ: error: cæteraq; huiusmodi una mecū itroeunt. Itaq; ſelix animus ab omnibus captiuatus nō admirandam miratur: & appetit fugienda: neq; omniū matrē malorū illis circumductam stupet: uniuerſaq; potius mala pateretur: quā me reiicere sustineret. Mer. quū sit res quædam maxime delicata: & lubrica: & fugitiua: nullumq; certum porrigēs: capulum: sed anguilla: uel serpens inter digitos effluas (nescio quo pacto inopia uiscoplēna: & captu facilis: innumerisq; hamis obſita: Sed dum interea ambagibus intenti sumus: res haud parua delituit. Diui. quæ. Mer. thesaurum epīm: quo potissime indigebamus: non attulimus. Diui. hac parte confide: in terra namque semper illo relicto ad uos uenio monens: ut intus hospitia maneat: neminique aditum pandat: nisi me uocante adierit. Mer. iam atticam deuenimus: proinde deſequere me pallium tenens: donec terminum attigero. Diui. bene agis mercuri manu me ducens si enim sola uager: in hyperbolum: uel cleonem forſitan incidam. Sed quis hic ſtrepitus ceu ferrum ad ſilicem? Mer. timon hic ppe montanā: lapidosamq; tellurem bidente ferit: pro h & paupertas adest: & improbus labor: tollerantia quoq; ac ſapientia: & fortitudo: cæteri q; omnes: quos fames erudit longe præſtantes q; satellites tui. Diui. ut quid ergo mercuri uelociter nō abimus: nihil enim dignū faciemus ratione cū uiro qui tali est ſtipatus exercitu. Mer. haud hoc uisum est ioui: nō ergo timeamus. Pau. quo hanc argi peremptor manu reducis? Mer. A loue huc ad timon amittitur. Pau. nunc diuitiæ ad timonem accedunt: quem ego olim male in delitiis habentē aſſumpſi: & his ſapientiæ ſcilicet & labori uirtū fortē tradidi: p̄cioq; multo dignū feci. Ita ne? ego uobis irridenda: iniuriſq; digna ſum uiſa: ut mihi hāc ſolā poſſeſſiunculā auferre uelitis. quam cū ſumma cura ad uirtutē uſq; percolui: quē quū diuitiæ rursus aſſumpſerint: contumeliis ſuperbiæ tradant: ſimilēq; priori effœminatū: ac degenerem: & ſanū efficiant: mihi rursus lacera ueste obſitūq; reddant? Mer. ſic ioui placitū est. Pau. abeamus itaq; o labor: & ſapientia: uoſq; cæteri ſequimini me: hic uir forte cogniturus est: qualē reliquerit me cooperatricem optimā: & magiſtrā uirtutū: cū qua illi ſemper fuit mens ſana in corpore ſano: ui

Luciani

riq; duxit uitam : seq; respexit : ac superflua : & multa eiusmodi aliena : ut
 sunt dixit. Mer. abeunt; nos autem adeamus. Ti. qui estis o maledicti : uel
 quid querentes huc uenistis uiro agricolæ molestiam illaturi ? Sed abite
 potius cum malo execranda cohors : alioquin in uos glebas : & lapides ia
 cio. Mer. absit timon : ne iacias : non enim mortales ferires : ego quidem
 mercurius sum : ista uero diuitiæ. misit autē nos iuppiter uotis anteuertens
 tuis : itaq; bona cum fortuna accipe diuitias : & a laboribus requiesce . Ti.
 ploraturi estis licet dii : ut ait : quippe una omnes & deos & homines
 odi : hanc uero coecam : quęcunq; sit : bidente pulsabo . Diui. ad iouem redi
 re consilium est o mercuri. Hic enim homo : ut uidetur : non mediocriter in
 sanat : ne quid igitur mali ultra recipiam habeo : Merc. Nihil inhumanum
 agas timon : quin hac tua omni feritate deposita protende manus bonam
 cape fortunam : iterumq; diues esto : atheniensiumq; primus : ac despice in
 gratos illos solus felix. Ti. nihil nobis opus est : nolite mihi molesti esse : hic
 bidens mihi copiosæ diuitiæ sunt. Cæterum fortunatissimum me fore arbi
 tror : si mihi nemo sit proximus. Mer. sic o amice inhumane : utq; uerius di
 xerim ipse : crudeliter : ac pertinaciter agis : merito : forsan homines oderis : a
 quibus tanta perpeffus es : cur uero deos odio habeas ignoro : qui tantam
 de te curam gerunt. Ti. tibi uero mercuri : ioui q; de cura : quam erga me ha
 buistis gratias ago : has uero diuitias nonquam admissurus sum . Mercu.
 quamobrem ? Ti. quia olim mihi mille malorum causa fuisse : quæ & adu
 latoribus me tradiderunt exposuerunt insidiis : odium suscitauerunt : uolupta
 tibus corruerunt inuidiosum reddiderunt : tandem repente : infideq; ac (ut
 uerius loquar) proditorio quodammodo deseruerunt : optima uero pauper
 tas laboribus me uirilibus exercuit. Etenim fide : ac uirtute mecum obser
 uata laboranti mihi necessaria præstitit : superfluaq; illa contemnere. Spesq;
 omnes uitæ meę ex me ipso perfecit : & quę erant diuitiæ meę : quas nec adu
 lator : nec calumniator : nec populus concitatus : nec sententiam proferens
 concionator : nec tyrānus insidiosus auferre possunt : ostendit : bona itaq; ua
 litudine ex laboribus fretus agrum hunc libenti cum labore colo. Nihilq; eo
 rum : quæ sunt in urbe considero : copiosamq; ac sufficientem mihi ex biden
 te farinulam habeo. Itaq; reuersurus abi o mercuri ad iouem diuitiis tecum
 ductis. Mihi autem hoc satis : superq; fuerit : si iussu iouis omnem ætatem :
 querellis plenam mortales agant . Mer. absit timon : neq; enim modo ta
 les omnes sunt querellis idonei. Cæterum iracundiam hanc pueriliaq; ista
 dimitte : sumeque diuitias : non spernenda sunt iouis munera. Diui. uis ti
 mon tecum differam : an si tibi loquar indignaberis ? Timon. dic haud lon
 ga tamen & sine proemiis : ut prauī rhetores : patiar quippe te si pauca di
 ctura. es ob hunc mercurium. Diui. forsan opus fuerit prolixo sermone : ut
 quæ a te sim tam uehementer accusata : uide tamen : si quid tibi : ut ais :
 iniuste feci quæ oblectamentorum tuorum omnium causa fui : honoris :
 prælationis : coronarum : cæterarumque deliciarum : propter me clarus : &

Thimon

famosus & celebris fuisti: quod si quid haud gratum ab adulatoribus passus es: non sum in causa: quin potius ego a te iniuriam passa queror: quod me maledictis uiris absque honore submisisti: qui te laudibus efferebant: & mentem tuam praestigiosis carminibus alienam reddebant: mihiq; modisq; omnibus insidias ponebant. & demum a me proditum asserebas: quum econtra ego te possem merito criminari: qui me prorsus expulisti: deque tua domo praecipitem eiecisti. Pro molli igitur clamide hanc te circa endromidem honoratissima tua paupertas dedit. Mercurius autem hic mihi testis est: quam supplex iouem obsecrauerim: ne ad te rursus accederem: adeo hostiliter a te tractata sum. Mer. sed nunc uides o diuitiae: qualis iam effectus est: itaq; fidenter secum obuersare: tu bidentem ut potes exerce: tu uero thesaurum sub bidente subducito: nam is te uocante exaudiet. Ti. persuasum iri mihi crede mercuri: iterum fieri diues cupio: quid enim pateretur qui cum diis uim inferat. Sed uide quaeso in quas res me trudas infelicem: ut hactenus beate uixi: tantum repente aurum quum nulli iniuriam fecerim: accipiam tantarumq; curarum mole premendus sim. Mer. mei gratia quaeso patienter feras timon: quamquam durum hoc sit: & intollerabile: ut adultores illi ob inuidiam crepent: ego autem per aetnam in caelum reuolabo. Diui. ille ut uidetur abiit: hoc autem ex remigio alarum coniicio: tu hic mane: ego uero quum abiero thesaurum tibi mitam quin fode: tibi autem auri thesaure dico huic timoni obsequere: teque ipsum permitte capi: bidente percute timon altum deferens ego a uobis habero. Ti. age o bidens nunc mihi tuum robur ostende: neque defatigaris ab intimis terre uisceribus thesaurum eruere. O mire iuppiter exultantesq; amici: & mercuri lucifer unde tantum auri: Somnia ne sunt haec! Ve reor ne quum excitatus fuero: carbones inueniam: sed aurum quidem est in signe: subruffum: graue: pulchrum uisu. O aurum dextra optimaq; res mortalibus: ardens ignis: utpote qui nocte dieq; fulges. uenio o amantissime: nimiumq; dilecte. Nunc equidem credo iouem aurum factum esse: nam quae uirgo aliquando non accepisset tam preciosum amatorem per tecta dilabentem! O mida: & croese: & uota delphica: quam nihil fuistis quantum ad timonem: & timonis opes: cui nec persarum rex par fuit: o bidens amantissimamq; endromis: bonum mihi uisum est: ut uos huic pani offeram. Ego uero emptam uniuersa regione hac: superq; thesaurum structa turri: soli mihi satis uiuam ipsum quoq; sepulchrum moriens hoc in loco uisum habere est mihi. Fixa sunt haec: & pro legibus ad uitae reliquias cum nullo uersari: neminemq; cognoscere: aspernarique omnes. Amor uero: & hospitalitas: & amicitia: & misericordiae ara: ceu: nugae quaedam: commiserari autem lachrymantes: uel indigentibus auxiliari praeparatio legismorumq; subuersio: uita uero solitaria ceu lupis: & amicus unus timon. Alii autem omnes inimici: & insidiatores: conuersari cupiam abominationis instar: & si quid uidero sinistri omnis dies illa sit: ut breuiter dixerim: a statuis lapideis

Luciani

uel eneas: nihil distet: nullum inter nos pacis foedera procurantem admit-
 tamus: æternum nobis nullū: perpetua solitudo terminū inter nos: po-
 nat: contribules quoque: atque cognati: patriaque ipsa frigida quædā: & infru-
 ctuosa sint nomina demeritū uana iactantia. Timon: solus dux esto: cun-
 ctosque despiciat: inque se tantum delitiis gaudeat: blanditiarum laudumque pō-
 deribus liberatus diis immolet: conuiuia celebret: solus ibi: & uicinis: & af-
 finibus exclusis reliquis semel se ipsum dexterum faciēdo. Si mortē obierit:
 sibi meti inscribat hares: ad eū corona pueni: nomēque prædulce sit. O fors
 hominū & morum insignis: difficultas asperitas: rusticitas: ira: inhumanitas.
 At si quē uidero igne flagrantem: & ut extingua incēdiū supplicantem oleo:
 piceque succurram. Si quē uero hieme cū impetu torrens trahat. isque proie-
 ctis manibus auxiliū poposcerit: huncmerso deo: sum capite trudam: erre-
 pta illi sursum leuandi uerticis facultate æquitatē iudicii reportet Timon
 ecce ratides colit: teus: si recursum ad leges habuerit: timon ipse acclaman-
 te populo suā iam tulit. Hæc hætenus nobis rata sint istis uiriliter pseueret.
 Sed satis: superque nota oībus facta sunt: quia prædiues sum: ipsa quippe res il-
 lis forsan laqueus fiat. Sed quid hoc o uelocitatem undique concurrunt pul-
 uerulenti: & anhelantes: nescio unde aurum adorati sunt: uerum igitur hoc
 cliuo transcenso insequar dextra lapides iaculando. An sic contra leges age-
 mus qui sumus eis amicitiæ glutino semel iuncti: ut despecti maioris tristi-
 tiæ stimulis crucientur. Hoc enim præstare arbitror: iam itaque illos patien-
 ter admittam: Eia ergo uideamus: quis hie eorum primus est. Gnatonides
 adulator: a quo quum paulo ante quippiam postulassem: laqueum porrexit:
 qui apud me sæpenumero tota uasa uomerat. sed benefecit ad me uenire: nā
 præ aliis ululabit. Gna. Nonne dicebam. quod dii timonem haud negligerent
 uirum bonum. Salue formosissime: & gratiosissime: ac liberalissime timon.
 Ti. proh iuppiter: tu ne ille es gnatonides uulturum: omnium edacissimus
 & præ omnibus mortalibus consumptor. Gna. semper fuisti mordacitatis
 amator: sed ubi conuiuium nouum tibi canticum dithyrambum ame nuz-
 per editum deferens uenio. Ti. hoc pulsatus bidente cantabis elegos. Gna.
 quid est: hoc me uerberas timon: te hercules testem uoco: e heu accusabo te
 uulneris ariopago. Ti. si paulisper tardus fueris: homicidii forsitan me ac-
 cusaturus. Gna. absit sed sana uulnus modicum superfundens auri: est enim
 ualde restrictiua sanguinis medicina: Ti. adhuc manes? Gna. abeo: tu autē
 minime gaudebis: adeo agrestis ob aurum factus. Ti. quis est iste caluus: q-
 uenit philiades adulatorum omnium spurcissimus: hic autem agrum totū
 a me cum accepisset: ac filia dotem duo talenta mercedem laudis: quia me
 cantantem tacentibus cunctis solus prælaudasset: iuramento affirmans me
 cygnis concinior fore: quem languentem me pridem uidit: qui ad illum
 accesseram auxiliū imploraturus: mihi uir egregius plagas dedit. Phi. o
 decus nunc timonem agnoscitis: nunc gnatonides amicus: & cōuicia meri-
 to quidem passus est: quū adeo ingratus sit: ego uero qui olim eius familia-

Thimon

ris coetaneus: conuicaneusq; fui: mediocriter cum illo agam: ne illi uidear i-
sultare. Salue mi domine: attendas oro quemadmodum ab his adulatori-
bus te custodias: qui in mensa solum tibi assistunt nō dissimiles coruis ad ca-
dauera. Amplius uero non est credendum huius temporis mortalibus: om-
nes enim neq; & ingrati sunt: ego uero talentum attuli tibi ceu illo tibi opus
sit. In itinere uero constitutus intellexi te ingentium opum copia redunda-
re. Venio itaq; moniturus: q̄q; per te ipsum sapias: in nullo forsan tibi uerbis
meis opus erit: qui etiam nestorem ipsum moniturus sis. Ti. sint ista philia-
des: uerū accede: req; benigne cum bidente recipiam. Phi. accurrite uiri in-
gratus hic hō: mihi ceruicem fregit: quando ipsi sane cōsulebam. Ti. en ter-
tius hic orator demeas adit: libellum dextra gerens: qui cōgnatum mihi se
fore iactitat: hic quum a me quadam die sex & decem in urbe accepisset ta-
lenta (condemnatus quippe fuerat: uictusq; illis non redditus: ego misericor-
dia motus ipsum absolui. Nam pridem erarium in erectheidem tribum for-
te diuidendum acceperat. Ego uero quum illum adiens postulassem debitū
reddi: ait se haud quaquam nosce me ciuem fore. De. salue o timon p̄cipuus
fructus generis: columē ciuiū: tutela patriæ. Iam dudum plebs congregata
est req; tuumq; consilium expectat. primo tamen audi sententiam: quā de te
scripsi. Timon echecratides colytteus uir non modo bonus: atq; optimus:
sed & prudens adeo: ut nullus in grācia per omne tempus perseverāti-
rit: agens bonum patriæ: pugnando: & luctando: & currendo in olympia p-
fecto curruū atq; biga uictor euasit. Ti. at ego nunq; olympiam uidi. De. qd
ergo! postmodum uisurus es: multa uero huiusmodi addere præstat: uirili-
ter quoq; se pro patria priore āno gessit uersus archaneas: strauitq; duas pelo-
ponensium acies. Ti. quo pacto ob id forsan: q; arma non habui: uel in cata-
logo scriptus non fui. De. mediocriter de te sentis: nos uero īgrati essemus.
si non memoria teneremus. Item & sententias proferendo: & consilium dā-
do: ac militando patriæ non modicum profuisti. Pro his utiq; omnibus cō-
silio uisum est: populoq; ac iudicum ordini: patribus priuatimq; plebi: & cō-
muniter omnibus: aureū iuxta paladem in arce timonem fabricare: fulmen
habentem dextra: & radios circa caput septemq; illum ex auro ornare coro-
nis: ac hodie coronas ipsas in dionysiis per nouos tragedos declarari. Ho-
dierna quippe ob illum bacchi solemnia celebrari opus est. Cognatus deme-
as orator sententiā dixit: eius proximus: atq; discipulus: orator quippe opti-
mus. Timon & omnia quæcunq; uoluerit ista quippe de te sententia est: fi-
lium quoq; meum ad te mecum ducere uolui: quē tuo nomine timonē appel-
laui. Ti. quomodo de mea quum sicut accepi nōdum uxorem duxeris. De.
ast si concesserit deus anno secuturo nuptias celebrabo: procreaboq; filios:
ac cum qui nasceretur: masculus quippe erit: timona nominabo. Ti. utrū
nuptias celebraturus sis nescio: sed interim hanc me plagā assumito. De.
heume quid hoc est! tyrannus est timon: liberos cædis: qui non ex omni par-
te liber: aut ciuis es: sed breui pœnas dabis: & propter alia & ob illud: q; arcē

Luciani

cōbusisti. Ti. sed o scelus ars nequē igne succēsa est: quo fit te manifestam per
petrasse calumniā. De. at diues effectus es perfosso sacrario. Ti. etiam illiba
tum manet: ex quo sequitur uera non esse: quæ dicis. De. perfodietur quidē
postea iam enim omnia in ipso habes. Ti. aliam igitur sume. De. hei renes:
Ti. Ne clames tertiam equidē tibi dabo: quoniam prorsus ridicula paterer:
ego qui geminas lacedæmoniorū acies inermis fudi: unū hominē nō conte
ram: frustra: quippe in olympia: & pugnando: & luctando uictor euaserim.
Sed quid istuc: nunquid nō thrasyclus philosophus hic est: immo nō alius
pmiſsa barba: & superciliis ptensis: in seipso meditabundus uenit: toruum
intuens: hirsutam a fronte comā repellens boreæ haud ab similis: uel trito
ni: quales zeus pinxit hic honestus & habitu compositus gradu ueste so
brius: sub ipsum diluculum de uirtute: quæ dici possunt: explicat: uoluptati
bus gaudentes accusat: & frugalitatem prædicat: quū lotus ad cœnam ue
niat: puer quoq; illi fecundū calicem porrigat: puro diluif mero: ceu lethes
aquam absorbens: multum sibi inuicem aduersa sermonibus illis matutinis
ostentans. Dapes haud aliter q̄ edax uultur præripiens & proximum admo
nens: quum habeat unguentis: & aromatibus barbam plenam: se more ca
nino replens: & incuruus sperans in sartaginibus inuenire uirtutem: pati
nis: atq; catinis pollice diligenter extersis: ita ut ne parū quidem intrite re
linquat: semper querelus: licet placentas integras: totumq; suum præ aliis
solus acceperit. Quid quid lecacitatis: & insacietatis fuerit illi & ingens: uti
litas: ebriosus: & temulentus: non ad cantum usque: saltumque modo: sed
etiam ad maledicta: & iram: ad hæc & sermo copiosus ad calicem. Tunc
enim præcipue de sobrietate: honestateque: & a cæteris huiusmodi uer
ba dicit: iam tunc ebrietate uictus ridiculose balbutit: præterea puten
tes sequuntur uomitus. Demum quidam illum elleuantes de symposio tibi
cinæ ambabus manibus apprehensum exportant. Cæterum quum sobrius
est: nulli primorum cedendum putat ob mendacium: uel temeritatem: aut
auaritiam: & tamen adulatorum est primus: & ad periurium prōptissimuse
ac ueneficii princeps: in illo pudor sumus: & tota prudentia: & in omnibus
exacta diligentia: & consumata perfectio: plorabit tamen ad longum spa
tium temporis non existens bonus: Quid hoc ē: pape nobis tardus est thra
sicles: Thra. non ut multi uenio ad te timon ob diuitias tuas: quodammoz
do in stuporem uersi: argenti quippe uel auri sumptuosæ uel cœnæ illecti cō
currunt: blanditias multas præ se ferentes: ad te uirum utpote simplicem fa
cultatesq; tuas communicantem. Nosti enim: ut aridus panis copiosa mi
hi sit cœna: delicatæque epulæ porrum: aut cardamum: aut si quando excu
lentius parū: salis potus uero fons nouē fistularum. Hæc uero rudis tunica:
quamuis purpura carior. Atqui aurum non præciosius mihi uidetur quam
lirtoris lapilli: tui uero gratia ueni timon: ne te corrumpat pessima hæc: in
sidiosaque possessio diuitiæ. quæ multis intolerabilium damnorum sæpenu
mero causa fuit: q̄ si mihi dederis fidem: totas in mare deiicis: ceu miniz

Timon

me necessarias uiro bono: qui potest uarias philosophiæ diuitias contempla-
ri non tamē optime timon illas in profundum demerges: sed usq; ad pubē
ingressus. parum ante terram fluctuosam me solo uidente. Sin autē hoc non
placet: tuq; alium potioremodum inuenisti: celeriter de domo illas eiicias
nec uno tibi esse relicto distribuens cūctis indigentibus: huic quidem drach-
mas quinq; illi autē minam: alii uero medium talentū. Siquis autē philoso-
phus fuerit: dignus est ut duplā accipiat partem: mihi uero non mei gratia
peto: sed: q; amicorum necessitatibus tradam: satis est si peram hanc opplēs
tribuas duorū caprinorū uberū uix capacē: frugi enim & mediocritatis ami-
cum decet esse philosophū: & nihil ultra peram sapere. Ti. laudo ista thrasy-
cles: sed ante peram (si uidetur) eia tuum caput pugnis implebo illos biden-
te cōnumerans: Thra. o magistratus: o leges: oh a blaffemo in libera urbe ce-
dimur. Ti. quid indignaris uirorū optime. Thra. repecutiam te timō. Ti.
Edepol ultra numerum quattuor addam: sed quid hoc est: multi cōueniunt:
blepsias ille: ac laches: & eniphon: peniteusq; ordo eorū: qui ploraturi sunt.
itaq; iugum hoc ascendam: & iam lassum bidentem aliquantisper pausare
finam. Ego autem quādo quidem multos congeffi lapides in modū gran-
dinis procul iaciam. Blep. ne iacias timon abimus enim. Ti. sed nec incru-
enti: nec in uulneribus sine.

Luciani sermo de calumnia.

Caluis: ac molesta res ē ignorātia: & multorū malorū hominibus cau-
sa: tanquam caliginem quandam infundens rebus: & ueritatem
obscurans: & unicuiusq; uitam obumbrans. In tenebris igitur er-
rātibus omnes similes sumus: immo potius cæcis similia patimur:
nunc oberramus quidem temere. nunc uero ulterius quam oporteat labi-
mur: & quod prope est: & ante pedes non cernimus. Quid autem longe: &
ualde distans tanq̄ molestiam allaturum timemus: & omnino in rebus agē-
dis omnibus labi nō desistimus. Itaq; infinitas iam tragedis occasiones ad
fabulas hæc ipsa res præbuit: abdacidas & pelopidas: & his similia. ferme
enim plurima ex his: quæ in scēnam ueniūt malis: inueniret aliquis ex igno-
rantia tanq̄ quodam tragico numine suppeditata. Hoc autem dico etiā ad
alia quidem respiciens: sed maxime ad non ueras contra familiares & ami-
cos calūnias: a quibus iā & domus deletæ fuerūt: & ciuitates funditus pdiræ
sūt: & parētes cōtra filios suos isanierūt: & fratres cōtra cōsanguineos. & fi-
lii cōtra parētes: & amatores cōtra amatos multæ at amicitia cōcisæ sūt: &
domus cōfusæ ex eo q; calūniæ fides habita fuerit. Ut igit̄ q̄ minime icida-
mus in ipsas: demonstrare uolo oratiōe tanq̄ in quadā pictura: q̄lis res sit calū-
nia: & unde pcedat: & qualia efficiat. Magis autē apelles ephesus pridē hæc
pposuit imaginem: & enim hic quoq; calūniatus apud ptolemæū regem tā-
q̄ particeps fuisset coniurationis: quæ cū theodata in tyro cōflata est: Apel-
les uero neque unquam uiderat tyrum: neque quis esset theodata norat:
nisi q; audierat ptolemæum quendam principem esse curantem res phœ-

Luciani

nicia. Verūtamē emulorū quidam nomine antiphilus ex inuidia honoris: quē ille apud regē obtineret: & zelotipia in arte: accusauit eū apud prola-
 meū: q̄ ipse omniū rerū societatem iniisset: quodq̄ ipsum uidisset quidam
 in phoenitia conuiuantē cū theodota & per totā coenā ad aurē eū alloquen-
 tem: & demū ostendit tyrii defectionē: & pelusi captiuitatem ex apellis con-
 filio factam. Ptolemæus autē: ut qui neq̄ in aliis rebus ualde mente captus
 esset: sed in adulatione regali nutritus: sic accensus est: & perturbatus ex hac
 incredibili calūnia: ut neq̄ uersimilem ullā ducens rationē neq̄ q̄ æmulus
 artis erat callūniator: neq̄ q̄ pictor minor erat ut tantā pditionē posset fa-
 cere: & hæc beneficiis ab ipso: & supra quemcūq̄ eiusdē artis honorata: sed
 neq̄ q̄ omnino apelles in tyrū nauigauerit perscrutatus ira statim correptus
 est: & clamore repleuit regiam: ingrātū uociferans: & isidiatorem: & coniu-
 ratorem apellem & nisi ex captiuis quidā ægre ferens antiphili ipudentiā:
 & miserū apellē miseratus: dixisset: nullius rei ipsis coniuratoribus partici-
 pem fuisse: hominem illū obruncatus capite esset: & particeps fuisset malo-
 rū: quæ fuerūt in tyro: quū ipse nihil causa fuisset. Ptolemæus igitur adeo
 dicitur poenitentia captus super his quæ facta fuerant: ut apellem quidē
 centū talentis donauerit: antiphilū autē ut seruiret ipsi tradiderit: Apelles
 autē memor periculorū: quæ adisset: tali quadā tabella calūniam ultus est.
 In dextra quidem uir sedet per magnas habens aures: ferme auriculis midē
 similes manū prendens longe ad callūniam adhuc accedentem. Circa ip-
 sum uero stant duæ mulieres: ignorantia mihi esse uidetur: & suspirio: ex alia
 parte accedit callūnia: muliercula supramodū pulchra: ardens autem & con-
 citata: sicut per iram & irā ostendens: sinistra q̄dem facē accensam tenēs
 altera uero adolēcentem quēdam per capillos trahens: manus tendentem
 in cælū: & testantē deos. Præcedit autem uir pallidus: & deformis acute in-
 tuens: & similis his: qui ex longo morbo sunt exicati. Hunc igit̄ esse inuidiā
 aliquis coniectaret. At qui & quædā aliæ duæ sequunt̄: dirigentes: & ador-
 nantes callūniā: Postq̄ autē ut mihi interpret̄ imaginis significauit: altera
 quidem isidia erat: altera autē fraus. post tergū uero sequebatur ualde lugu-
 briter quædā adornata: pullis uestibus induta: laceraq̄: penitentia: & hæc
 dicebatur: retro igitur flectebatur lugens: & cū uerecundia ualde ueritatem
 aduenientem aspiciebat. Hoc modo apelles suū periculū in tabula est imita-
 tus. Eia autē & nos: si uidetur: secundū Ephesi pictoris artē percurramus:
 quæ ad sunt callūniæ. Prius autē diffinitione quadā describentes: ipsam (sic
 enim nobis imago fiet) Est igitur callūnia accusatio quædā ex solitudine fa-
 cta: latens accusatū: ex una tantū parte sine contradictione credita: tale qui-
 dem argumentum est orationis. Quū autē sint persone sicut in comœdiis
 callūniatoris & callumniati: & apud quē callūnia fit: secū unā quāq̄ ipsarū
 consideremus: qualia uerisimile est ea esse: quæ fiunt. Primū si uidet̄ traduca-
 mus fabilæ actorem. Dico autem factorē callūniæ. Hic autē: q̄ quidem non
 sit homo bonus: omnibus notū puto. Nemo enim quū bonus existat: malo-

De Calumnia

rum causa fieret proximo suo: sed est bonorum uirorum ex his quæ bene faciunt ipsis amicis: non aut ex iis: quibus alios iniuria afficientes arcusantur: & odio haberi parant: probari opinionem beniuolentiæ uendicantes. Postea autē q̄ iniustus: & iniquus est: & impius: & utentibus damnosus: facile est perdiscere. Quis enim non fateretur æquitatem in omni re: & nihil plus iusticię opera esse. iniquum autem & improbū iniusticię esse: qui autē calumnia aduersus habentes furtim utitur: quomodo non impium totum auditorem sibi uendicans & præoccupans: eius aures & obrurans: & secundæ orationi omnino inaccessibiles parans: ipsas calumnia prius impletas: extremæ iniustitiæ tale: ut dicerent optimi legum latores solon & draco: iusiurandū iudicibus facientes: ut ambos similiter audiant: & parem beniuolentiā reis tribuant: donec alterius oratio comparata peior altera: aut melior apparuerit: antequam autem perscrutati fuerint defensionē contra accusationem: ipium omnino & impurum arbitrati sunt fore iudicium. Et enim etiam deos diceremus moleste ferre: si accusatori cum licentia: quę uellet dicere permitteremus: obturantes autem aures accusatorum: aut ore silentes contra eum suffragia ferremus priori capti oratione: ut secundum iustitiam & secundum iusiurandū iudicis quispiam deceret calumnias fieri. Si cui autem legum latores fide digni non uidentur laudantes sic iusta & sine altera parte fieri iudicia: poetam mihi uideor optimū inducere oratione: qui de his optime locutus est. Imo autem legem posuit. Dicit autē neq̄ litē iudicaueris: priusq̄ amborū audieris orationem: nouerat enim puto & hicq̄: quā multæ sint iniuriæ inuita: nullam quispiā iueniret peiorem: neq̄ iniustiorē: quam idicta causa quēpiam cōdemnari. Quod qui calumniatur: facere omnino aggreditur absq̄ iudicio: subiiciens reum ire audientis: & latebris accusationis defensionē detrahens. Et enim sine audacia sunt: & timidi omnes huiusmodi homines: qui in lucem nihil educāt: sed quoniam admodū insidiantes ex obscuro alicunde sagittas mittentes: ut neq̄ contra instrui quisquam possit: neq̄ repugnare: sed in difficultate: & ignoratione belli corrumpatur. Quod maximū est signū calūniantes nihil uerū dicere: quin si quis sibi ipsi cōsciū esset: q̄ uere accusaret: hic (puto) manifeste argueret: & reū faceret: & oratione ita perscrutaretur. Quemadmodum nemo: qui manifeste posset uincere: insidiis nunquā & fraude uteretur contra hostes. Maxime autē aliquis posset hos uidere in regū aulis: & iis: qui circa amicitias eorū: qui imperant: & potentes sunt pbantur: ubi multa inuidia: infinitæ suspitiones: p̄ multe adulationum: & calumniarū materiæ. Vbi enim maiores sunt spes: hic & inuidiæ difficiliōres: & odia suspectiora: æmulationes: ad malas artes iueniendas acutiores: & ingeniosiores: omnes igitur acute sese inuicem spectant: & quemadmodum singuli certamine pugnantes obleruant: si quam corporis partem nudatam uiderint: & unusquisq̄ uolens ipse primus esse de pellit: & cōtra proximū luctat: & quē ante se habet: diuellit: si possit supplātat: ubi & bōus manifeste statim subuertitur & lacerať. & postremo ignominio-

se extruditur. Assentator autem & ad huiusmodi prauos mores uerisimilior probatur: & omnino preueniens uincit: quoniam ea homeri sunt uera: & communis hostis mars & interficientem interficit. Igitur tanquam non de paruis rebus sit certamen uarias inter se uias excogitant: quarum celerissima & turissima est calumnationis. quae principium quidem capit ab inuidia spei dimidia: sed miserabiliores & tragicos inducit fines: & multarum calamitatum plena est: neque tamen paruum est hoc: neque simplex: ut aliquis suspicaretur. Sed multae artis sagacitatisque non paruae: & quae cercioris cuiusdam indigeat diligentiae. Non enim tot damnis afficeret calumnia: nisi uersimili quodam modo fieret: neque contra ueritatem quae omnibus rebus ualidior est: ualeret: nisi multa quae inducerentur: & probabilia essent: Et infinita alia contra audientes pararentur. ut plurimum igitur maxime calumniis circumuenitur is qui honoratur & propter hoc his qui post ipsum relinquuntur: est inuidiae. Omnes enim in hunc sagittas iaciunt: eum tanquam rem quandam: quae prohibebat: & impedimento sit prospicientes. Et unusquisque putat seipsum primum fore: si illum: qui summus est: per obsidionem expugnauerit: & ab amicitia abstraxerit: quale quidam: & in gymniciis cartaminibus inter cursores fit. Illic enim bonus cursor: ut primum repagulum cecidit: primum locum cupiens: & mentem dirigens ad finem: & in pedibus spem uictoriae habens: contra proximum nulla utitur calliditate: nec quicquam quod sit secundum aduersarios: curiose agit. At malus ille: & imbellis aduersarius: spe celeritatis amissa: ad prauitatem artis conuertitur: & hoc solum ex omnibus considerat: quomodo currentem inhibens: aut impediens frenet: & supprimat: tanquam si ab hoc aberrauerint: nunquam possit uincere: Similiter autem: & in amicitiiis horum: qui beati sunt: contingit. Qui enim excellit: hic statim insidiis periturus: & sine custodibus in medio maliuolorum deprehensus discerpitur. Si autem amantur: & amici uidentur ex his: quibus alios damnis uisi fuerint effecisse: & id: quod dignum sit: cur calumniae credatur: excogitant: non ut contigerit: sed tanquam in hoc eis tota res consistat: ueriti ne uel quid absonum artingant: & alienum. Vertentes igitur in peius: ut plurimum ea: quae adsunt ei: quem calumniatur: non improbables faciunt accusationes sicut medicum calumniantur tanquam ueneficum: diuitem autem tanquam tyrannum: tyrannicum uero & familiarem regis tanquam proditorem. Interdum tamen auditor ipse subiicit calumniae differentias: & ad illius mores malis praediti moribus ipsi se accommodantes coniectant. Si enim ipsum zelotypum uiderint esse: innuit (aiunt) uxori tuae in coena: & ad ipsum aspiciens ingemuit: & suspirauit: & stratonica ad eum non ualde iocunde: & omnino amatorie: & quaedam: & adulterinae ad ipsum calumniae. Si autem arti poeticae sit deditus: & in hoc ualde se efferat per iouem subsanauit phyllosenus tuos uersus: & carpserit: & sine mensura dixit ipsos: & male compositos ad pius autem & deorum amantem amicus accusat tanquam qui deum repellat. negetque prouidentiam. Qui autem audiuit tanquam stimulo

De Calumnia

aure percussus incensus est: tanq̃ uerisimile sit: & amicum auersatur non expectata certiore probatione. Omniu enim talia excogitant & dicunt: quæ maxime nouerunt posse ad iram prouocare audientem: & sciens ubi unus quisq̃ sit primus: ad illum sagittas mittunt: & in ipsum iaculantur: ut statim ira perturbatus: ocium amplius non habeat ad ueritatem exquirendam. Fuit olim & apud prolemaum: qui dionysius cognomento est appellatus: qui demetrium platonium callumniaretur: q̃ & aquam biberet: & solus ex omnibus foemineos habitus non indueretur in bacchanalibus: & si diluculo: neq̃ biberet spectantibus omnibus: neq̃ ueste indutus subtilissima pulsaſſet cymbala: & saltasset: periisset: utiq̃: q̃ regis uita non delectaretur: sed esset sophista grauis: & prolemaei deliciarum æmulus. Apud uero alexandrum maxima omnium calumnia fuisset habita: si quis hephestionem neq̃ colere: neq̃ adorare constituisſet. nam postq̃ hephestion ex amore iteriit: uel hoc addere magnificentiae uoluit alexander: ut deum faceret hephestione mortuum. Tempia igitur statim construxerunt urbes: consecrabantur luci: arq̃ sacrificia: ac nouo huic deo dies festi procurrabantur: maximumq̃ iusiurandum erat oĩbus hephestion. Si quis uero uel surriſisset ad ea: quæ fierent: uel non sane q̃ pius & religiosus uisus fuisset: morte moriebatur. Cum ergo assentatores hanc puerilem alexandri cupiditatem cognoscerent: accedebant illico: & insufflabant de hephestione narrantes insomnia: eiq̃ & uisiones quasdam: & curationes attribuebant: & prædicabant oracula: & postremo præſenti: morborumq̃ expulſori deo sacrificabant. Delectabatur autem alexander audiens: & demum credebat: ac multum gloriabatur: q̃ non solum esset dei filius: sed q̃ facere etiam deos ualeret. Quot igitur existimamus ex amicis alexandri coepisse fructum ex diuinitate hephestionis temporibus illis? insimulatos quod communẽ omnium deum non colerent: ob eamque causam expulsos: ac regiis beniuolentiam perdidisse. Tunc & agathocles samius præfectus militum apud alexandrum: & qui honore afficiebatur ab eo plurimum: una cum leone ferme conclusus est: accusatus quoniam ad sepulchrum hephestionis profectus illachrymauit. Verum illi attulisse opem perdicas dicitur iuratus deos omnis & hephestionem: uenanti sibi manifeste apparuisse deum. ac innuisse ut diceret alexandro: q̃ agathocli ignosceret: quandoquidem neque ut incredulus. neque ut in mortuo illachrymasset: sed q̃ antiquæ consuetudinis meminisset. Assentatio igitur & calumnia locum tunc habuit: maxime ad alexandri composita passionem. Quemadmodum in urbis expugnatione non ad excelsa loca: & munita muris. eoque unde ruant præcipites se hostes conferunt: uerum ubi quid in custoditum: debile ue: aut depressum senserint. Illuc enim toris uiribus una omnes conuolant tanquam facile inuadere: & capere queant: sic etiam callumniatores eo impetum faciunt: admoventq̃ machinas. ac expugnant tandem. obſtante nemine: & prohibente ingressum: quod animo infirmum: ac imbecillum: &

Luciani

accessu facile intellexerint. Deinde ubi intra muros semel ingressi fuerint: iam
 etant ignes: & incendunt: omnia: iugulantq; & exterminant: qualia si captus
 animus & in mactipium redactus fuerit: pars est & decens ut sint opera. Cal-
 lumniatorum uero contra absentem hæc machinæ: doli: mendacium: periu-
 rium: preces: impudentia: & cætera id genus infinita scelera: & calida opera:
 Sed omnium maxima: quæ est consanguinea: immo quædam potius callū-
 nia: soror: assentatio. Non est quisq; adeo generosus: ac adamantino muro:
 accinctus: animum: qui callumniosis assentationibus non arrigat aures: &
 præcipue si fundamenta effodit: surripitq; callumnia. Quæ foris fiunt sunt
 huiusmodi. At intus prodiones plurimæ adiuuant: quæ manus extendunt:
 & porrigunt: portas recludunt: atq; multifariam: ut capiatur auditor se acco-
 modat: primum quidem cupiditas rerum nouarum qua hominibus omni-
 bus a natura inuata est. Similiter & satietas: ac illud deinde: quæ præ-
 ter opinionem audita sunt cõsequitur. Nam quo nã modo lætemur omnes:
 quotiens occulte dicta: & plena suspitiõis audimus: ignoro equidem. Itaq;
 noui nonnullos: quibus ita suauiter ex calumniis pruriunt aures: ac si pen-
 nis leuiter attingantur. Postquã igitur ab his omnibus expugnati ceciderint:
 omnino puto: capiunt: ac destruunt: neq; difficilis sit uictoria nemine cõtra
 instructo: & repellente impetum: uerum auditor quidem seipsum cum spon-
 te præbeat: ignoretq; accusatus insidias. Sicut enim nocte: urbe capta: dor-
 mientes accusati pereunt. Et quod est omniũ miseratione dignissimum: il-
 le quidem: qui accusatus est accedit ad amicum hylaris: ut qui nihil sibi ma-
 li factũ itelligit: & quæ cõsueuerat: & dicit: & facit circumuentus miser om-
 nibus modis. Is uero: cui accusatus est: si quid generosi habeat: & liberi: &
 audaciæ statim prorumpit in iram: atq; effundit bilem: & tandem ubi amici
 excusationem pcepit: nequicq; iratũ se amico fuisse cognouit. Quod si igno-
 bilior: & abiecto sit animo: accedit quidem: & sumis aridet labris: sed odit
 & clam defecat dentes & exacuit: & (ut inquit poeta) præmit iram corde p-
 fundam: quo equidem nihil esse puto iniuste. neq; seruire magis: ut labrum
 quis mordens clam bilem nutriat: atq; odium in seipso inclusum exaugeat:
 aliud qdem sentiat: aliud dicat. & hylari: ac iocunda facie agat tragoediam
 aliquam: & doloris: & luctus plenam. Hoc autem patiuntur maxime: quan-
 do inter culumnantem: & eum: qui accusatus est antiqua esse uidetur fami-
 liaritas: faciat similiter. tunc enim ne uocem quidem accusatorum: excusan-
 tium ue audire uolunt. Adhibendam esse fidem accusationi iccirco existi-
 mant quoniam accusatori cum accusato uetus intercedat familiaritas. Et
 non considerant plurimas odii causas: latentes cæteris sepe inrer amicis si-
 mos incidisse: ac interdum quibus ipsemet obnoxius est aliquis: hac ipsa re
 præueniens: & confusus accusauit propinquum: effugere hoc modo conatus
 calumnam. Et omnino inimicum quidem calumniari nemo audet. Incre-
 dibilis enim esset ibi accusatio: habens manifestam causam. eos autem ma-
 xime inuadunt: qui amicissimi esse uideantur. Innatã sibi esse erga audien-

De Calumnia

res beniuolentiam: sic uideri uolunt. quoniam ad illorum utilitatem: ne ab amicissimis qdem abstineant: sunt autē qui & si sciunt postea sibi fuisse amicos iniuria accusatos: pudorē tamen eorū: quæ crediderant: neq; admittere amplius: neq; aspicere eos audent tanquā affecti iniuria: quoniā nihil fecisse illos cognouerūt iniuriæ. Itaq; multorū malorū refecta uita est ex calūniis: quæ facile: & sine inquisitione creduntur. Antea enim inquit. Intereas Proce: aut interfice Bellerophontē. Qui uoluit me cū coisse: nec ipsa uolebā. cum tamen ipsa prior aggressa fuisset: & despecta: & ferme periit adolescens in congressu contra chimerā: cum continentia seruaret: & reuerentia erga hospitem passus est a muliere mala insidias Phœdra uero: & ipsa similiter calūniata priuignū fecit: ut execrabilis fieret a patre Hippolytus: cū nihil o dei fecisset ille ipii: sed est certe dicit quispiā iterdū callūnianti credendū: q & iustus & prudens esse uideatur in rebus cæteris: & fidem ei adhibere oportet: q tale quid machinatus alias minime fuerit. An est igitur aristide aliz quis iustior? Sed & ille quidē conspirauit contra themistoclem: & cōcitauit populū. Laborabat enim ille (ut aiunt) ciuili ambitione iustus qdem quoad alios aristides: sed homo & ipse fuit: irascebatur: amabat: oderat. Et si uerū est quod fertur de palamede: qui græcorū prudētissimus fuit: atq; aliis in rebus optimus insidias ex inuidia composuisse dicitur contra consanguineū: & familiarem uirū: & qui ad idem periculū cōnauigauerat sic huiusmodi in rebus naturale omnibus est hominibus uitii. Quid dixerit qspiam: uel de socrate: qui iniuste apud athenienses accusatus fuit: ut impius & insidiator? uel de themistocle: aut miltiade: qui post tales tantasq; uictorias suspecti facti sunt græciæ proditionis? Infinita adduci possent exempla: & plurima ferē cognita. Quid igit ei faciendū est: q mētē habeat: q ue de uirtute: aut de ueritate desceptet. Quod & homerus (existimo) ubi de firenibus cōfingit fabulā interpretatus est: quādo præter nauigare iubet: perniciosas has auditus uoluptates: auresq; occludere nec eas fluxe referare passiōe affectis. Sed ad ea: quæ dicuntur: diligentē hostiariam constituere rationem. & quæ digna sunt admittere: & cōparare: quæ uero praua: & turpia excludere: atq; repellere. Esset enim sane ridiculū si domus ianitorem quis constituat: aures uero & mentē patere permittat. Quando igitur accesserit aliquis: q narret huiusmodi: oportet eū qui audit ita sit nec ne: secū diligenter inquirere: & considerare etiam: atq; etiam: ac mente euoluere: neq; dicentis ætatem: neq; ante actam uitā: neq; illius in dicendo solertia uidere: atq; prospicere. Quanto enim aliquis aptior ad persuadendū: tanto diligentiore opus est examine. Non est ergo fides adhibenda alieno iudicio: uel odio potius accusanti: sed ipse secū adiutor studiose ueritatē inquirat: faciatq; ut rumpatur calūniator inuidia. Et cū utriusq; animi manifestauerit argumētū: & amet: & oderit: si priusquam id fecerit: mouentur prima calumnia. O hercules quam puerile: & abiectum atq; iniquum est (ut ab initio diximus) ignorantia: & in tenebris prouoluti mores. Quod si deus uelamen auferet ex oculis

hominum: abiret statim callumnia in baratrum: quæ nullum habens locum profugeret: illustratis rebus a ueritate.

¶ Luciani laus Muscæ.

Musca est sic minima uolucrum: ut possit cum muscellis & culicibus comparari: sed tanto illis est maior: quantum ipsa ab ape relinquitur. Pennata est autem: non eo modo: quo ceteræ uolucres: quarum hæc quidem pennas in toto habent corpore: hæc uero uelocibus utuntur: & perniciousis alis. Sed ex pelliculis sunt illi pennæ: quemadmodum locustis: & cicadis: & apibus: sed tanto molliores habet pennas: quanto græca ueste tenuior & mollior est indica. Siquis muscam diligenter inspiciat: quando in sole alas expandit: & concutit: uariis eam pictâ coloribus: ut pauones uidebit. Est illi uolatus non continuo pennarum remigiosus: ut uespertilionibus. neque saltu: ut locustis: neque cum stridore: ut uespis: & crabronibus: uerum: flexibilis ad quâcunq; aeris partem se moueat. Adde quod non uolat quiete & cum silentio: sed cum cantu: & melodia. non ita immitte: & sæpe quemadmodum culices: & muscellæ: neque cum graui fremitu apum: aut uespæ: rû horribilem ostentans sonum: & minacem: sed tanto uolat his suauius musca: quanto sunt tuba & cymbalis tibie dulciores. In reliquo uero corpore caput quidem tenuissimum collo continetur: & est uersatile: non compactum: & affixum humeris: ut est locustæ. Oculi uero prominent: quod cornu plurimum habet: pectus est bene compactum: sunt ei innati pedes: non ut uespis attriti ualde: & complexi. alio autem minuta est: & ipsa: & thoraci similis: zona latas: & squamas habens: ulciscitur tamen non aculeo: ut apis: & uespa: sed ore: & proboscide: & ipsa eodem modo habet uel elephanti: proasciturque: & assumit: & in hæres continet concavo uase in summitate proboscidis: ex ipsa uero deus foras prominet: quo pinguis bibit & lac sed dulcis & suavis est ipsi uel sanguis non magno cum dolore haurit: eorum quos pupugit. Sexipes uero est: quattuor solis incedit: duobus autem anterioribus etiam ut manibus utitur. Videres igitur ipsam gradientem quattuor: atque edulium aliquod tenentem sublime: manibus more: ualdeque humano: atque ut nos. Nascitur autem non statim talis: sed uermis ab initio uel ex hominibus mortuis: uel ex aliis animalibus deinde sensim & pedes effert: & producit alas: Fitque ex reptili uolucris: & concipit paruum uermem: qui musca fit postea conuiuia autem: & contubernalis: & commensalis hominum: de gustat omnia: præter oleum: mortem enim ei affert epotum oleum: & tamen brevis est uitæ ualde enim angusta data est illi uita. luce plurimum gaudet: & in hac ciuilitate uersatur: nocte uero quiescit: & silentium agit: & neque uolat: neque cantat: sed contrahit se: & non mouetur. Non parua esse eius intelligentiam queo dicere: cum insidiatorem & hostem suum aranæum effugiat: insidiantem enim & obseruat & contrahitur declinans illius imperium: ne capitur irretita: & in bestiolæ incidens casses: fortitudinem enim & robur ipsius non oportet dicere: sed homerus poetarum maximus cum quereretur: quo nam modo laudaret heroum optimum: non

Laus Muscæ

leoni: pardo: uer: aut apro comparat robur illius: sed audaciæ muscæ: & intrepididati: & conatus magnitudini: neq; enī audaciam: sed fiduciam esse illi refert: quanq̃ est (inquit) repulsa: non desistit tamen: sed est appetens morsus: sic autem laudat magnopere muscam: & amplectitur ut non semel: neq; paucis in locis de ea meminerit: sed sæpe exornat sic carmina: commemorata musca: nunc enim gregarium eius uolatum ad lac exponit: nunc autē miseruam curanti matri dormientem infantem comparans: quando a Menelao telum repellit: ne ad lætalia loca incidat: muscam rursus ducit in exemplum. At qui pulcherrimo eas adiectiuo ornauit cantatrices appellans: & cum gregem earū gentē uocat: sic autē fortis est: q̃ mordens aliquid uulnera non hominis solum pellem: sed & bouis: & equi: elephantē quoq; mœro afficit in illius ingressa rugas & pro magnitudine proboscidis lacerans. Quibus uero: & uenerorū: & nuptiarum est ipsis multa libertas: nec ut galli: cui inscenderit mas: statim resistit: sed uenitur a femina diu: fertq; illa sponsum: conuolantq; nec ærium illum coitū uolatu destruunt: obtruncata uero capite musca plurimum uiuit parte reliq; corporis: respiratq;. Quod autem est maximū in natura ipsa: non ē silentio p̃tereundū: quod Plato in sermone de aia: deq; aiorum immortalitate solū præterisse mihi uidetur. mortua enī musca superinfuso cinere reuiuiscit: & noua ei generatio quædam: atq; ab integro alia fit uita: ut uere p̃sua sum sit omnibus q̃ illarū quoq; imz mortalis est animus. si quidem & digressa reuertitur iterum: & agnoscit & suscitāt corpus muscæq; uolare facit: & uerificat de hermotino clazomeno fabulam: q̃ sæpe eū reliquisset cū anima per se ipsam ibat peregre: deinde reuersa implebat iterū corpus: & suscitabat hermotinum. Et q̃q; ociosa & remissa est musca: uescitur tamē quæ laborant ab aliis: & plena ubiq; est ei mēsa: nam ipsi & capræ mulgent & apis non minus muscis laborat q̃ hominibus: atq; huic coci obsonia cōdunt: & degustat anteq̃ ipsi reges de abulāsq; per mēsas unā cum ipsis cōuiuāt: & simul uescitur omnibus. Tuguriū autē: seu nidum nō in uno loco constituit: sed errabundum uolatum tollens more scytharū: ubi a nocte deprehensa fuerit: ibi & domum facit & lectum. In tenebris uero: ut dixi: nihil operatur. neq; dignum putat aliquid latens effigere. neq; quid turpis facere existimat. quod in luce factum sit ipsi dedecori. Ait uero fabula perpulchram olim mulierem fuisse muscam: loquacē tamē: & garulam: & cantatricem: & in amore contēdisse cum luna ambas eodem tempore Endimionis: deinde cum dormientem adolescentulum assidue excitaret: friuola loquens: & cantans: & circa ipsum lasciuient: agre illum tulisse. lunam uero iratam in hoc animalē transmutasse muscā. Et nūc propterea omnibus inuidere somnum qui dormiunt Endimiōis memorē & adolescentulis præcipue: & teneris. Morsus autem ipse: & cruoris auiditas non rusticitatis: sed amoris est: & humanitatis signū: nam eo quo potest modo fruitur & ex pulchritudine decerpit aliquid. Fuit etiam apud antiquos mulier quædam cognomento musca poetria perq̃ formosa & docta: & alia perinfi-

Luciani

gnis atheniensium meretrix: de qua ait: poeta comicus: ad cor usque cum musca mordebat. Sic autem neque comica gratia dedignata est: neque muscae nomen exclusit a scena: neque pudebat parentes hoc nomine filias appellere. Tragedia uero magna etiam cum laude de musca meminit sic in his. Graue quidem & molestum est forti robore saltare muscam in uirorum corpora: ut ea de impleatur. uiros autem armatos hostilem hastam timere. Multa etiam de musca pythagorae possem dicere: nisi nota omnibus esset historia. Nascitur & maximae quaedam muscae: quas militares multi appellant: nonnulli uero canes sonitu asperrimae: & uolatu uelocissimae. Haec & longissimae uitae sunt: & tota hyeme incibatae perdurant: contractae praesertim: & connexae tectis: & culminibus. In quibus & illud est admiratione dignissimum: quod utrumque & foeminarum & marium faciunt conscenduntque micissim: ut mercurii & tenebris filius: qui mixta natura fuit & duplici forma. Possent etiam adhuc multa dicere: sed finiam orationem: ne uideat secundum puerbum ex musca elephante facere.

¶ Ad lectorem.

¶ Haec lege plena iocis: imistaque seria ludo:

Quando relaxandi cura tibi est animi.

Luciano ex graeco plures fecere latina:

Collecta hinc illinc: pressaque Bordo dedit:

F. I. N. I. S.

¶ Thomas Regazola.

Endimioneum lunae: phoebique duellum

Et castra amborum noscere quisquis auet:

Scripta legat lucis multa uigilata lucernas:

Excultisque sales quos dedit ingeniis.

Non poterunt non blandidulos afferte cachinos

Humanæ uites: squamiferumque poecus.

Tandem exanclatis tot casibus ut loue natus.

Exiit arcadicis lucius ora feri.

Postremo inuictus post tartara linquit amoenis

Cecropios uates: Romuleosque patres:

¶ De morte carmen horrendum.

Qua mors lege capit: & magnos: atque pusillos.

Nunc hos: nunc illos precipitando rapit:

Pauperis & regis communis lex moriendi.

Dat causam flendi si bene scripta legis.

Gustato pomo nemo transit sine morte.

Vado mori certa: quod nihil certius illa

Hora sit incerta: nec mora. uado mori.

Vado mori sectans alios sectandus & ipse

Ultimus & primus non ero: uado mori.

Vado mori praesul baculum: sandalia: mitram
Nolens: siue uolens defero: uado mori:
Vado mori monachus mundi moriturus amicis
Ut moriatur amor: ueh mihi: uado mori.
Vado mori iudex: cum plures iam iudicaui
Iudicium mortis horreo: uado mori
Vado legista mori: quia fui defensor egenum
Causidicus causas defero: uado mori
Vado mori leycus. alios concludere noui
Conclufit breuiter mors mihi: uado mori.
Vado mori medicus medicamine non redimendus
Quicquid agat medici potio uado mori
Vado mori princeps: quid prodest gloria mundi
Vado mori miles belli certamine uictor
Sed mortem uincere nequeo uado mori
Vado mori pugil doctus superare duello
Sed superare necem nescio uado mori
Vado mori iuuenis: quia nil ualet ipsa iuuentus
De nece me protegi nequeo: uado mori.
Vado mori senior iam finis temporis instat
Iamque patet mortis ianua: uado mori
Vado mori sapiens: sed nec sapientia nouit
Mortis cautellas fallere: uado mori
Vado mori stultus: mors stulto: nec sapienti
Non iungit pacis foedera: uado mori.
Vado mori diues: ad quid mihi copia rerum
Cum mortem nequeam pascere: uado mori
Vado mori pauper: nil mecum defero mundo
Contempto mundo transeo: uado mori.
Vado mori pulcher uisu: mors ipsa decori
Vel fortune nescit parcere: uado mori:
Vado mori gaudens: non gaudeo tempore longo
Mundi dimitto gaudea: uado mori.
Vado mori cultor: collegi farris aceruos
Quos ego pro uilli computo: uado mori
Vado mori miser: sententia dura. beato
Grua mori sequitur uiuere: uado mori.
Vado mori cum in cinerem & rediturus
Ordine quocumque defino: uado mori.
Vado mori sperans per longum uiuere tempus
Fortis est ultima: uado mori
Vado mori nescio sed: quo uel quomodo: quando

Me quocunq; loco uertero: uado mori.
Vado mori cernens: q; mors cunctis dominatur
Tensa uidēs mortis retia uado mori
Vado mori miserere mei rex inclyte christe
Omnia dimittens debita: uado mori.
Vado mori sperans uitam sine fine manentem
Spernens praesentem sic bene: uado mori.
Annuat hoc munus qui regnat trinus & unus
Mors resecat: mors omne necat quod carne creauit
Mors fera: mors nequam: mors nulli percutit & equam
Conctis dat legem: tollit cum paupere regem
Hac tibi sint menti carmen superare uolenti.

¶ Finiunt omnia opera preclarissimi oratoris: necnon philosophi
acutissimi Luciani accurata diligentia. Impressa uenetis
per Melchiorē sessam & Petrum de rauanis
socios: Anno domini. M. D. XVII. die
.XX. mensis Septembris.